

นนทบุรีสัมพันธ์

หนังสือแถลงข่าวของจังหวัดนนทบุรี
เพื่อการประชาสัมพันธ์

ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๘ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๐๗

ภาพปก

ภูมิประเทศจังหวัดนนทบุรีริมฝั่งแม่น้ำ
เจ้าพระยา ถ่ายภาพจากโรงงานไฟฟ้าอันฮี
เชิงสะพานพระราม ๖

ค้ำขวากของแม่น้ำเป็นเขตอำเภอเมือง
นนทบุรี ค้ำซ้ายเป็นเขตอำเภอบางกรวย.

พัฒนาการบ้านเมือง

จังหวัดของเรา กำลังทำอะไร ที่ไหน ?

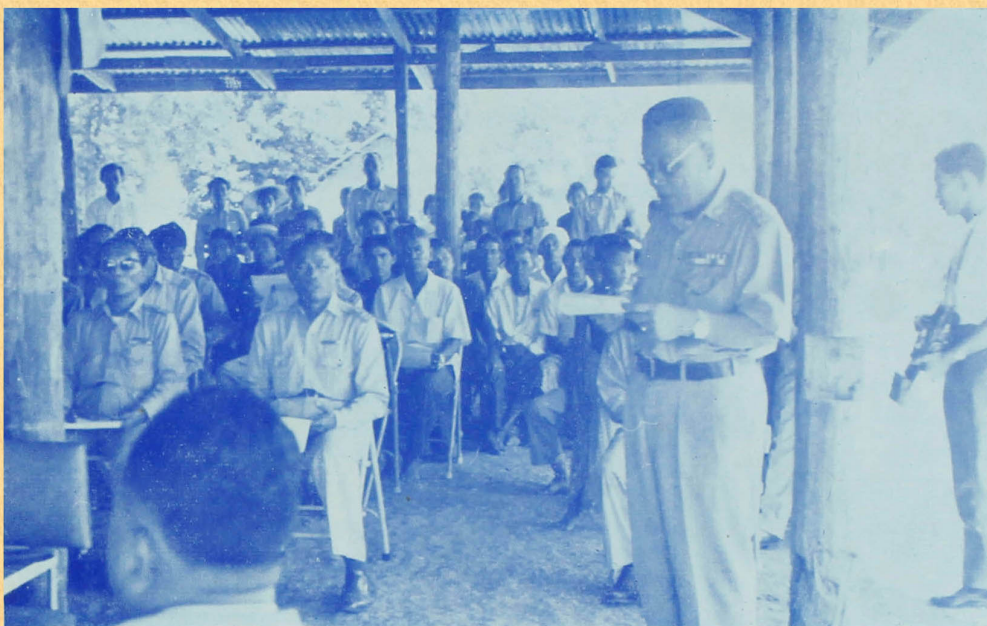
- ส่วนจังหวัด** — กำลังเสนอขอกู้เงิน จากกองทุนส่งเสริมกิจการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อราดยางถนนสายบางกรวย — ไทรน้อย
- อำเภอเมืองนนทบุรี** — กำลังเจรจาขอที่ดินจากราชฎูร เพื่อทำถนนจากวัดเฉลิมพระเกียรติ — วัดโบสถ์ดอนพรหม ระยะทางประมาณ ๒ กิโลเมตรเศษ
- เทศบาลเมืองนนทบุรี** — กำลังสร้างอาคารพาณิชย์ของเทศบาล ที่ริมน้ำเจ้าพระยา เป็นอาคารตึก ๓ — ๔ ชั้น ๒๓ คูหา กำหนดจะแล้วเสร็จภายในอีก ๓ เดือนข้างหน้า
- อำเภอปากเกร็ด** — กำลังสร้างสถานีอนามัยชั้นหนึ่งของอำเภอ ในวงเงิน ๓๔๐,๐๐๐ บาท ด้วยเงินสภาจังหวัดสมทบกับเงินอุทิศของประชาชน กำหนดจะแล้วเสร็จภายในเดือนพฤศจิกายน
- การย้ายสถานีตำรวจแล้วเสร็จบริบูรณ์ และกำลังสร้างหอประชุมประจำอำเภอ
- อำเภอบางกรวย** — กำลังสร้างถนนสายบางกรวย — ไทรน้อย ตอนจากอำเภอบางกรวย — การไฟฟ้าอันธ
- อำเภอบางใหญ่** — กำลังพิจารณาร่วมกับเจ้าของที่ดินและประชาชน ในตลาดบางใหญ่ เพื่อพัฒนาบริเวณชุมนุมชนตลาดบางใหญ่ ตามโครงการ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- อำเภอบางบัวทอง** — กำลังร่วมกับจังหวัด และเทศบาลเมืองบางบัวทอง ในการปรับปรุงบริเวณชุมนุมชนตลาดบางบัวทอง และส่งเสริมการทำงานปีละ ๒ ครั้ง
- เทศบาลเมืองบางบัวทอง** — กำลังสร้างอาคารพาณิชย์ของเทศบาล บล็อกที่ ๕-๑๐-๑๑ และทำถนนคอนกรีตภายในบริเวณตลาด ประมาณ ๑๐ สาย
- อำเภอไทรน้อย** — กำลังพัฒนาอาชีพของราษฎร ด้วยการส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกลุ่มชาวนา

สารบัญ

	หน้า
แต่ชาวเมืองนนท์คนหนึ่ง (๑)	(๑)
โฉมหน้ากรุงเทพ ฯ ๑	๑
ขยายกรุง ๖	๖
เขื่อนภูมิพล ๑๐	๑๐
วิโนภา ภาเว “ปล้นด้วยความรัก” ๒๓	๒๓
ภาวะเรื่องกล้วย ๆ ๒๖	๒๖
ขี้หมู ๓๔	๓๔
ธรรมชาติ—พุทธศาสน์—วาดวงกลม ๓๗	๓๗
ข่าวส่วนจังหวัด ๔๒	๔๒
ข่าวส่วนอำเภอ ๕๗	๕๗
ท่านถาม?—เราตอบ ๖๗	๖๗
ใครไป—ใครมา? ๘๒	๘๒
สังคมนนทบุรี ๘๕	๘๕
บรรณาธิการแถลง ๙๔	๙๔

การพัฒนาอาชีพ

(ภาพบน) นายสาร วุฒิเวชย์ นายอำเภอไทรน้อย กำลังรายงานผลการทดลองทำนาปีละ ๒ ครั้ง ที่ตำบลราษฎร์นิยม เสนอ หลวงอรรถวิภาคไพศาลย์ รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้เป็นประธาน เนื่องในพิธีเกี่ยวข้าว เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๗

(ภาพล่าง) ผู้เป็นประธาน กำลังให้โอวาทก่อนประกอบพิธีเกี่ยวข้าว

การพัฒนาอาชีพ

(ภาพบน) นายประสาน วสุวัต นายอำเภอไทรน้อย กำลังรายงานผลการทดลองทำนาปีละ ๒ ครั้ง ที่ตำบลบางบัวทอง เสนอ หลวงอรรถวิภาคไพศาลย์ ผู้เป็นประธานในพิธีเกี่ยวข้าว เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๐๗

(ภาพล่าง) ผู้เป็นประธานกำลังให้โอวาท อนึ่ง เนื่องในวันพิธีเกี่ยวข้าวนี้ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองของจังหวัดธนบุรี และนครราชสีมาได้มาร่วมสังเกตการณ์ด้วย

การพัฒนาอาชีพ

(ภาพบน) หลวงอรรถวิภาคไพศาลย์ รองปลัดกระทรวงมหาดไทย กำลังเริ่มเกี่ยวข้าว เนื่องในพิธีเกี่ยวข้าวจากการทำนาปีละ ๒ ครั้ง ที่บางบัวทอง

(ภาพล่าง) นายประสิทธิ์ สงวนน้อย เจ้าหน้าที่กรมการปกครอง และดอกเตอร์ ครุย บุญยสิงห์ ผู้อำนวยการจากกระทรวงเกษตร กำลังตรวจผลการทำนาของอำเภอบางบัวทอง ก่อนพิธีเกี่ยวข้าว

การพัฒนาบ้านเมือง

◁ อาคารพาณิชย์ บล็อกที่ ๙-๑๐-๑๑ ของเทศบาลเมืองบางบัวทอง กำลังอยู่ในระหว่างก่อสร้าง ใกล้จะแล้วเสร็จ

โครงการนี้จะต้องใช้เงินทั้งสิ้นประมาณ ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ เพื่อกวาดล้างแหล่งเสื่อมโทรมและพัฒนาบ้านเมืองใหม่

อีกด้านหนึ่ง ▷
ของอาคารพาณิชย์
บล็อกที่ ๙-๑๐-๑๐
ในปัจจุบันการ
ดำเนินงานพัฒนา
บ้านเมืองของบาง-
บัวทอง แล้วเสร็จ
ประมาณ ร้อยละ
แปดสิบของโครงการ

การพัฒนาบ้านเมือง

(ภาพบน) โฉมหน้าใหม่ของตลาดชุมชนการค้าของเทศบาล ที่บางบัวทอง เมื่อเดือนสิงหาคม ศกนี้ หลังจากได้กวาดล้างแหล่งเสื่อมโทรมเสร็จสิ้นแล้ว ในภาพนี้กำลังกรุยถนนในบริเวณอาคารพาณิชย์ที่ได้สร้างขึ้นใหม่

(ภาพล่าง) อีกฟากหนึ่งของคลองพระพิมล เป็นบริเวณย่านการค้าของเอกชน ซึ่งกำลังอยู่ในระหว่างรื้อถอนอาคารพาณิชย์เก่าแก่สองฟากทางเดินแคบ ๆ แล้วขยายถนนให้กว้างขึ้นอีก

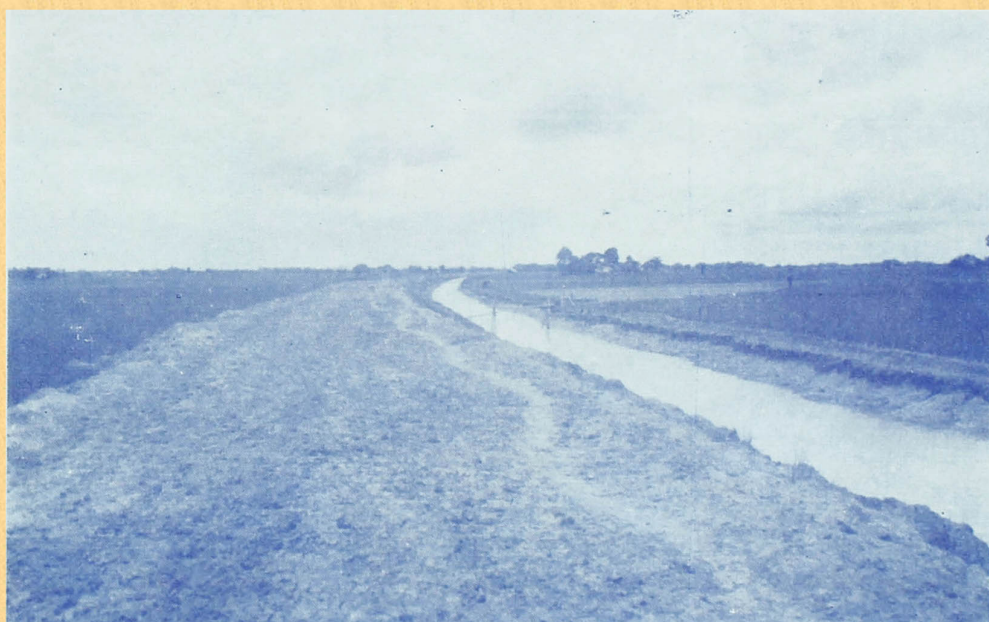
การพัฒนาบ้านเมือง

(ภาพบน) กำลังกรุยถนนสายใหม่ด้วยรถแทรกเตอร์ของสภาจังหวัด จากสามแยก
ข้างใหญ่ไปสู่ตลาดบางคูเวียง ในภาพนี้ เป็นถนน ในบริเวณสวนผลไม้หลังตลาด
ชุมนุมการค้า

(ภาพล่าง) เครื่องมือที่รุนแรงในการทำถนนในบริเวณตลาดชุมนุมการค้าข้างบัวทอง
ได้แก่เครื่องทุบดินทำผิวถนนทันสมัย

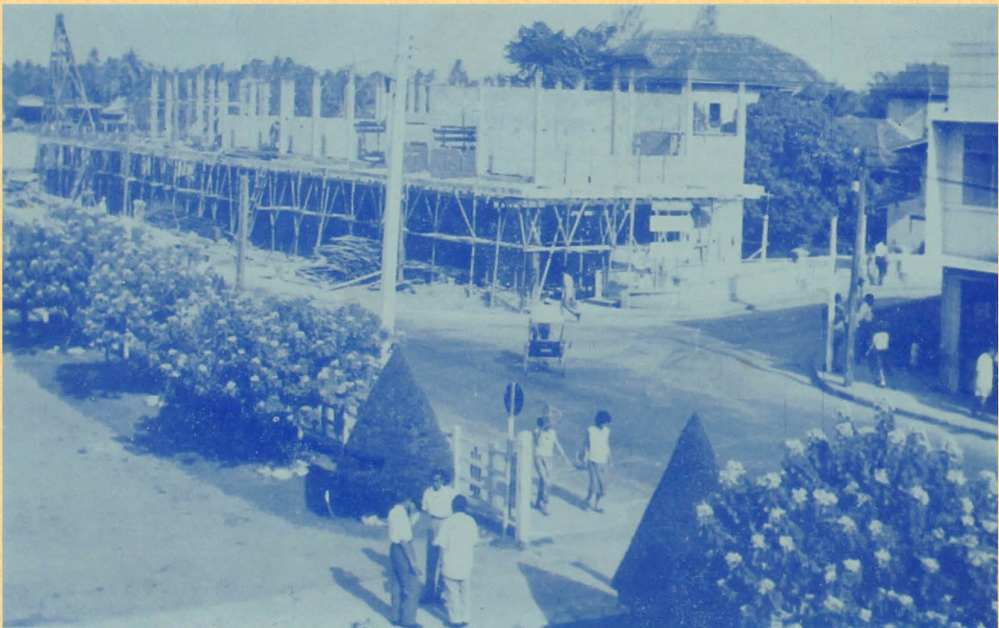
การพัฒนาบ้านเมือง

(ภาพบน) ถนนสายใหม่อีกสายหนึ่ง ที่แยกจากทางสายใหญ่สายคือบางกรวย-ไทรน้อย ตอนใกล้กับแม่น้ำเจ้าพระยา ตัดแยกเข้าสู่บริเวณวัดเฉลิมพระเกียรติเพ็ญกรุญแล้วเสร็จ โดยรถแทรกเตอร์ของสภาจังหวัด

(ภาพล่าง) ผลงานขุดคลองส่งน้ำด้วยรถขุดของสภาจังหวัด ซึ่งกำลังดำเนินงานอยู่ในเขตอำเภอบางใหญ่ ทำให้เกิดถนนสายใหม่เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งสายสร้างไปติดต่อกับอำเภอบางเลน นครปฐม

กรณีศึกษาที่สำคัญในรอบปี

(ภาพบน) ผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมด้วยปลัดจังหวัดและเจ้าหน้าที่ ได้ไปเยี่ยมชมการไฟฟ้าอันฮี ที่เชิงสะพานพระราม ๖ ในเขตอำเภอบางกรวย เพื่อร่วมปรึกษาหารือกับเจ้าหน้าที่การไฟฟ้า เกี่ยวกับกิจการที่จะร่วมกันพัฒนาในบริเวณนี้

(ภาพล่าง) อาคารพาณิชย์ขนาด ๓-๔ ชั้น บล็อกสุดท้ายของเทศบาลเมืองนนทบุรี กำลังอยู่ในระหว่างก่อสร้าง ภาพนี้คือผลงานเมื่อกลางเดือนสิงหาคม ๒๕๐๗

แต่...ชาวเมืองนนท์คนหนึ่ง

เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๐๗ ข้าพเจ้าได้รับเชิญให้ไปร่วมพิธีแจกประกาศนียบัตรและรางวัลแก่นักเรียนโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม และได้รับมอบหนังสือที่ระลึกของโรงเรียนจากท่านอาจารย์ใหญ่ หนังสือของโรงเรียนเล่มนี้ มีเรื่องอันเป็นสาระสำคัญน้อยอยู่หลายเรื่อง นับว่าเป็นความคิดที่ดีของโรงเรียน ที่ริเริ่มจัดพิมพ์ขึ้นเพื่อฝึกฝนนักเรียนให้รู้จักการเขียนบทความต่าง ๆ และรู้จักการทำหนังสืออนุสรณ์

ข้าพเจ้าได้อ่านเรื่อง “นิมิตต์ สาธุ รูปานี กตัญญูกตเวทิตา” แต่ ๗ พจน ๗ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ซึ่งเขียนโดย อาจารย์ดั่งว่า ดีมาก อาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนนี้ ด้วยความชื่นชม และเห็นด้วยในหลัก ๓ ประการ ที่ท่านอาจารย์ได้เขียนไว้เป็นคำนำคำนี้เรื่องที่ว่า —

- (๑) เพื่อสวดความดีของท่านจอมพล ทิมต่อโรงเรียนและบ้านเมือง
- (๒) เพื่อแสดงกตเวทิตต่อผู้มีพระคุณ
- (๓) เพื่อให้อนุชนได้ทราบไว้ว่า คนเรานั้นยอมเห็นความตายไปไม่พิน เมื่อยังมีชีวิตอยู่ ก็ควรสร้างความดีเอาไว้

ข้าพเจ้าจึงขอนำบทความของท่านอาจารย์มาลงไว้ในหนังสือ นนทบุรีสัมพันธ์ ต่อท้ายบันทึกนี้ด้วย โดยขออนุญาตคัดลอกบางคน เช่น ชื่อนักเรียนที่ได้รับทุน หรือหนังสือได้ตอบบางฉบับออกไปบ้าง ซึ่งหวังว่าคงไม่ทำให้เสียอรรถรสของเรื่องนี้

ความจริงก็มีคนเขียนสวดคุณท่านจอมพลผู้ไว้มากมายหลายเรื่องแล้ว ซึ่งข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องนำมาเขียนเพิ่มเติมไว้ ณ ที่นี้อีก แต่ข้าพเจ้าใคร่ขอมอบบันทึกข้อดังเกิดบางประการของข้าพเจ้าเกี่ยวกับการพัฒนาบ้านเมืองของท่านจอมพล ในฐานะที่ท่านเป็นชาวเมืองนนท์

คนหนึ่ง และบันทึกสั้น ๆ เรื่องนี้เขียนโดยข้าพเจ้า ในฐานะที่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชาวเมืองนนท์ ๔ ปีเศษมาแล้ว ไม่ใช่ข้าพเจ้าในฐานะผู้ว่าราชการจังหวัด

บรรดามิตรของท่านกล่าวขวัญถึงท่านในทางความดี ศักดิ์ของท่านกล่าวขวัญถึงท่านในทางไม่ดี หรือความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน แต่ข้าพเจ้าผู้เป็นปุถุชนคนหนึ่ง ใคร่ชอกช้ำแต่เพียงว่า ในชีวิตของท่านผู้นี้ได้ทำงานไว้มากมาย เพื่อความก้าวหน้าของประเทศชาติบ้านเมืองในการทำงานมากมายหลายร้อยหลายพันเรื่อง ความผิดพลาดก็ย่อมมีบ้างบางเรื่องเป็นธรรมดา ไม่มีผู้ใดทำอะไรโดยไม่มีผิด แม้แต่พระศาสดา จึงเป็นเรื่องที่น่าเห็นใจและน่าได้รับอภัย ฉะนั้นเรามานุกันแต่ความดีของชาวเมืองนนท์ผู้จะเหมาะกว่า

ในประการแรก ข้าพเจ้าใคร่จะเขียนไว้ ณ ที่นี้ว่า ข้าพเจ้ารู้สึกเคารพเลื่อมใสท่านผู้มิใช่ในทางการเมือง ซึ่งข้าพเจ้ามิได้ทักโดยชอบที่จะไม่เห็นด้วยหลายประการ แต่ข้าพเจ้านับถือท่านเกี่ยวกับชีวิตส่วนตัว ซึ่งเป็นชีวิตประวัติที่น่าเคารพ เริ่มต้นจากชาวสวนเมืองนนท์ จนเป็นนายกรัฐมนตรีนผู้สร้างชาติไว้แก่บ้านเมืองเป็นอนุเคราะห์แก่ประชาชนเป็นคุณสมบัติประการแรกที่ข้าพเจ้าเคารพเลื่อมใส

การดำรงตัวเองด้วยสมองและความสามารถของตนเองนี้ เป็นหัตถ์นิยมโดยทั่วไปของประชาชนในประเทศที่เจริญแล้ว อย่างเช่น ในสหรัฐอเมริกา เราจะเห็นได้ว่า มีประธานาธิบดีหลายคน เริ่มชีวิตมาจากกระท่อมเล็ก ๆ บางคนช่วยตัวเองในสมัยเด็ก ๆ ด้วยกรับจ้างเป็นเด็กส่งหนังสือพิมพ์ อาศัยปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ จนกลายเป็นประธานาธิบดีที่มีคนเคารพนับถือในตนเองด้วยกัน สำหรับท่านผู้นี้ได้เกิดในครอบครัวซึ่งเป็นเจ้าของสวนผลไม้ธรรมดาสวนหนึ่งของนนทบุรี แต่เป็นใหญ่เป็นโตได้ด้วยความสามารถของท่านเองแท้ ๆ

ถ้าเราสามารถทำให้เยาวชนเชื่อมั่นในการดำรงชีวิตของตนเอง แทนที่จะเชื่อมั่นในการดำรงชีวิตความร่ำรวย แม้แต่ในทางที่ผิด เช่นนี้แล้ว บ้านเมืองไทยคงจะเจริญก้าวหน้าโดยไม่ต้องสงสัย ข้าพเจ้านั่งรถผ่านสวนของท่านที่หน้าวัดปากน้ำเด่มอ ๆ ได้ผ่านครั้งใดก็อดรำลึกนิยมชมชอบในความดีประการนี้ของท่านเสียมิได้

(๓)

ในประการที่สอง ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าเคยอยู่ได้บังคับบัญชาของท่านในสมัยหนึ่ง นั่นคือ ในระหว่างที่ข้าพเจ้าเป็นข้าราชการชั้นผู้น้อย ในตำแหน่งหัวหน้ากองการเทศบาต กรมมหาดไทย เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๒ - ๒๔๘๘ ในสมัยที่ท่านดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าเคยทำงานในตำแหน่งนี้ ๓ ปี ไม่เคยได้รับการชูปตังเป็นพิเศษพิศดารยิ่งกว่าบุคคลอื่น แต่อย่างใด แต่ก็ได้ได้รับความเมตตากรุณา และความเห็นอกเห็นใจจากท่านตลอดเวลา ทั้งในทางส่วนตัวและราชการ มุ่งงานหลายอย่างของท่านเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น ที่แสดงให้เห็นความหวังดีแก่ประเทศชาติ แสดงให้เห็นความตั้งใจที่มุ่งมาตรวจปรารภจะพัฒนาการบ้านเมืองให้เจริญก้าวหน้า และทำงานอย่างทุ่มเทสติปัญญาความคิด เป็นงานที่ชาวระชาคนำเคารพ และมีแนวความคิดหลายอย่างที่ดีให้เห็นว่า ท่านมีจิตใจเป็นนักพัฒนาและนักประชาธิปไตย ดังเช่น -

(๑) การเทศบาล ท่านได้แสดงความเห็นชอบตามแนวคิดของพวกเรา ๆ ว่า การเทศบาตจำเป็นมากสำหรับเมืองไทย โดยได้เคยตั้งการไว้ในวันพักต่าง ๆ ของกรมหลายเรื่อง มีข้อความว่า เราควรจะมอบอำนาจการปกครองตนเองให้กับประชาชน เพราะเทศบาลเป็นการบ้าน ไม่ใช่การเมือง เพื่อประชาชนจะได้มีสิทธิมีเสียงในการปกครองตนเอง เป็นการเบิกทางให้กับระบอบประชาธิปไตยในอนาคต ในบางครั้งเมื่อเจ้าหน้าที่เสนอแก้ไขระเบียบกระทรวงมหาดไทย เกี่ยวกับให้คัดคตายการควบคุมเทศบาลให้น้อยลง เพื่อใช้ระบอบดังเดิรมแทนนั้น ท่านได้ให้ความเห็นชอบด้วยทุกเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือระเบียบเกี่ยวกับการให้อำนาจทางการเงินแก่เทศบาลยิ่งขึ้น ซึ่งยังคงเป็นหลักการที่เหมาะสมตลอดมาจนบัดนี้

กิจการใดที่ท่านยังไม่เคยทราบโดยละเอียด ท่านจะได้แจ้งเจ้าหน้าที่ทันที และหลังจากได้ฟังคำชี้แจงจากเจ้าหน้าที่เพียงชั่วระยะเวลาอันน้อย ท่านจะเข้าใจเรื่องราวอันนั้น ๆ ได้โดยง่ายอย่างน่าพิศวง เป็นสมอของผู้มีอัจฉริยะโดยแท้

กิจการคตังของท้องถิ่นในระยะนั้นได้รับการปรับปรุงจนดั่งขึ้นเป็นลำดับ เช่น -

(๔)

(ก) ได้มีการตราพระราชบัญญัติฉบับรายได้ให้กับเทศบาล ซึ่งยังคงใช้ตลอดมาจนปัจจุบัน กฎหมายฉบับนี้ช่วยให้ท้องถิ่นมีรายได้ดีขึ้นกว่าเดิมมาก รายได้ที่ท้องถิ่นได้รับในระยนี้มีประมาณปีละ ๓๐๐ ล้านบาท แต่โดยกฎหมายฉบับนี้ ได้ช่วยให้รายได้ของเทศบาลทั่วประเทศเพิ่มขึ้นประมาณปีละอีกเกือบ ๓๐๐ ล้านบาท แต่จนบัดนี้ คงจะได้รับมากกว่าปีละ ๔๐๐ ล้านบาทเป็นแน่ ตามสมควรความเจริญของบ้านเมือง

(ข) การตั้งกองเงินทุนส่งเสริมกิจการเทศบาล (ก.ต.ท.) ซึ่งได้นำเสนอมานที่ประชุมนายกเทศมนตรีครั้งแรก และได้รับมติเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์ ต่อมาก็ได้รับอนุมัติด้วยดีจากท่าน ซึ่งยังบันทึกเพิ่มเติมด้วยว่า “ต่อไปควรจะปรับปรุงให้เป็นรูปธนาคารท้องถิ่น ตามความเห็นของกรม” งานนี้ได้เริ่มขนคามโครงการส่งเสริมการคั่งของท้องถิ่นด้วยทุนเริ่มแรกประมาณ ๓๘ — ๒๕ ล้านบาท โดยกำหนดไว้ว่า หลังจากนั้น ๓๐ ปี คำนวณว่าจะมีทุนเพิ่มขึ้นราว ๆ ๓๐๐ ล้านบาท และ ณ บัดนี้ครบ ๓๐ ปีแล้ว ทราบว่ามีทุนถึง ๓๐๘ ล้านบาท ตรงตามทีคำนวณไว้ โดยไม่คิดถึงกองทุนสหภาพจังหวัดหรือสหภาพเข้าด้วย ซึ่งคงจะเป็นเงินอีกหลายสิบล้านบาท

(ค) เจตนารมณ์ในการให้อำนาจท้องถิ่นปกครองตนเองนี้ จะเห็นได้ชัดยิ่งขึ้นในเมื่อได้มีคำสั่งจากกระทรวงมหาดไทยว่า ก่อนที่จังหวัดจะพิจารณายุบสภาเทศบาลคราวใด ให้ใช้ความพิจารณาอย่างถี่ถ้วนรอบคอบ และมีเหตุผลจริง ๆ มิให้กระทำโดยพร่าเพ้อ ดังนี้เป็นต้น

(๒) การสหภาพบาล กฎหมายเกี่ยวกับการสหภาพบาล ได้เกิดขึ้นก่อนสมัยที่ข้าพเจ้าดำรงตำแหน่งหัวหน้ากอง ต่อมาเมื่อข้าพเจ้าไปรับงาน ท่านอธิบดี(พด.ต.ศ. อรรถดิทธิ ดิทธิสุนทร) ได้เรียกไปสั่งการว่า ให้รีบเปิดสหภาพบาลโดยเร็ว ทางกอง ๆ และกรมจึงได้เสนอหลักการของท่านรวม ๒ ประการคือ —

— ควรรีบเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับรายได้สหภาพบาลโดยเร็ว โดยถือหลักการเช่นเดียวกับเทศบาล เพราะถ้าไม่รีบตรากฎหมายฉบับนี้แล้ว จะเปิดสหภาพบาลต่อไปก็ไม่เป็นผล เพราะท้องถิ่นไม่มีรายได้เพียงพอ

(๕)

— ควรจัดตั้งสุขาภิบาลในชั้นทดลองชนภาคละ ๓ แห่ง หรือจังหวัดละ ๓ แห่ง เพื่อเป็นตัวอย่าง จะได้ศึกษาจากผลปฏิบัติได้ว่า จะมีอุปสรรคเกิดขึ้นประการใดบ้าง และจะควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร อันจะเป็นแนวทางให้การจัดตั้งสุขาภิบาลทั่วประเทศอีกประมาณ ๕๐๐ แห่งในอนาคต เป็นผลดี

หัตถ์ทั้งสองประการนี้ ได้เสนอผ่านท่าน เพื่อพิจารณาในแง่นโยบาย จำได้ว่าท่านได้สั่งการมาในเรื่องว่า เห็นชอบด้วยอย่างยิ่ง แต่การจัดตั้งสุขาภิบาลทดลองขึ้นภาคละแห่งหรือจังหวัดละแห่งนั้น ยังน้อยอยู่ อยากให้จัดตั้งให้เสร็จทั้ง ๕๐๐ แห่งโดยเร็วที่สุด และถ้าจะจัดตั้งให้เสร็จได้ภายในหนึ่งปี จะเป็นการดี ต้องการอะไรให้เสนอมา

การจัดตั้งสุขาภิบาล ๕๐๐ แห่ง ภายในเวลา ๑ ปีนั้น ไม่ใช่เป็นงานง่าย ๆ ไม่เคยมีครั้งใดสมัยใดในประวัติการปกครองของเมืองไทย ที่จะจัดตั้งหน่วยปกครองจำนวนมาก ๆ ให้เสร็จภายในเวลาอันจำกัดเช่นนี้ เพราะจะต้องคำนึงถึงตัวจักรกรรตที่จะบริหารงาน รายได้ของสุขาภิบาลที่จะพึงได้รับ ความเข้าใจและความร่วมมือของประชาชน ตลอดจนอุปสรรคอื่น ๆ อีกมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพียงแค่เตรียมงานประกาศในราชกิจจานุเบกษา ก็จะต้องดำเนินไปด้วยความยากลำบากเสียแล้ว เพราะจะต้องรับตั้งจังหวัดสำรวจสถิติ และจัดทำแผนที่ส่งไปตรวจสอบ, ส่งร่างแผนที่ไปเขียนตัวจริง, ส่งตัวจริงไปทำแบบพิมพ์, และจัดพิมพ์แผนที่ให้ทันกำหนด รวมทั้งจะต้องส่งตัวประกาศ ทะยอยไปลงราชกิจจานุเบกษาให้ทัน โดยอัตราเฉลี่ยเดือนละประมาณ ๕๐ แห่ง ทั้งนี้เพื่อให้เสร็จทันภายใน ๑ ปีด้วย

เมื่อเราได้เสนอวิธีต่าง ๆ โดยละเอียดไปแล้ว ท่านได้สั่งว่า “เห็นด้วยทุกประการ งานเกี่ยวกับการทำแผนที่ให้ส่งกรมที่ดินและกรมโยธาเทศบาลดำเนินการ งานเกี่ยวกับการพิมพ์แผนที่ให้ส่งกรมที่ดินและกรมแผนที่ช่วยดำเนินการ การเงินที่จะต้องใช้จ่าย ได้จัดหาเงินให้เป็นพิเศษ ” ทั้งนี้ ด้วยความประสงค์อันเป็นเป้าหมายประการเดียวที่ท่านได้บันทึกไว้ในตอนท้ายของเรื่องว่า “กิจการนี้เป็นประโยชน์แก่บ้านเมืองมาก ขอให้เสร็จในสมัยผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงนี้ และขอให้เสร็จภายใน ๑ ปี ด้วย”

(๖)

โดยเหตุนี้ เมื่อข้าพเจ้าไปถึงที่ทำงานก่อน๑๘.๐๐ น. ทุกวัน ก็ได้พบเจ้าหน้าที่แผนกสุขภาพที่
ซึ่งมีนายวาทนา วงศ์สุวรรณ เป็นหัวหน้าแผนก มาทำงานโดยพร้อมเพรียงตั้งแต่
เช้าจนถึงค่ำตลอดระยะเวลาที่ดำเนินงานในเรื่องนี้ เพราะจะหาโอกาสที่จะมีผู้สนับสนุนกิจการของ
ท้องถิ่นดังเช่นในสมัยท่านที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้ ย่อมจะหาได้โดยยาก เป็นหน้าที่ของพวกเรา
ควรจะต้องรับผิดชอบนโยบาย ให้การจัดตั้งสุขภาพแบบสายฟ้าแลบนี้เสร็จทันตามกำหนด และ
จนบัดนี้ปรากฏเป็นที่ประจักษ์แล้วว่า กิจการของท้องถิ่น ทั้งเทศบาล, รัฐบาลจังหวัด และสุขภาพ
ได้ให้ประโยชน์ในการพัฒนาบ้านเมืองตามท้องถิ่นต่าง ๆ เป็นผลดีเพียงใด

เรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้เขียนมานี้ เป็นเพียงส่วนน้อยส่วนหนึ่ง ที่แสดงให้เห็นเจตนาดี
ของท่าน ที่มีต่อชาติบ้านเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาท้องถิ่น ถ้าหากในอนาคต
กิจการบริหารของท้องถิ่นของเราเจริญยิ่ง ๆ ขึ้น จนก้าวหน้าเทียบทันนานาประเทศ หรือใน
เมื่อสิทธิการปกครองตนเองของท้องถิ่นในเมืองไทย ได้ก้าวหน้าจนถึงขั้นที่ประชาชนได้มีสิทธิ
เสรีในการบริหารงานเช่นเดียวกับในอารยประเทศแล้ว ก็ขอได้โปรดรำลึกถึงความมีจิตใจเป็น
นักประชาธิปไตย ผู้นิยมชมชอบในการพัฒนาบ้านเมืองของ “ชาวเมืองนนท์คนหนึ่ง” ผู้ซึ่งด้วยเกิด

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อนุสรณ์ของท่านที่ทำได้ให้แก่จังหวัดนนทบุรี ยังมีอยู่เป็นอนุสรณ์
ประการ ทั้งถนนหนทาง สถานการศึกษา และวัดวาอารามหลายแห่ง แม้จนห้องสมุดประชาชน
ซึ่งท่านได้ริเริ่มจัดขึ้นไว้ ณ พระที่นั่งมุนีมณเฑียร ในบริเวณวัดเขมาภิรตาราม ซึ่งแม้บัดนี้
จะได้อยู่รวมมาอยู่กับห้องสมุดประชาชนประจำจังหวัด ที่ตั้งอยู่หลังพิพิธภัณฑสถานแล้วก็ตาม แต่ก็
นับว่าเป็นความริเริ่มอันเหมาะสมแก่กาลสมัยอย่างยิ่งของท่าน เป็นงานที่เห็นกาดไกล ซึ่งได้
ปฏิบัติมาเป็นเวลากว่า ๑๐ ปีเศษแล้ว ฉะนั้นถ้าหากท่านผู้ใดผ่านเมืองนนท์ ไม่ว่าจะผ่านถนน
พระราชราษฎรหรือถนนพิบูลสงคราม ซึ่งท่านได้สั่งให้ก่อกำหนดไว้ หรือผ่านห้องสมุดประชาชน
หรือโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม, โรงเรียนสตรีวัดปทุมคงคา, โรงเรียนวัดปากน้ำ หรือแม้แต่
วัดวัดเขมาภิรตารามเอง ซึ่งได้รับการบูรณะครั้งใหญ่ โดยความเมตตาของท่านมาแล้ว หรือ

(๗)

ตลอดจนผ่านส่วนผลไม้ของท่านที่หน้าวัดปากน้ำ ก็ขอได้โปรดรำลึกถึงความคิดของ “ชาวเมืองนนท์คนหนึ่ง” ผู้ซึ่งเคยเถิด และน่าจะคิดว่า ถ้าหากชาวเมืองนนท์ทุกคนจะได้ถือหลักการสร้างตัว และการทำงานเพื่อประเทศชาติ ด้วยความเสียสละของท่านผู้ใดได้ตลอดไปจนชั่วลูกหลานด้วยแล้ว บ้านเมืองไทยคงจะต้องเจริญก้าวหน้าโดยไม่หยุดยั้งเป็นแน่แท้

ในขณะที่เมื่อท่านยังมีชีวิตอยู่ ข้าพเจ้าไม่เคยวิ่งเข้าวิ่งออกในบ้านท่านแม้แต่สักครั้งเดียว และไม่เคยเขียนจดคุกท่าน เพื่อประโยชน์แก่ตัวเอง แต่เมื่อท่านดับสูญไปแล้ว ข้าพเจ้าใคร่ขอเขียนบันทึกความจำสั้น ๆ นี้ไว้สักเรื่องหนึ่ง เพื่อนำลงไว้ในหนังสือ “นนทบุรีสัมพันธ์” อันเป็นหนังสือของจังหวัดนนทบุรี เป็นเครื่องหมายของความดีของชาวเมืองนนท์คนหนึ่ง อันจะสะท้อนออกไปเป็นเกียรติคุณแก่ชาวเมืองนนท์ทั้งหมด สมดังพุทธภาษิตที่ท่านอาจารย์ส่ง่านำมากกล่าวไว้ในบทความของท่านที่ว่า —

รูปี ชีรติ มจฺจانی นามโคตฺตํ นชีรติ
รูปกายของสัตว์ผู้มีอันต้องตาย เป็นสภาพย่อมสูญสิ้นไป
ส่วนนามและโคตรยังปรากฏอยู่ ไม่สูญตามร่างกาย.

ส. ปายะนันท์

(นายสอาด ปายะนันท์)

๒๐ ส.ค. ๒๕๐๗

นิมิตต์ สาธุ รูปานํ กตญญุตเวทิตา
แด่ จอมพล ป. พิบูลสงคราม

โดย สง่า ตีมาก ป.ม., ธ.บ.

อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม

ข้าพเจ้าเขียนเรื่องนชนกด้วยความมุ่งหมายส่วนใหญ่ ๒-๓ ประการ คือ -

๑. เพื่อสดุดีความดีของท่านที่มีต่อโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม ในฐานะศิษย์เก่าโรงเรียนอื่น ๆ อันเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา, วัดวาอารามอันเป็นส่วนหนึ่งของพระพุทธศาสนา และการพัฒนาจังหวัดนนทบุรี อันเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาบ้านเมือง

๒. เพื่อแสดงกตเวทิต่อผู้มีพระคุณ

๓. เพื่อให้อนุชนทราบได้ว่า คนเรานั้น ย่อมหนีความตายไปไม่พ้น เมื่อยังมีชีวิตอยู่ ก็ควรสร้างความดีเอาไว้ เพราะความดีเท่านั้นที่จะคงอยู่ในความจดจำ และยกย่องสรรเสริญของชนรุ่นหลังอย่างไม่รู้ลืม ดังพุทธภาษิตที่ว่า รูปิ ชีริติ มัจจัน นามโคคุติ นชีริติ (รูปกายของดีคือผู้มีอันต้องตาย เป็นสภาพย่อมสูญสิ้นไป ส่วนนามและโคตรยังปรากฏอยู่ไม่สูญตามร่างกาย)

การเขียนเรื่องนี้ ข้าพเจ้าจะขอยกถาว่าเป็นข้อ ๆ บางส่วนที่เราชาวโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม และชาวนนนทบุรี ควรพินความรำลึกคือ

ชื่อประวัติ ฯ พณ ฯ ชื่อ “แปดก” ชื่อสกุล “พิบูลสงคราม” ชื่อสกุลเดิม “ชิตะดั่งคะ” บิดาของท่านชื่อ “ชิต” มารดาชื่อ “ดำอาง” อาชีพทำสวน ฯ พณ ฯ ท่านเกิดเมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๕๐ ที่บ้านแพ ปากคลองบางเลน อำเภอมือง จังหวัดนนทบุรี ฯ พณ ฯ ท่านมีพี่น้องร่วมบิดามารดาด้วยกันคือ

๑. พลตรี ประทีป ชิตะดั่งคะ

๒. จอมพล แปดก พิบูลสงคราม (ชิตะดั่งคะ)

๓. นางสาวเป็ถียน ชัดตะดังคะ
๔. นายปรุง ชัดตะดังคะ
๕. พดศรี วรรชิต ชัดตะดังคะ

การศึกษา ๑ พณ ๑ จอมพด ป. พิบูลสงคราม เป็นผู้ที่มีความเฉลียวฉลาด มีไหวพริบรอบคอบ และมีความขยันหมั่นเพียร รักการเล่าเรียนเป็นชีวิตจิตใจ ดังนั้นเมื่อด้วยพ่อส่งมาจะเข้ารับการศึกษาในชั้นชั้นนี้ได้แล้ว บิดามารดาจึงส่งเข้ารับการศึกษาโดยได้เข้าเป็นนักเรียนรุ่นแรกของโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม จังหวัดนนทบุรี เลขประจำตัว ๒๑ นอกจากโรงเรียนนี้จะเป็นสถานศึกษาเริ่มแรกของ ๑ พณ ๑ ท่านแล้ว ก็ยังเป็นสถานศึกษาของบรรดาพี่น้องของ ๑ พณ ๑ ท่านด้วย อาทิเช่น พดศรี ประภิต, นายปรุง และ พดศรี วรรชิต และ ๑ พณ ๑ ยังได้ส่งบุตรชายทั้งสอง คือ พ.อ. อนันต์ และ พด. ร.จ. ประสงค์ พิบูลสงคราม เข้าศึกษาที่โรงเรียนวัดเขมาภิรตารามในระยะเวลาที่เริ่มต้นศึกษาด้วย รวมทั้งบรรดาหลาน ๆ ของท่านก็ร่วมศึกษาอยู่ในด้านนี้แทบทุกคน โรงเรียนวัดเขมาภิรตารามนี้ ได้รับความอุปการะจาก ๑ พณ ๑ ท่านเป็นอันมาก ดังจะเห็นได้จากเมื่อครั้งที่ ๑ พณ ๑ จอมพด ป. พิบูลสงคราม ดำรงตำแหน่ง รมต. กระทรวงกลาโหม ก็ได้ชักชวนข้าราชการในกระทรวงกลาโหม ขยายโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม โดยให้ชื่อว่า โรงเรียนกตาโหมอุทิศ และต่อมาเมื่อท่านได้กลับมาเป็นนายกรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง ภายหลังรัฐประหาร เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๒ แล้ว ท่านได้เป็นผู้มอบเคราะห์จัดสร้างอาคารเรียนของโรงเรียนวัดเขมาภิรตารามขึ้นใหม่ด้วยเงิน ก.ศ.ศ. โดยได้วางศิลาฤกษ์เมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๙๖ เป็นอาคารเรียนตึก ๒ ชั้น มีห้องเรียนทั้งหมด ๒๒ ห้องเรียน สร้างเสร็จเปิดเป็นอาคารเรียนและขนานนามโรงเรียนว่า “โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม” ตามชื่อเดิม เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๙๗ การกระทำของ ๑ พณ ๑ ท่านครั้งนี้ พวกเรานักเรียนโรงเรียนวัดเขมาภิรตารามในอดีตและปัจจุบัน ขอว่าถึงถึงพระคุณของ ๑ พณ ๑ จอมพด ป. พิบูลสงคราม อยู่เสมอ ที่ท่านได้กรุณาสร้างอาคารเรียนหลังใหม่ให้ได้ใช้เป็นสถานที่เล่าเรียนมาจนถึงสมัยปัจจุบัน แสดงให้เห็นว่า ๑ พณ ๑ จอมพด ป.

พิบูลสงคราม ศิษย์เก่าของโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม ไม่เคยลืมสถานศึกษาเก่าของท่านเลย ตลอดมา

เมื่อ ๖ พจน ๖ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ดำเนินการศึกษาค้นคว้าจากโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม แล้วได้เข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ๖ ในระหว่างการศึกษาเล่าเรียนชั้นสูง อยู่ ณ โรงเรียนนายร้อยทหารบกนั้น ๖ พจน ๖ ได้ตั้งใจและอุทิศส่ำหะในการเรียนเป็นอย่างมาก ทั้งเป็นผู้มีนิสัยสุภาพ เรียบร้อย พุดจาไพเราะ มีใจโอบอ้อมอารีแก่เพื่อนฝูง มีบุคลิกของการเป็นผู้นำมาตั้งแต่ยังอยู่ในวัยหนุ่ม ตั้งใจเรียนและผ่านการสอบได้มาด้วยดีทุกปี จนในที่สุด ได้ออกเป็นนายทหารชั้นประทวน

จากเด็กชายแปด ขีดตะดั่งคะ ดูกชาวสวนเมืองนนทบุรี นักเรียนเก่าโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม กดายมาเป็นร้อยตรีแปด ขีดตะดั่งคะ แห่งกองทัพบกไทย และต่อมาเลื่อนยศเป็นร้อยโท ได้รับการคัดเลือกให้เป็นนักเรียนนายทหารเสนาธิการ และได้พยายามตั้งใจศึกษาเล่าเรียนด้วยความตั้งใจจริง จนกระทั่งสอบได้เป็นที่ ๓ ในนักเรียนรุ่นเดียวกัน ทางราชการกระทรวงกลาโหมจึงได้จัดตั้งตัวไปศึกษาวิชาการทหารเพิ่มเติม ณ ประเทศฝรั่งเศส

ในระหว่างปี พ.ศ. ๒๔๖๑-พ.ศ. ๒๔๖๘ นั้น ประเทศต่าง ๆ ในภาคพื้นยุโรปได้ต้อนรับนักเรียนจากประเทศไทยมากมายหลายคน ซึ่งส่วนมากเป็นนักเรียนซึ่งทางรัฐบาลส่งไปศึกษาเพิ่มเติม เพื่อนำเอาความรู้แผนใหม่เข้ามาดัดแปลงให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติ โดยเฉพาะในประเทศฝรั่งเศสนั้น มีบุคคลสำคัญ ๆ ในคณะราษฎร ผู้เริ่มก่อการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองของประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๗๕ จากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาสู่ระบอบประชาธิปไตย มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รวมอยู่ด้วยหลายท่านด้วยกัน อาทิเช่น ร้อยโทแปด ขีดตะดั่งคะ ส่งไปศึกษาวิชาการทหาร นายปรีดี พนมยงค์ ส่งไปศึกษาวิชากฎหมาย นายควง อภัยวงศ์ ส่งไปศึกษาวิชาวิศวกรรม ร้อยโท ประยูร ภมรมนตรี ส่งไปศึกษาวิชาการเมือง และยังมีบุคคลอื่น ๆ อีกหลายท่าน

การส่งบุคคลเหล่านี้ไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศฝรั่งเศสของรัฐบาลไทยในขณะนั้น แม้ได้สร้างความหนักใจให้แก่รัฐบาลในระยะต่อมาก็ตาม แต่ก็เท่ากับเป็นการกรุยทางระบอบ

(๑๑)

ประชาธิปไตยนั่นเอง ทั้งนี้เพราะประเทศฝรั่งเศสนั้น เป็นประเทศเจ้าตำหรับของการปฏิวัติ
รัฐประหาร ทั้งบุคคลที่ถูกลงไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศฝรั่งเศสนั้น ก็ล้วนแต่เป็นคนหนุ่มที่หัว
รุนแรง ต้องการเห็นประเทศชาติก้าวหน้าให้ทัดเทียมประเทศตะวันตก โดยเฉพาะเมื่อได้ไปพบ
เห็นระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ของอังกฤษและฝรั่งเศส ก็เกิดความคิดที่จะให้
ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยเหมือนกับประเทศนั้น ๆ บ้าง

เมื่อความคิดของนักศึกษาไทยในในฝรั่งเศสส่วนหนึ่ง มีความคิดเห็นพ้องต้องกันในอันที่
จะดำเนินการเปลี่ยนแปลงการปกครองของประเทศไทยแล้ว คนเหล่านั้นก็เริ่มหันหน้าเข้าหากัน
และเริ่มการประชุมกันอย่างลับ ๆ

บุคคลสำคัญกลุ่มนี้ ได้แก่ ร้อยโท แปก ชัดตะดังคะ, นายปรีดี พนมยงค์, ร้อยโท
ประยูร ภมรมนตรี, ร้อยโท ทศนัย นิยมศึก, นายควง อภัยธรรม, นายแนบ พหุดโยจิน
และนายจรรยา สิงห์เสถียร (หัตถวงศิริราชไมตรี) ที่ประชุมได้เลือกไซท์พักของ ร้อยโท ประยูร
ภมรมนตรี ซึ่งอยู่ที่ถนนเคอซอมเมอว่า เป็นที่ประชุมวางแผนการปฏิวัติ และได้ร่วมประชุม
กันเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๖๕

ผลของการประชุมในครั้งแรก ได้ตกลงกันว่าให้วางหลักการใหญ่ ๆ ของคณะ เพื่อ
เป็นหลักการเบื้องต้นของการปฏิวัติไว้เป็น ๓ ประการ คือ —

๑. ศึกษาหาความรู้ในการปฏิวัติเพิ่มเติม
๒. หาสมัครพรรคพวกในการทำการครั้งนี้เพิ่มเติม
๓. หาทุนรอนในการดำเนินงาน

หลังจากคบคิดกันในครั้งนั้น เป็นเวลา ๑๐ ปี ผลสำเร็จก็บังเกิดขึ้นกับคณะราษฎร ผู้
ทำการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นผลสำเร็จ เมื่อ ๑ พฤษภา ๒๔๗๕ พิบูลสงคราม ดำเนิน
การศึกษามาจากประเทศฝรั่งเศสแล้ว ได้กลับเข้ามารับราชการในกองทัพ และได้ร่วมกับคณะ
ราษฎรทำการเปลี่ยนแปลงการปกครองประเทศไทย เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕ โดยมี
๑ พฤษภา ๒๔๗๕ พดเอกพระยาพหลพลพยุหเสนา เป็นหัวหน้า ในขณะที่รับราชการในกองทัพ คือ

(๑๒)

จากนั้นก็ค่อย ๆ ก้าวขึ้นสู่ความมีอำนาจ จนได้ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของไทย นับเป็นคนที่ ๓ ต่อจากพระยาพหลพลพยุหเสนา เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๓ จนถึง ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ ขณะนั้น ฯพณฯ จอมพล ป. พิบูลสงคราม มียศเป็นพันเอก และได้เข้า ๆ ออก ๆ ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ถึง ๘ สมัย คือ —

ครั้งที่ ๑. ตั้งแต่วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๓ ถึง ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๕

ครั้งที่ ๒. ตั้งแต่วันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ ถึง ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๗

ครั้งที่ ๓. ตั้งแต่วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๗ ถึง ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๘

ครั้งที่ ๔. ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๘ ถึง ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๗๘

ครั้งที่ ๕. ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๗๘ ถึง ๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๘

ครั้งที่ ๖. ตั้งแต่วันที่ ๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๘ ถึง ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๙

ครั้งที่ ๗. ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๙ ถึง ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๐

ครั้งสุดท้ายตั้งแต่วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ ถึง ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๐

และ ฯพณฯ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ก็ต้องออกนอกประเทศ เมื่อคณะทหาร นำโดย จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ทำการปฏิวัติ ฯพณฯ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ต้องไปพำนักอยู่ในเขมรพักหนึ่ง ไปอยู่ในสหรัฐอเมริกา เป็นอาจารย์สอนอยู่ระยะหนึ่ง และสุดท้ายจอมพล ฯพณฯ ได้ไปพำนักอยู่ ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น จนกระทั่งถึงแก่อสัญกรรม เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๐๗ แม้ว่า ฯพณฯ ต้องจากไปแล้ว แต่พวกเราศิษย์เขมาภิรตารามทั้งอดีตและปัจจุบัน ก็ยังรำลึกถึงพระคุณของท่านอยู่ เพราะนอกจากท่านจะมีพระคุณต่อสถานศึกษา โดยได้จัดสร้างอาคารเรียนดังกล่าวแล้ว ยังได้กรุณามอบทุนจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท ไว้ให้โรงเรียนจัดดอกผด ยอดหนุนนักเรียนที่ยากจน เมื่อวันเปิดอาคารเรียน ๒๕ มิถุนายน ๒๔๗๗ ซึ่งโรงเรียนก็ได้จัดดอกผดปีละ ๓๐๐ บาท ยอดหนุนนักเรียนผู้ขัดสนยากจน เรียนดี ความประพฤตินี้ ไปแล้วตามเจตนานับประเสริฐของท่าน จนถึงปีการศึกษา ๒๕๐๖ ฯพณฯ

๑๓.๑ นอกจากพระคุณของท่านที่มีต่อโรงเรียนดังกล่าวมาแล้ว ท่านยังเป็นผู้มีพระคุณ
ต่อสมาคมศิษย์เก่าของโรงเรียน ซึ่งท่านเคยดำริเรียนอยู่ในเบื้องต้น โดยรับเป็นผู้อุปถัมภ์สมาคม
ศิษย์เก่า พร้อมด้วยท่านผู้หญิงตะเยียด พิบูลสงคราม ศรีภริยาของท่าน

๑๓.๒ เมื่อสมาคมศิษย์เก่า ๑ ของเราได้ก่อตั้งขึ้นถูกต้องตามกฎหมายแล้ว เรามี
การประชุมกันทุกปี ในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ สมาคมได้เชิญท่านทั้งสองมาร่วมประชุมเป็นเกียรติ
(ตั้งตำแหน่งให้ชื่อตอบเชิญ) แต่ท่านทั้งสองก็มีสามารถมาร่วมได้ด้วยภารกิจของท่าน ถึง
กระนั้นก็ยังได้กรุณาตอบมาให้ที่ประชุมทราบ และพร้อมกันนั้น ๑ พณ ๑ ได้ส่งเงินมาช่วยงาน
สมาคมของเราจำนวน ๒,๕๐๐ บาท ซึ่งสมาคมได้นำฝากไว้กับธนาคารออมสิน รวมเป็นทุน
ของสมาคมไว้ใช้จ่ายในกิจสำคัญของสมาคมมาจนทุกวันนี้ ๑๓.๓

๑๓.๓ พระคุณของท่านนอกเหนือจากที่กล่าวแล้วนี้ รวมทั้งจิตใจแห่งประชาธิปไตย
และคุณความดีที่มีต่อประเทศชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์อย่างไร ประการใดบ้างนั้น ข้าพเจ้า
จะไม่ขอกล่าว หวังว่าวิญญูชนทั้งหลายผู้มีใจเป็นธรรมย่อมจะทราบดี แต่ถ้าใครจะได้ศึกษา
เพื่อพินิจความวิจิตรถึงคุณความดีของท่าน ขอเชิญท่านอ่านจากหนังสืองานในสมัยของท่านได้
หรือไม่ก็ขอเชิญอ่านปศิรณกถาของสมเด็จพระวันรัต วัดพระเชตุพน แสดง ณ บ้านชอชิตตม
เมื่อวันที่ ๒ ก.ค. ๑๗ พระธรรมเทศนาของท่านปัญญานันทภิกขุ แสดงเมื่อวันที่ ๑๖ ก.ค. ๑๗
เนื่องในกุศลทักษิณาสัณฐีของ ๑ พณ ๑ ซึ่งบรรดาญาติ มิตรสหาย และผู้ว่าดีถึงคุณความดี
ของท่านพิมพ์เป็นนิตินันทนาการแก่ผู้ไปร่วมในพิธีบรรจุศพของ ๑ พณ ๑ เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม
๒๕๐๗ ณ เจดีย์วัดพระศรีมหาธาตุ บางเขน พระนคร

ในด้านการศึกษา ท่านจอมพล ป. พิบูลสงคราม มีเจตจำนงให้การศึกษาระอบรม
ศีลธรรมอันดีแก่ประชากรชาวไทย โดยเฉพาะการอาชีวศึกษา การพดศึกษา ได้ขยายโรงเรียน
เพิ่มชนและครูผู้สอนให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาประชาชน ท่านได้สร้างโรงเรียน
ชนหลายแห่ง ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยเฉพาะที่จังหวัดนนทบุรี ได้สร้างขยายโรงเรียน
วัดเขมาภิรตารามขึ้น โดยวัตถุประสงค์ดังกล่าวตอบของท่านในวันเปิดโรงเรียนข้างท้ายนี้
โรงเรียนสตรีวัดปลับพตา โรงเรียนวัดปากน้ำ เป็นต้น ท่านเคยกล่าวปราศรัยก่อนรับครูอาชีวศึกษา

ณ ทำเนียบรัฐบาล เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๔๘๘ ว่า “การศึกษาเป็นมรดกฐานชั้นแรกที่จะ
 ทำให้ประเทศชาติได้มีความเจริญไปข้างหน้า ทุกคนหากว่าจะมีความเจริญ มีความสุข มีสิ่ง
 ที่จำเป็นในการครองชีพเพื่อความดี ก็ย่อมมาจากการศึกษา และการศึกษาก็ได้มาจากบรรดา
 ครู^๕ทั้งดิน การศึกษาในปัจจุบันนี้ มีโครงการที่ใหญ่โตกว้างขวาง โครงการสำหรับบำรุงบ้าน
 เมือง เช่น ถนนหรือการขุดประทานน้ำที่จะทำไปในชั่วระยะหนึ่ง แต่ก็มีเพียงพอดำหรับความ
 ต้องการของประชาชน แต่ว่าการศึกษาดำหรับให้ประเทศชาติเจริญ ให้ประชาชนมีความรู้
 เป็นสิ่งไม่มีจุดจบ” ซึ่งแสดงว่า ๑. พล. ๑ มีความปรารถนาดีต่อการศึกษานี้ของชาติ

การ^๕ดุษฎี ๑. พล. ๑ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ไปอย่างไม่มีวันกลับครั้ง^๕นี้ เป็นที่
 นำเสรีชาติใจอย่างสุด^๕ซึ้ง เพราะอย่างน้อยที่สุด ๑. พล. ๑ ก็เคยได้ใช้ปฏิภาณและความสามารถ
 ทางการเมืองของท่านช่วยให้ประเทศไทยและคนไทยทั้งชาติ รอดพ้นภัยของมหาสงครามเอเชีย
 บุรพามาได้อย่างที่คนไทยทุกคนไม่ควรลืม นอกจากนั้นท่านยังได้ทะนุบำรุงประเทศให้เจริญก้าวหน้า
 อย่างมากมายในสมัยท่านเป็นผู้นำ ๑. พล. ๑ จอมพล ป. พิบูลสงคราม จึงเป็นผู้นำประเทศไทย
 ท่านหนึ่งที่สมควรแก่การยกย่องนับถือและรำลึกถึง คุณความดีทั้งหลายที่ท่านได้สร้างไว้เมื่อครั้ง
 ยังมีชีวิตอยู่ จะคงอยู่ตลอดไป ไม่มีวันที่จะดับสูญ สมดังพระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๕ เรื่อง
 กฤษณาอาสน์หนึ่งว่า —

พฤษภาสคร	อิกกุญชรอันปลดปลง
โททนต์เส่นคง	สำคัญหมายในกายมี
นรชาติวางวาย	มลายสิ้นทั้งอินทรีย์
สถิตทั่วแต่ชั่วดี	ประดับไว้ในโลกา.

(คัดจากหนังสือ “เขมาภิตาราม” ปี ๒๕๐๗)

การพัฒนาบ้านเมือง

โฉมหน้ากรุงเทพ ฯ

โดย วัฒน์

ขณะนั้น เป็นเวลา ๗.๓๐ น. เริ่มต้น “ชั่วโมงรีบรุด” ของวันใดวันหนึ่งก็ได้
ในกรุงเทพ ฯ — นครหลวงของไทยปี ๒๕๓๔

ปี ๒๕๓๔ — ๒๗ ปีจากปัจจุบัน ออกจะเป็นข่าวยาวนานสักหน่อยที่เราจะค้นไป
สู่อินเทอร์เน็ต และ ๒๗ ปีเท่านั้น ที่กรุงเทพ ฯ จะต้องเปลี่ยนโฉมไปอย่างเกือบสิ้นเชิง
ไม่ว่าสถานที่, ถนนหนทาง, อาณาเขต และผู้คนพลเมือง

เวนิช — ไม้แล้ว

ถนนใหญ่ถูกสร้างขึ้นอีกอย่างน้อย ๓๐ สาย ถนนสำคัญแต่เดิมถูกขยายให้กว้างยิ่งขึ้น
การตั้งศูนย์ราชการจากตอนเมืองถึงท้องสนามหลวงถูกตัดเวลาดังเดิมเพียง ๓๕ นาที แทนที่จะเป็น
ครึ่งก่อนชั่วโมง รถบรรทุกมีเสรีภาพในการวิ่งยาม “ชั่วโมงรีบรุด” เค็มที่ กรุงเทพ ฯ ใหม่
จะฝังคำว่า “เวนิชตะวันออก” ไว้แค่เพียงในสมุดประวัติศาสตร์ของเมืองหลวง

ทั้งหมดนั้น คือแผนการ “ผังนครหลวงของไทย” ซึ่งได้มีการหยิบยื่นมาใช้ที่ตะแคง
ตะน้อย นับตั้งแต่ปี ๒๕๐๓ เป็นต้นมา

ธุรกิจอนาคต

ผังนครหลวงของไทยนี้ บริษัทพิชิตพีดีทีคิงโม่ และเครือทงทาย ได้ร่วมกับ
บริษัทอดัมส์ ไฮชาร์ด แอนด์ กรัฟตี้ รับจ้างทำการสำรวจและวางโครงการแห่งความฝัน
สำหรับกรุงเทพ ฯ ที่ผู้คนมากขึ้น และเนื้อที่ธุรกิจร้อยแปดประการยังไม่เหมาะสม พัฒนาที่ดิน
ว่างเปล่ารอบนครหลวงให้เป็นประโยชน์และประสานต่อไปกับนโยบายผังเมืองของรัฐบาล

โฉมหน้าของกรุงเทพ ฯ ใน ๒๗ ปีข้างหน้า จะเป็นไปได้ถ้า —

ข้อแม้ของ “ถ้า” มีอยู่หลายประการ ถ้า กรุงเทพ ฯ ได้รับการพัฒนาจริงจังก็อาจ
จะเป็นนครหลวงสมัยใหม่ได้ ถ้าประชากรนครหลวงถูกควบคุมจำนวน แผนการก็จะดำเนินไป

อย่างสมบูรณ์ด้วยความสะดวกและอยู่ดีของผู้คน และถ้ารัฐบาลกล่าวดำเนินในโครงการระยะยาว
นี้เป็นมูลค่าทั้งสิ้น ๒,๗๐๐ ล้านบาท

ในทางตรงกันข้าม กรุงเทพฯ “ถ้า” ไม่ได้ดำเนินการอันเหมาะสมตามผังเมืองนี้
จะเป็นนครหลวงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้งผู้คน และรถยนต์ ต้องปัญหา
สำคัญแม้ในขณะนี้

งานกำเนิดคน

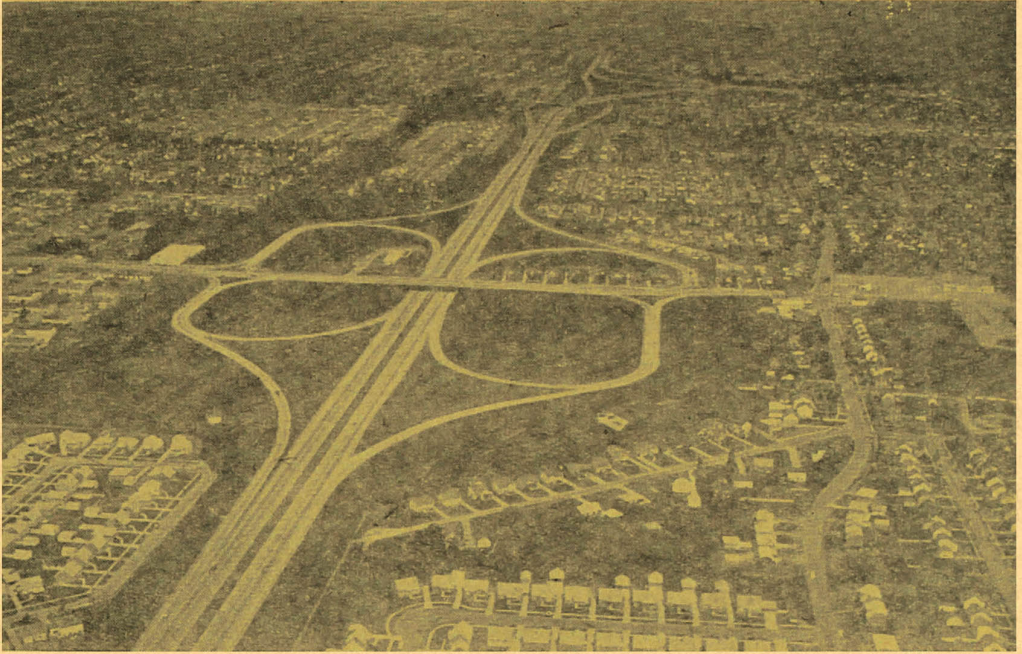
ในระยะเวลา ๒๗ ปี ข้างหน้า ประชากรในเขตนครหลวง หากปล่อยให้ให้มีอัตราเกิด
๓.๓๘ % ค่อย ๆ เช่นปัจจุบันนี้แล้ว จะมีจำนวนเพิ่มขึ้นถึง ๘,๓๐๐,๐๐๐ คน ซึ่งเขตนครหลวง
จะต้องขยายออกไปถึงอีก ๓ จังหวัด โดยรอบกรุงเทพฯ คือ ชนบุรี, นนทบุรี และสมุทรปราการ

แผนการข้อแรก - กระจายพลเมืองในนครหลวงออกไปสู่ชนบท เพื่อลดจำนวนให้เหลือ
เพียง ๔,๕๐๐,๐๐๐ คน เท่านั้น ข้อเสนอนี้จะสำเร็จได้ด้วยโครงการ “พัฒนาการท้องถิ่น” ของ
รัฐบาล ตลอดจนโครงการ “พัฒนาภาค” ซึ่งกำลังเป็นร่างพิมพ์เขียวอยู่ในกระทรวงทบวงกรม
ต่าง ๆ อยู่นี้

“ประชากร ๔,๕๐๐,๐๐๐ คน ของนครหลวงกรุงเทพฯ จะกระจายกันอยู่ในพื้นที่
นครหลวง ที่จะต้องขยายไปจากปัจจุบันอีก ๖ เท่า การสำรวจและสำราญบุโภคที่ จะต้อง
ขยายอีก ๒ ๓/๒ เท่า

ฝามือพัฒนา

การใช้ที่ดินของกรุงเทพฯ ควรขยายออกไปในเส้นทางคมนาคมรูปนิ้วมือที่ยื่นออกจาก
ฝามือย่านทองธานีมาหลวง คิดแม่น้ำเจ้าพระยา. นิ้วก้อยและนิ้วนางพาดไปสู่สมุทรปราการ หัว
แม่มือ นิ้วชี้ ชูชบุรีและนนทบุรีตามลำดับ และนิ้วกลางอันยาวสุดนั้น ชนสู่กรุงเทพฯ. คอนเท็น
ย่านชุมชนที่ขยายออกตามสองข้างนิ้วมือ เหล่านี้ ควรตั้งเริ่มย่านการพาณิชย์ก่อน และจัดสรร
ย่านอุตสาหกรรมเป็นหย่อม ๆ ไปด้วย

△ ทางรถยนต์วิ่งเร็ว (Truway) ที่ นิวยอร์ก

▽ ทางรถยนต์วิ่งเร็ว (Freeway) ที่ ลอสแอนเจลิส

การจัดแผนผังเมืองที่ดี ย่อมช่วยให้บ้านเมืองเป็นระเบียบเรียบร้อย, สวยงาม สะดวกในการคมนาคม และเหมาะที่จะอยู่อาศัย เหมือนดังเช่นนครใหญ่ๆ ในภาพข้างบนนี้

ปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่ง แม้ในปัจจุบันนี้ก็ตาม คือ ทำอย่างไรการจราจรจึงจะไม่ติดคับคั่ง? โครงการกรุงเทพ ฯ ปี ๒๕๓๔ คือ การสร้างถนนรอบเมือง และถนนเอกสำคัญ ๆ พร้อมทางจราจรอย่างเพียงพอ และปรับปรุงเส้นทางติดต่อกับเมืองต่าง ๆ ให้ดีขึ้น

ทางรถไฟจะแยกจากกันเฉพาะการรับส่งสินค้า และการรับส่งผู้โดยสาร สนามบินพาณิชย์จะตั้งอยู่อีกที่หนึ่งจากสนามบินทหาร ทำเรือใหม่ถูกสร้างขึ้น และทำเรือเก่าถูกขยายออก

งานสาธารณูปโภค

และเมื่อถึงปีนั้น กรุงเทพ ฯ ซึ่งมีประชากร ๔.๕ ล้านคน จะเป็นผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาได้ถึง ๑.๑ ล้านคน โดยประมาณ นอกไปจากโครงการขยายโรงเรียนในเขตนครหลวงของรัฐบาลให้ได้ ๑๕๐ โรงเรียนแล้ว สำหรับโรงเรียนราษฎร์ ยังจะต้องขยายให้เกิดขึ้นใหม่ สำหรับเด็กเรียนอีกอย่างน้อย ๒๗,๐๐๐ ห้องเรียนด้วย

ส่วนสาธารณะต้องเพิ่มอีกอย่างน้อย ๓ แห่ง ขนาดเท่า ๆ กับสวนจุมพินี, สนามเด็กเล่น, สวนดอกไม้ เหล่านี้เพื่อการพักผ่อนของคนกรุง

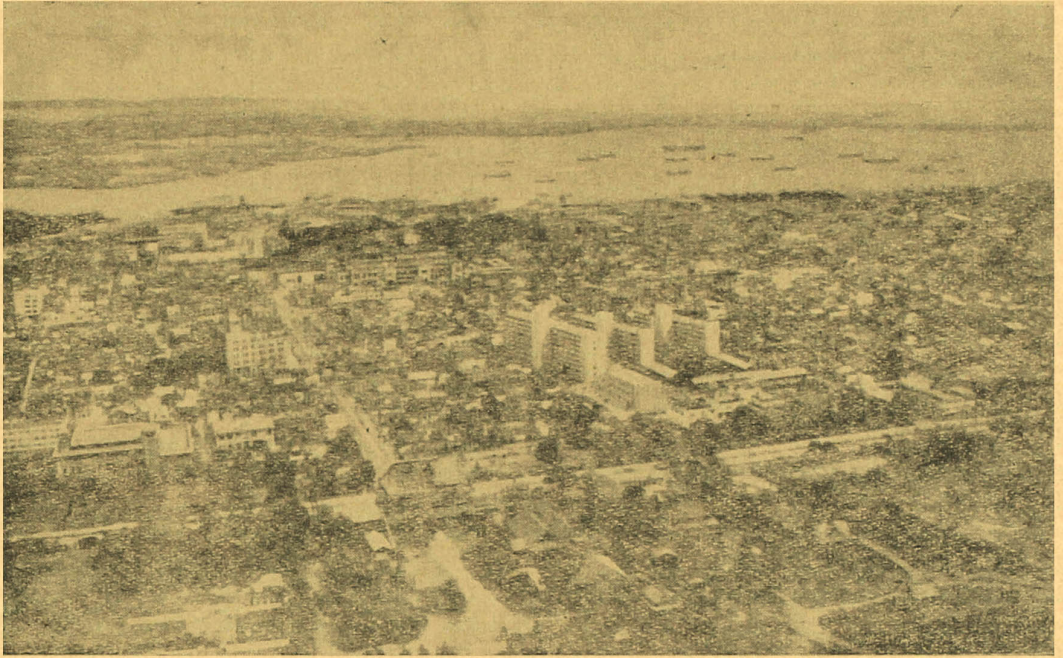
โครงการนครหลวง ๒๕๓๔ มีการเสนอแนะให้รัฐบาลจัดสร้างที่พักอาศัยสำหรับประชาชนอีกอย่างน้อย ๕๖๒,๐๐๐ หลัง บูรณะแหล่งเสื่อมโทรมในเขตนครหลวงประมาณ ๕,๗๐๐ ไร่

ปัญหาสำคัญในการสร้างที่อยู่อาศัยคือที่ไหน?— คำตอบ คือ ในย่านชานกรุง, และอาณาเขตที่อยู่อาศัยซึ่งมีรัศมี ๑๕ ไมล์ จากท้องสนามหลวง

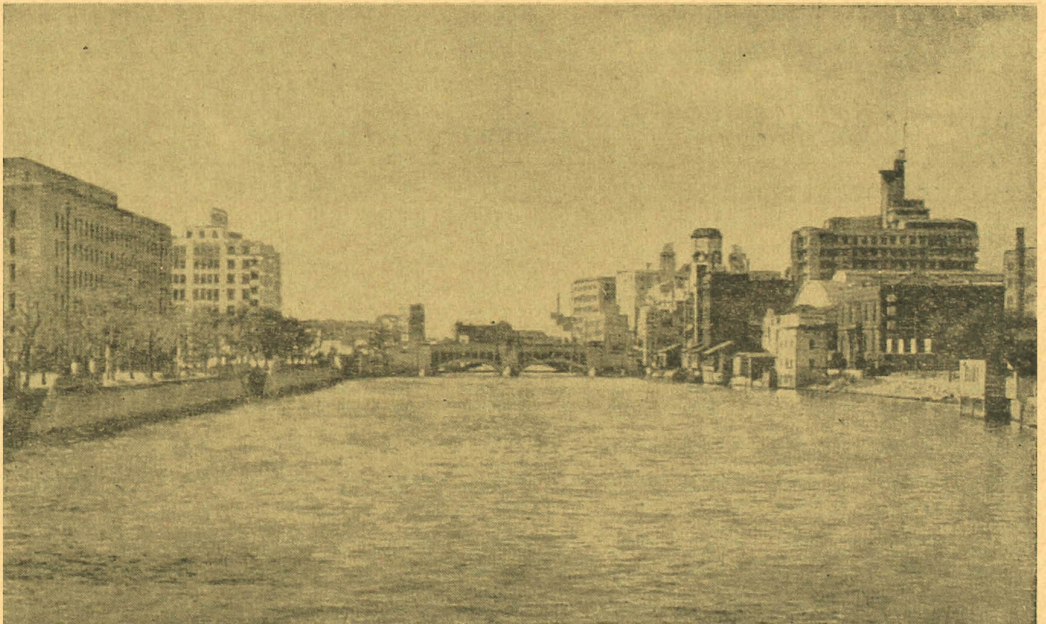
และการสาธารณูปโภคก็อีกเช่นกัน กรุงเทพ ฯ ๒๕๓๔ ต้องการน้ำประปาเพิ่มขึ้นจากปัจจุบันเกือบ ๕ เท่า หน่วยผลิตน้ำประปาถูกแนะนำให้สร้างขึ้นใหม่อย่างใหญ่ที่บางเขน การจัดสร้างระบบระบายน้ำได้โครกแบบไหลตามท่อลาด จะมีวิธีการใหม่ แทนที่จะไหลทิ้งลงแม่น้ำเจ้าพระยา เช่นปัจจุบัน กรุงเทพ ฯ ปี ๒๕๓๔ น้ำได้โครกจะไหลรวมกันในอำมที่มาจากย่านปากน้ำ ก่อนถูกกำจัดเชื้อโรคด้วยกรรมวิธีสมัยใหม่แล้วปล่อยลงทะเลไป

เหล่านี้ เป็นส่วนแห่งความฝันในโครงการนครหลวงอันยิ่งใหญ่ของรัฐบาลกรุงเทพ ฯ เมื่อปี ๒๕๓๔ ด้วยเงิน ๒,๗๐๐ ล้านบาท.

(จากหนังสือพิมพ์ "พิมพ์ไทย" ฉบับประจำวันที ๙ สิงหาคม ๒๕๐๗)

△ กรุงโตเกียว ซึ่งมีประชากร ๑๑ ล้านคน กำลังอยู่ในระหว่างพัฒนาอย่างเร่งรีบ
▽ นครโอซากาของญี่ปุ่น มีประชากร ๔ ล้านคนเศษ เป็นนครที่ทันสมัยอีกแห่งหนึ่ง
ในภาคตะวันออก

ประเทศภาคพื้นตะวันออก กำลังเร่งรัดงานพัฒนาบ้านเมืองอย่างเร่งรีบ ดังเช่น
กรุงโตเกียว นครหลวงของญี่ปุ่น หรือนครโอซากา เมืองอุตสาหกรรมสำคัญ ซึ่งใน
ปัจจุบันมีประชากร ๔ ล้านคน เท่า ๆ กับกรุงเทพฯ ในอนาคต คือ พ.ศ. ๒๕๓๔
หรืออีก ๒๗ ปีข้างหน้า

ขยายกรุง

ประเดิมงานแสดงสินค้า
สร้างสนามกีฬา – สวนสาธารณะ

รับปี ๒๕๐๙

ย่านชุมชนแห่งใหม่ของกรุงเทพฯ จะ
เกิดขึ้น และมีโฉมหน้าเจริญอย่างรวดเร็วใน
ปี ๒๕๐๕ นี้ โดยการเริ่มโครงการสำคัญของ
รัฐบาลสองโครงการซ้อน

ที่นั่นคือ อาณาบริเวณอันกว้างขวางของ
ทุ่งนา ตำบลหัวหมาก อำเภอบางกะปิ ซึ่ง
ราคาที่ดินกำลังพุ่งพรวดพราดจากไร่ละ ๓ หมื่นบาท เมื่อปี ๒๕๐๖ เป็นถึงไร่ละ ๑๐๐,๐๐๐
บาท ในปัจจุบัน และยังเขยิบสูงขึ้นอีกเรื่อย ๆ

โครงการของรัฐบาลที่จะใช้ที่ดินย่านนี้ คือการจัดงานแสดงสินค้านานาชาติกรุงเทพฯ ฯ
และการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ ๖ ซึ่งจะจัดขึ้นคาบเกี่ยวกันในช่วงปลายฤดูหนาว ท้ายปี
๒๕๐๙ หรืออีก ๒ ปี ข้างหน้า

“เอเชียนเกมส์” เป็นประเพณีที่พาระหว่างชาติเอเชียที่เคยมีมาแล้วในรอบ ๔ ปี
คือครั้ง แต่สำหรับงานแสดงสินค้านานาชาติที่กรุงเทพฯ ฯ ได้มีการถือว่าเป็นงานระหว่างประเทศ
ที่ “จัดขึ้นครั้งแรกในตะวันออกไกล”

จุดเริ่มต้น

“หัวหมาก” เจริญขึ้นโดยตรงจากงานแสดงสินค้านานาชาติดังกล่าว หลังจากที
รัฐบาลไทยตัดสินใจรับเป็นเจ้าของกิจการงานนั้น โดยอัคราเป็นผู้สนับสนุนทางด้านผู้เชี่ยวชาญให้
คำแนะนำ

เนื้อที่ ๕๐๐ ไร่ บริเวณคิดทางรถไฟสายตะวันออก เยื้องสถานีรถไฟหัวหมาก ถูก
กำหนดเป็นสถานที่จัดงานดังกล่าว ปัจจุบันส่วนหนึ่งได้รับการเวนคืนตามกฎหมาย และอีก
ส่วนหนึ่งถูกซื้อเรียบร้อยแล้ว

บริเวณรูปสี่เหลี่ยมคางหมูนั้น ในอนาคตจะมีถนนตัดมาบรรจบ ๓ สายด้วยกัน เพื่อ
ต้อนรับผู้ที่มาชมงาน ซึ่งส่วนหนึ่งจะเป็นชาวต่างประเทศ

ถนน ๓ สายใหม่

ถนนทั้ง ๓ สายใหม่^{นี้}คือ ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ที่เทศบาลตัดตรงจากถนนบรรจบกับซอย
เอกมัยไปถึงบริเวณงาน ยาว ๓.๒ กิโลเมตร ถนนสายลาดพร้าว—หัวหมาก ซึ่งกรมทางจะ
เริ่มกรุยทางก่อสร้างนับแต่ปลายปี ๒๕๐๗ นี้ และถนนสายที่ ๓ คือ ซอยคลองคัน ซึ่งจะเปิด
ความกว้างและสร้างสะพานข้ามคลองแฉ่นแฉ่น สำหรับผู้ประสงค์จะเดินทางจากถนนสุขุมวิท
ไปเที่ยวในงาน

ที่ดินที่ถนนต่าง ๆ ตัดผ่านไปดังเช่นกล่าวแล้ว มีผู้ขอหากันในราคาสูงในขณะนี้

สนุกกัน ๒๔ วัน

และเมื่อเริ่ม ตุลาคม ๒๕๐๗ บริเวณจัดงานจะเริ่มถูกลมที่ การก่อสร้างวันรองต่าง ๆ
จะเริ่มขึ้นตลอดปี ๒๕๐๗ และ ๒๕๐๘ เพื่องานแสดงสินค้า ที่กำหนดว่าจะเปิดระหว่าง ๑๗
พฤศจิกายน ถึง ๓๐ ธันวาคม รวม ๒๔ วัน

โครงการจัดงานเท่าที่รัฐบาลไทยดำเนินไปในขณะนี้ อยู่ในขั้นหลักใหญ่ ๆ ซึ่งกำลัง
ได้รับการถอดออกเป็นรายละเอียดต่าง ๆ ในการเตรียมงาน

สนามกีฬาใหม่

บริเวณงานจะสร้างอาคารถาวรเป็นคึกขนาดใหญ่ถึง ๓ หลัง สำหรับใช้ในการเปิด
แสดงสินค้า และกองอำนวยการ ทางทิศใต้จะเป็นสนามกีฬาในร่มขนาดจุคนได้ ๓๐,๐๐๐ ถึง
๒๐,๐๐๐ คน สำหรับระบายการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์จากกรีฑาสถานแห่งชาติมายังที่ อาคาร
ถาวรและสนามกีฬาดังกล่าวจะเริ่มสร้างในต้นปี ๒๕๐๘ ซึ่งกรมโยธาเทศบาลกำลังร่างแบบแปลน
อยู่

อาคารเหล่านี้ เจ้าหน้าที่จะเห็นว่า เมื่อพ้นจากงานดังกล่าวทั้ง ๒ แล้ว จะเปลี่ยนไปใช้
เป็นส่วนหนึ่งของกรีฑาสถานแห่งชาติ ส่วนอาคารคึกถาวรในงานแสดงสินค้าจะใช้เป็นที่ประชุม

กิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐบาล อาทิเช่น การชุมนุมลูกเสือ อบรมข้าราชการต่างจังหวัด โดย
หอประชุมซึ่งสร้างขึ้นตามารถคนได้ประมาณ ๓ พันคน

ส่วนที่เหลือ ในบริเวณที่ดินงานแสดงสินค้า เมื่อเสร็จงานแล้วจะสร้างเป็นสวนสาธารณะ
ขนาดเดียวกับสวนนี้ และเปิดให้ประชาชนเข้าหย่อนใจอีกแห่งหนึ่งด้วย

รถประจำทางสายใหม่

ทั้งนี้ ความสะดวกในการสัญจรจากกรุงไปยังสวนสาธารณะใหม่ จะดำเนินไปโดย
มีสายรถประจำทางเกิดขึ้นอีกสายหนึ่ง เพื่อรองรับผู้คนที่เดินทางเป็นวงกลม

จุดเริ่มต้นของรถประจำทาง ตามโครงการจะอยู่ที่โรงแรมเอราวัณ พุ่งไปสู่ตลาดพร้าว
และเลี้ยวตามถนนสายใหม่ ตลาดพร้าว หัวหมาก ออกสู่ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ เข้าถนน
เอกมัย และวิ่งตามถนนสุขุมวิทมาบรรจบวงกลมที่เอราวัณเช่นเดิม

ในระหว่างงานแสดงสินค้านานาชาติ ประจำปี ๒๕๐๙ นี้ ท่านจะได้เห็นอะไรบ้างที่บริเวณ
งาน — หัวหมาก ?

การแสดงสินค้า

แผนงานเท่าที่คณะกรรมการอันมี พลโทอัมพร จินตกานนท์ ปลัดกระทรวงเศรษฐกิจ
เป็นประธาน จะประกอบด้วย การแสดงสินค้าส่วนหนึ่ง และงานแพรววัฒนธรรมนานาชาติอีกด้วย

ทุกประเทศในโลก

ในคั้งปี ๒๕๐๙ รัฐบาลไทยจะเชิญประเทศต่าง ๆ ที่มีสัมพันธ์ไมตรีมาร่วมแสดงสินค้า
และวัฒนธรรมของคน ประมาณว่าจะมีประเทศต่าง ๆ รับเชิญเข้าร่วมในงานนี้กว่า ๖๐ ประเทศ
รวมทั้งชาติใหม่จากอาฟริกาด้วย

หนังสือเชิญของไทยกำลังอยู่ในระหว่างปัญหาสำคัญ คือ การใช้สัญลักษณ์ของงาน
แสดงสินค้านี้ว่า ควรจะเป็นอย่างไร

สัญลักษณ์ของงาน

โครงการงานแสดงที่ร่วมกันพิจารณาในวงภายใน ประกอบด้วยพระวิศณุถือหาง
นกยูง ประทับยืนบนแผนที่แห่งเอเชีย ด้อมด้วยวงกลมซึ่งส่วนบนมีภาษาอังกฤษว่า “อินเตอร์-

เนชั่นแนล เอเชียนเทรค แฟร์” และส่วนต่างคือ ใบแห้งไม้ไผ่อัดฟลัด สัญญัตถ์ของอัคราพี
และคำขวัญ “ความมั่งคั่งผ่านการร่วมค้ำนานาชาติ”

การแสดงดินค้ำของรัฐบาดประเทศค้ำง ๆ รวมทั้งหน่วยราชการของไทย จะถูกแบ่ง
เป็นส่วนที่หนึ่งในจำนวนส่วนค้ำงด้วยกัน

อีกสองส่วนของบริเวณงาน จัดเป็นส่วน “เมคอินไทยแดนค้ำ” แสดงดินค้ำที่ผลิตขึ้นใน
ประเทศ และอีกสองส่วนค้ำง ค้ำ ย่านแสดงดินค้ำที่นำเข้ามาจำหน่ายในประเทศ ของบริษัท
ห้างร้านค้ำง ๆ ไป

ในสุดค้ำง

ทั้งนี้ บริเวณงานยังมีจุดค้ำงค้ำงที่กำหนดไว้อีก ๒ จุด ค้ำง คือ การแสดงการตระเด่นพื้นเมือง
นานาชาติ และการแสดงการตระเด่นของไทย

งานกำหนดจะเริ่มระหว่าง ๘ น. ถึง ๒๓ น. ทุกวัน — และค้ำงผ่านประตูคนละ ๓ บาท
เหล่านี้เป็นสิ่งที่ได้จากการเตรียมงานในย่าน “หัวหมาก” สำหรับปี ๒๕๐๕
เท่าที่ค้ำงเนินงานมาถึงวันนี้ และค้ำงงบประมาณที่เตรียมไว้ ๕๐ ล้านบาท.

(จากหนังสือพิมพ์ “พิมพ์ไทย” ประจำวันอาทิตย์ ที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๐๗)

“..... ในยุคพัฒนานี้ กระทรวงมหาดไทยได้ตั้งตัวอยู่เสมอ ในการพัฒนา
ตัวบุคคลให้ก้าวหน้าและทันต่อวิทยาการใหม่ ๆ อยู่เสมอมา ผู้ว่าราชการน
ถือว่าขึ้นตัวจักรสำคัญ ในการบริหารราชการส่วนภูมิภาค”

ตอนหนึ่งจากคำปราศรัยของ ฯพณฯ ทวี แรงขำ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

เนื่องในการเปิดการสัมมนาพัฒนานักบริหาร ระดับผู้ว่าราชการจังหวัด

ณ พระที่นั่งนงคราญลไมสร เมื่อ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๐๗

การสาธารณูปโภค

เขื่อนภูมิพล

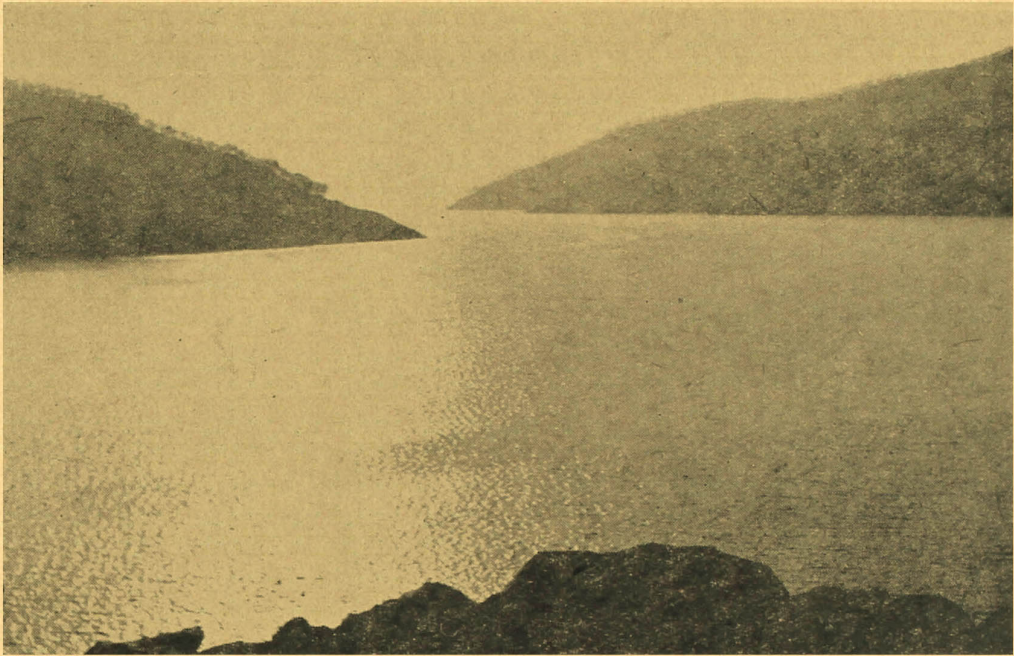
ค่าก่อสร้าง ๒,๒๕๕ ล้านบาท

ใหญ่ที่สุดในภาคพม่าเอเชียอาคเนย์

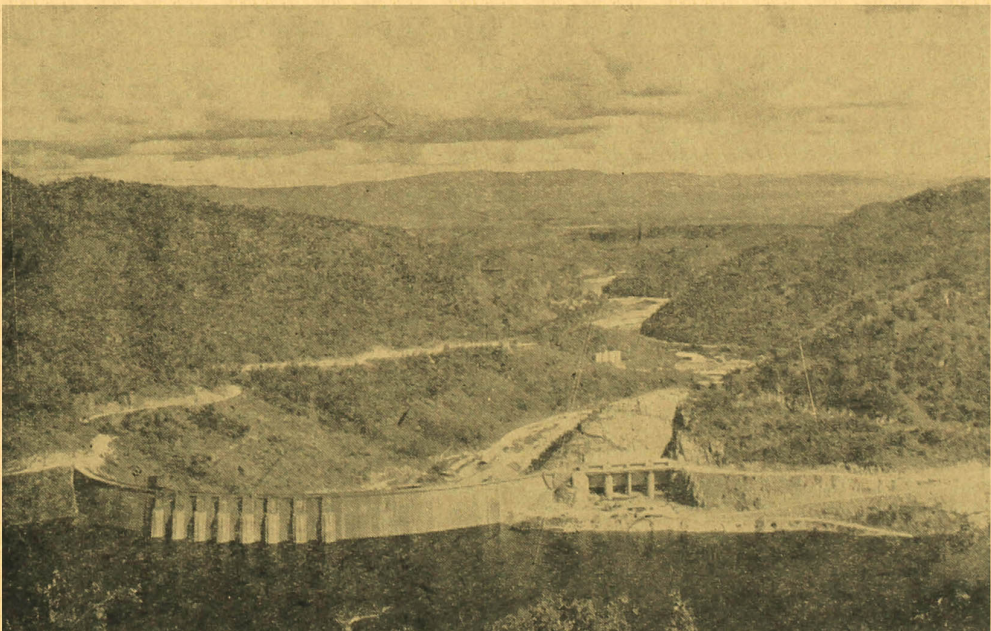
เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๐๗ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราชดำเนินไปเป็นประธานในพิธีเปิดเขื่อนภูมิพล อำเภอสามเงา จังหวัดตาก ซึ่งเขื่อนภูมิพลนี้เป็นเขื่อนที่ใหญ่เป็นอันดับ ๗ ของโลก และเป็นเขื่อนที่ใหญ่ที่สุดในภาคพม่าเอเชียอาคเนย์ นอกจากนี้การก่อสร้างเขื่อนนี้ยังเป็นโครงการใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ค่าใช้จ่ายในการสร้างเขื่อนเป็นเงินกู้ ๑,๓๒๐ ล้านบาท เป็นเงินงบประมาณ ๕๓๗ ล้านบาท รวมเป็น ๒,๒๕๗ ล้านบาท ในจำนวนนี้แบ่งไปทางการเพาะปลูกหรือการเกษตร ๑,๑๐๐ ล้านบาท แบ่งเป็นส่วนของพลังไฟฟ้า ๑,๑๕๗ ล้านบาท

เกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของโครงการเขื่อนภูมิพลนี้ ทางกรมชลประทานได้รายงานว่โครงการเขื่อนภูมิพล ประกอบด้วยเขื่อนกั้นขนาดใหญ่ตั้งอยู่บนแม่น้ำปิงเหนือจังหวัดตากไปตามลำน้ำประมาณ ๕๗ กิโลเมตร ที่เขตต.จตุ ๑๗-๑๕-๓๐"เหนือ และต.จตุ ๑๘ ต.วันออก ทำเดี่ตั้งเป็นช่องเขาแคบประชิดเข้าหากันและมีเนื้อหินแน่น และแข็งแรงพอที่จะรับแรงกดดันของน้ำและน้ำหนักของตัวเขื่อนได้ดี เบื้องหน้าเขื่อนต้องฝังแม่น้ำมีเขาด้อมรอบ จะกลายเป็นทะเลสาบใหญ่ซึ่งจุน้ำได้ ๑๒,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ครอบคลุมพื้นที่ซึ่งเป็นป่าอยู่เดิมเป็นอาณาเขต ๓๐๐ ตารางกิโลเมตร และมีความยาวไปตามลำน้ำจากหน้าเขื่อนไป ๒๐๗ กิโลเมตร จุดอำเภอชอด จังหวัดเชียงใหม่

ตัวเขื่อนเป็นคอนกรีตรูปโค้ง มีความยาวตามโค้งบนสันเขื่อน ๕๘๖ เมตร สูงจากฐานหินถึงยอด ๑๕๕ เมตร ความกว้างตอนบน ๖ เมตร และความกว้างที่สุดตรงฐาน ๕๒.๒ เมตร

△ เหนือเขื่อนขึ้นไปกลายเป็นแหล่งเก็บน้ำใหญ่ ซึ่งเรียกว่าทะเลสาบจำลอง เพื่อ
สงวนน้ำไว้หามุนกั้นก้อให้เกิดไฟฟ้า
▽ มองไปทางใต้เขื่อน จะเห็นทางน้ำเดิมคดเคี้ยวไปตามหุบเขา เปรียบเทียบกับ
ระดับน้ำเหนือเขื่อน ซึ่งสูงกว่ากันมาก

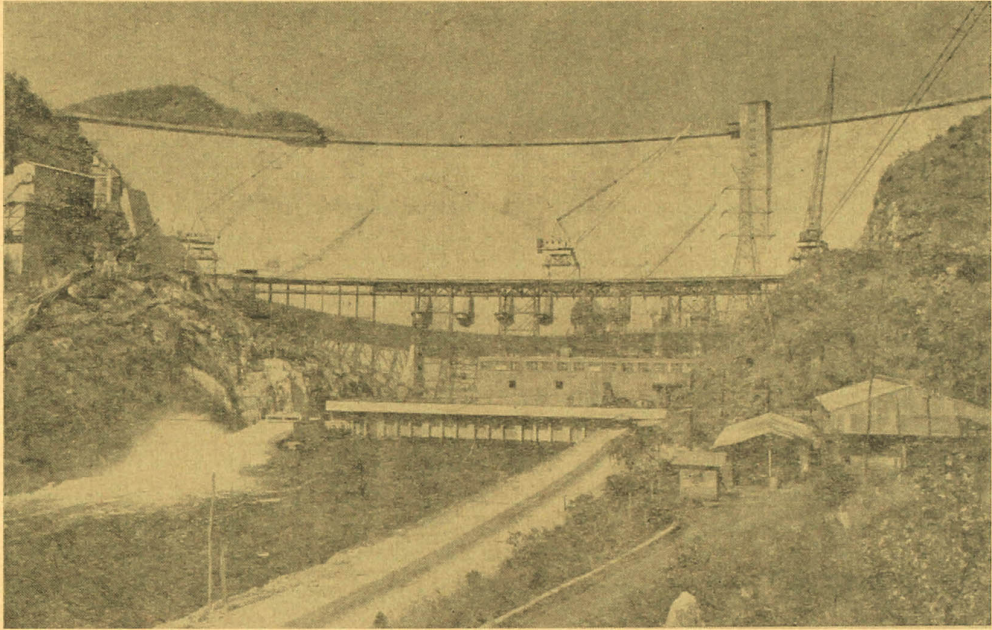

ภายในตัวเขื่อนมีฉนวนดินติดต่อกัน เพื่อการตรวจตราในด้านเทคนิคต่าง ๆ และมีพิพัส
 ขนลงระหว่างฉนวนนั้น ๆ เขื่อนนับว่าเป็นเขื่อนใหญ่และสูงที่สุดในเอเชียอาคเนย์ พระบาท
 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้พระราชทานพระปรมาภิไธยของพระองค์ท่านให้เป็นชื่อเขื่อน "ภูมิพล"
 และได้เสด็จพระราชดำเนินทรงวางศิลาฤกษ์ในการก่อสร้างตัวเขื่อน เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน
 พ.ศ. ๒๕๐๔

เพื่อความปลอดภัยของตัวเขื่อนไม่ให้น้ำท่วมได้ จึงได้จัดสร้างทางระบายน้ำไว้ทางฝั่ง
 ขวามือ ติดกับตัวเขื่อน โดยเจาะภูเขาเป็นอุโมงค์ ๒ อุโมงค์ ขนานกันไปจากด้านหน้าเขื่อน
 ออกไปทางท้ายเขื่อน มีความยาวประมาณอุโมงค์ละ ๕๐๐ เมตร แล้วคาดด้วยคอนกรีตโดยรอบ
 ขนาดของอุโมงค์หลังจากคาดคอนกรีตแล้วจะมีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑๑.๓ เมตร และสามารถจะ
 ระบายน้ำได้ ๖,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร ต่อวินาที ซึ่งเป็นปริมาณน้ำในคราวอุทกภัยที่อาจเกิดขึ้นได้
 ในรอบ ๑,๐๐๐ ปี ปากทางเข้าอุโมงค์ มีประตูเหล็ก ๔ บาน ขนาดกว้าง ๑๑ เมตร ยาว
 ๑๗.๓ เมตร ปิดกั้นไว้เพื่อบังคับให้น้ำไหลผ่านอุโมงค์ไปตามปริมาณที่ต้องการได้

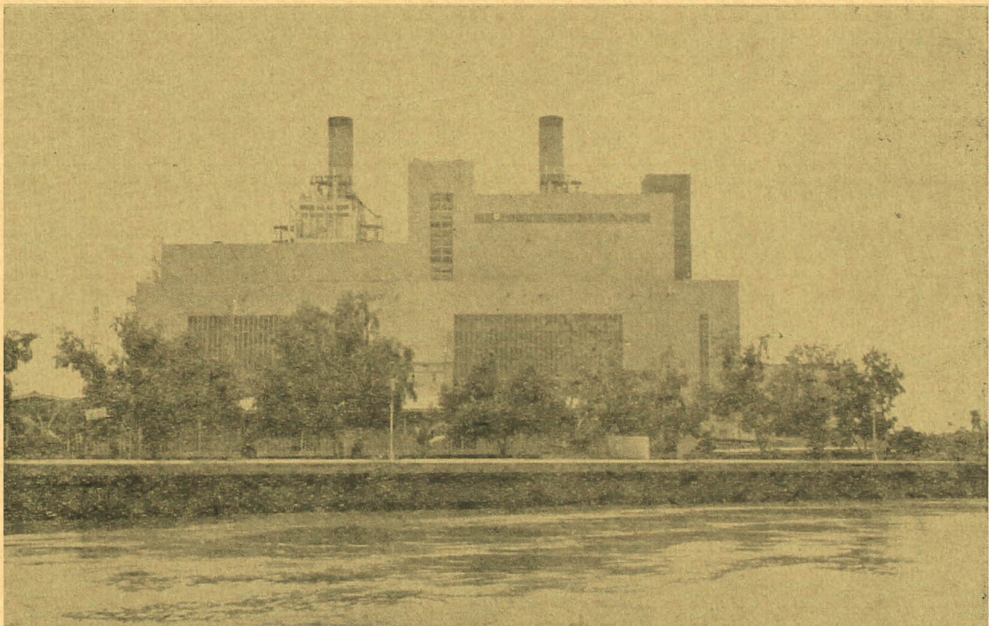
เบื้องหลังเขื่อนมีโรงไฟฟ้าตั้งในลักษณะขวางลำน้ำ ห่างจากปลายฐานเขื่อนด้านข้างทาง
 ท้ายน้ำเป็นระยะประมาณ ๔๓ เมตร มีขนาดกว้าง ๓๔ เมตร ยาว ๑๕๘ เมตร และสูง
 ๔๔.๕ เมตร ภายในโรงไฟฟ้าจะติดตั้งเครื่องผลิตไฟฟ้าแบบเทอร์โบ (Turbo-Generating Unit)
 ขนาด ๗๐,๐๐๐ กิโลวัตต์ รวมทั้งสิ้น ๘ ชุด แต่ละชุดประกอบด้วยเครื่องกำเนิดไฟฟ้า มีเพลา
 ต่อตรงกับเครื่องกังหันน้ำ ซึ่งหมุนด้วยอัตราความเร็ว ๑๕๐ รอบต่อนาที เครื่องกำเนิดไฟฟ้า
 ผลิตแรงดัน ๑๓,๘๐๐ โวลต์ ๕๐ ไซเคิล ส่วนเครื่องกังหันน้ำจะมีกำลังหมุน ๘๘,๓๕๐ แรงม้า
 ในระยะแรกจะติดตั้งไว้เพียง ๒ ชุดก่อน ทั้งนี้ เพื่อประหยัดการลงทุนและเพื่อผลิตพลังงานเท่าที่
 มีความต้องการ

สำหรับท่อส่งน้ำเข้าเครื่องกังหันน้ำนั้น มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๔.๕ เมตร จำนวน
 ๘ ท่อ ติดฝั่งทะเลอยู่ในตัวเขื่อน ด้านหน้ามีตะแกรงเหล็กกันสัตว์ที่ปากท่อทุกท่อ และปากท่อ
 ปิดเปิดได้ด้วยประตูเหล็กดัดเดือน ตามปกติระดับน้ำเหนือหน้าในอ่างจะอยู่ที่ระดับ ๒๖๐ เมตร
 ร.ท.ก. ระดับที่แตกต่างกันระหว่างเหนือหน้าและท้ายน้ำสำหรับหมุนเครื่องกังหันน้ำ อาจมีได้ถึง

△ ภาพที่มองดูแล้วเหมือนกับในต่างประเทศคือ ภาพตัวเขื่อนอยู่ในสภาพที่เสร็จ
บริบูรณ์แล้ว สามารถกักน้ำไว้สำหรับทำไฟฟ้าเพื่อใช้ในภาคเหนือและภาคกลาง
รวม ๓๓ จังหวัด

▽ โรงงานไฟฟ้ายันฮี เขิงสะพานพระราม ๖ มีกำลังผลิต ๑๕๐,๐๐๐ กิโลวัตต์

๑๒๓.๒ เมกวัตต์ เป็นอย่างสูง ปากท่อส่งน้ำเหล่านี้อยู่ต่ำกว่าสันเขื่อน ๕๕ เมตร หรืออยู่ทุกระดับ ๒๐๗ เมตร ร.ท.ก. ขณะที่เราจะกำเนิดไฟฟ้าเครื่องใดเครื่องหนึ่งจ่ายไฟเต็มที่ และบานประตูเครื่องกังหันน้ำเปิดเต็มที่ จะมีน้ำไหลผ่านท่อส่งน้ำและเครื่องกังหันน้ำจำนวน ๗๕.๘ ตบ. ม. ต่อวินาที

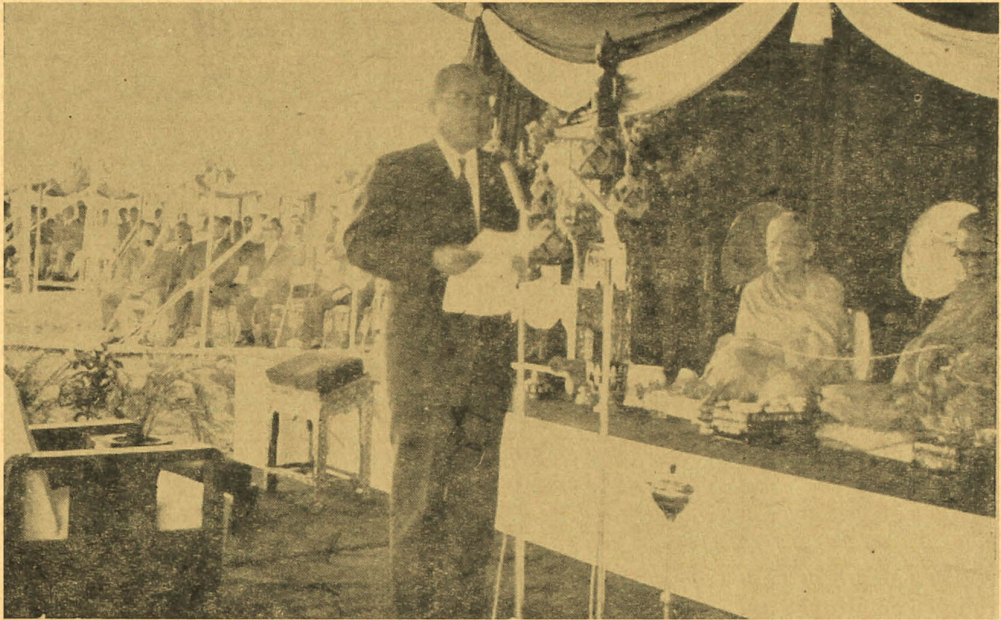
ที่ด้านท้ายน้ำ โรงไฟฟ้าจะมีหม้อแปลงไฟฟ้าอยู่ ๑๒ หม้อด้วยกัน เพื่อเพิ่มแรงไฟฟ้าขนาด ๓๓,๘๐๐ โวลต์ ที่ผลิตจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้าให้เป็นขนาด ๒๓๐,๐๐๐ โวลต์ เพื่อขนส่งถ่านตั้งไฟฟ้าซึ่งตั้งบนหลังคาโรงไฟฟ้า

โรงไฟฟ้านี้ เมื่อติดตั้งเครื่องเสร็จเต็มที่แล้ว จะมีกำลังผลิตถึง ๕๖๐,๐๐๐ กิโลวัตต์ หรือผลิตกำลังงานได้ถึง ๒,๒๓๐ ล้านกิโลวัตต์-ชั่วโมง ต่อปี จังหวัดพระนครและธนบุรีจะรับใช้ไฟเพียงปีละ ๓๕๐ ล้านกิโลวัตต์-ชั่วโมง

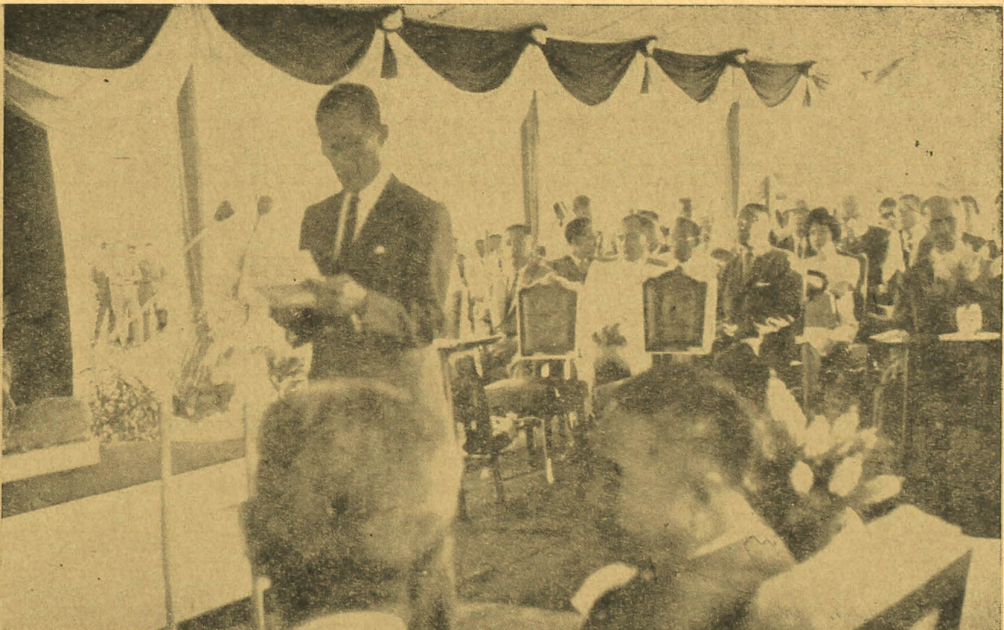
บนหลังคาโรงไฟฟ้าติดตั้งถ่านตั้งไฟฟ้าใหญ่ ทำหน้าที่แจกจ่ายไฟฟ้าขนาด ๒๓๐,๐๐๐ โวลต์ ซึ่งส่วนใหญ่จะเข้าสู่สายส่งใหญ่มุ่งตรงไปนครสวรรค์ อ่างทอง และกรุงเทพฯ นอกจากนี้ยังมีถ่านตั้งอีกแห่งหนึ่งห่างจากตัวเขื่อนลงมาทางท้ายน้ำเป็นระยะทางประมาณ ๑,๕๐๐ เมตร ทำหน้าที่แปลงไฟขนาด ๒๓๐,๐๐๐ โวลต์ ที่ได้รับจากถ่านตั้งไฟฟ้าใหญ่ให้เป็น ๖๘,๐๐๐ โวลต์ เพื่อจ่ายให้บ้านพักบริเวณเขื่อนภูมิพล และจังหวัดต่าง ๆ ทางภาคเหนือ

สายส่ง

สายส่งใหญ่ที่เป็นกระดูกสันหลังของระบบส่งไฟฟ้านี้ ประกอบด้วยสายขนาด ๒๓๐,๐๐๐ โวลต์ รวม ๓ ชุดด้วยกัน ในจำนวนนี้ ๒ ชุด ซึ่งอยู่บนเสาโครงเหล็กคั่นเดียวกัน ส่วนอีกชุดหนึ่งนั้นใช้เสาโครงเหล็กชนิดซึ่งสายได้ชุดเดียว สายส่งใหญ่นี้ซึ่งขนานกันจากเขื่อนภูมิพลถึงกรุงเทพฯ และในแนวสายนี้มีถ่านตั้งจ่ายไฟใหญ่ ๖ แห่งด้วยกัน คือที่ใกล้ตัวเขื่อนนครสวรรค์ อ่างทอง และรอบ ๆ กรุงเทพฯ ที่ตำบลบางกรวย บางกระบือ และบางแค ทั้งนี้ เพื่อแปลงแรงไฟจาก ๒๓๐,๐๐๐ โวลต์ ให้เป็น ๖๘,๐๐๐ โวลต์ แล้วส่งเข้าสู่สายส่งรอง ขนาด ๖๘,๐๐๐ โวลต์ เพื่อแจกจ่ายไปยังจังหวัดต่าง ๆ รวม ๓๖ จังหวัด สำหรับสายส่งรองขนาด ๖๘,๐๐๐ โวลต์นี้ ใช้

△ จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ในขณะที่ยังดำรงตำแหน่งรอง
นายกรัฐมนตรี กำลังปราศรัยเนื่องในการเปิดป้ายโรงจักรที่ ๒ ของการไฟฟ้ายันฮี
▽ ม.ล. ชูชาติ กำภู อธิบดีกรมชลประทาน ในฐานะประธานกรรมการการไฟฟ้า
ยันฮี กำลังอ่านรายงานเสนอผู้เป็นประธาน

ซึ่งบนเต้าไม้อัดน้ำยากันดู และในระยะแรกจะซึ่งพุ่งออกจากสถานีจ่ายไฟใหญ่ในทิศทางต่าง ๆ ไปยังสถานีย่อยจ่ายไฟใกล้เคียง ซึ่งในระยะต่อไปก็จะซึ่งสายไปยังสถานีจ่ายไฟย่อยที่ห่างไกลออกไป และในบางกรณีก็จะเชื่อมโยงปลายสายให้บรรจบกันเป็นวงระหว่างสถานีต่าง ๆ สถานีจ่ายไฟย่อยเหล่านี้ทำหน้าที่แปลงไฟจาก ๒๘,๐๐๐ โวลต์ เป็น ๑๑,๐๐๐ โวลต์ เพื่อแจกจ่ายต่อไปสำหรับบริเวณนั้น ๆ

โครงการไฟฟ้าพลังน้ำอันนี้ แม้ว่าจะต้องส่งพลังไฟฟ้าเป็นระยะทางค่อนข้างไกลก็ตาม แต่ก็ไม่เกินวิสัยที่ปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบันนี้ นอกจากนี้ยังมีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าพลังไอน้ำแบบทันสมัย ขนาด ๘๕,๐๐๐ กิโลวัตต์ อีกสองเครื่อง โดยได้คิดตั้งและเปิดใช้การอยู่ในปัจจุบันนี้ ที่ตำบลบางกรวย บริเวณเชิงสะพานพระราม ๖ฝั่งตะวันตก นอกจากนี้ที่เหมืองดึกไนท์แม่เมาะ จังหวัดลำปาง ทางภาคเหนือ ก็ยังมีโรงไฟฟ้าพลังไอน้ำขนาด ๑๒,๕๐๐ กิโลวัตต์ อีกหนึ่งโรงที่จะช่วยได้อีกเมื่อมีความต้องการ

ประโยชน์ของโครงการเขื่อนภูมิพล

โครงการเขื่อนภูมิพลที่แล้วเสร็จ จะให้ประโยชน์ดังต่อไปนี้

๑. สามารถผลิตกำลังไฟฟ้าได้ ๒,๒๓๐ ล้านกิโลวัตต์-ชั่วโมง ต่อปี โดยไม่ต้องเสียเชื้อเพลิง ซึ่งเมื่อเทียบกับปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิง ประมาณตันละ ๔๖๓ บาทแล้ว จะประหยัดเงินค่าเชื้อเพลิงไว้ได้ปีละ ๑๗๐ ล้านบาท กำลังไฟฟ้านี้จะส่งไปยัง ๓๖ จังหวัด ซึ่งส่วนใหญ่เป็นจังหวัดทางภาคกลาง และทางภาคเหนือ และบางจังหวัดทางภาคตะวันออก และตะวันออกเฉียงเหนือ

๒. ทำการชลประทานให้แก่พื้นที่ในจังหวัดตาก และกำแพงเพชร ได้ประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ ไร่ ทั้งในฤดูฝนและฤดูแล้ง พื้นที่เหล่านี้หากใช้ทำนาจะได้ข้าวเพิ่มชนอีกปีละ ๓๘๐,๐๐๐ ตัน หรือประมาณ ๕๐๐ ล้านบาท โดยคิดราคาข้าวตันละ ๑,๖๕๗ บาท

๓. ในฤดูแล้ง น้ำซึ่งไหลผ่านเครื่องกังหันน้ำ มีปริมาณประมาณ ๖ เท่า ของน้ำตามธรรมชาติในฤดูแล้ง ปริมาณของน้ำนี้ เมื่อใช้ในการชลประทานให้แก่พื้นที่ในจังหวัดตาก

และกำแพงเพชร ๕๐๐,๐๐๐ ไร่แล้ว ก็ยังเหลือพอสำหรับทำการขุดประทานให้แก่พื้นที่ในโครงการ
เจ้าพระยา ๒,๕๐๐,๐๐๐ ไร่ ซึ่งจะช่วยเพิ่มผลผลิตพืชในฤดูแล้งขึ้นอีกปีละ ๕๗๐,๐๐๐ ตัน คิด
เป็นมูลค่าประมาณ ๓,๐๐๐ ล้านบาท โดยคิดราคาพืชผลคันละ ๒,๐๐๐ บาท

๔. การคมนาคมทางน้ำ ซึ่งเป็นหัวใจของการขนส่งของภาคกลาง ซึ่งเมื่อโครงการ
เขื่อนภูมิพลสร้างเสร็จ เวลชนาดกินน้ำลึก ๒ เมตร ก็จะขนส่งได้ตลอดปีจากนครสวรรค์ถึงยี่
ในเมื่อได้ทำการปิดลำน้ำบางตอนในระยะนี้ด้วยแล้ว และโดยการถ่ายเรือที่เขื่อนภูมิพล การ
ขนส่งก็จะทำได้จนถึงอำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ เป็นระยะทางทั้งสิ้นประมาณ ๕๐๐ กิโลเมตร

๕. ทะเลสาบที่เก็บกักน้ำไว้ แบ่งตามความลึกเป็น ๒ ตอนด้วยกัน ตอนล่างคือตอนที่
อยู่ใต้ระดับปากท่อเหล็กดั่งน้ำ (Pentrock) ตงไป เรียกว่า อ่างคาย จุน้ำได้ ๓,๖๐๐ ล้าน
ลูกบาศก์เมตร น้ำจำนวนนี้จะเอาออกมาใช้ไม่ได้ เมื่อคิดถึงจำนวนตะกอนที่จะมาตกในทะเลสาบ
และทำให้ดินเลนได้ จากสถิติที่ได้ทำการวัดไว้พบว่า จะต้องใช้เวลาดำเนิน ๗๐๐ ปี ตะกอนจึงจะ
มาตกทับกัน ถึงปากท่อเหล็กดั่งน้ำ ถึงแม้ว่าจะมีอัตราการตกตะกอนในอ่าง เพิ่มมากขึ้นถึง
๓,๐๐๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ยังต้องกินเวลาดำเนิน ๗๐ ปี จึงจะเต็มอ่างที่เป็นอ่างคายได้ เพราะฉะนั้น
ปัญหาเรื่องการตกตะกอนในทะเลสาบหลังเขื่อน จึงไม่เป็นเรื่องที่น่าวิตก

ในด้านการป้องกันน้ำท่วม ได้เคยกล่าวไว้แล้วว่า ทะเลสาบนี้จุน้ำได้ถึง ๓๒,๒๐๐ ล้าน
ลูกบาศก์เมตร เป็นอ่างคายเสีย ๓,๖๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร เพราะฉะนั้นตอนที่เก็บน้ำไว้เพื่อ
ผลิตไฟฟ้าช่วยการขุดประทาน การป้องกันน้ำท่วมและการคมนาคมทางน้ำนั้น มีถึง ๒๘,๖๐๐ ล้าน
ลูกบาศก์เมตร ในตอนต้นฤดูฝน ทะเลสาบจะไม่เก็บน้ำไว้จนเต็มอ่าง โดยจะเหลือที่ไว้สำหรับ
บรรจุน้ำจากน้ำฝนในเดือนกันยายน และ ตุลาคม ซึ่งเป็นเดือนที่ฝนตกชุกประจำปีเพื่อเติมให้
เต็มอ่าง ถ้าบังเอิญในเดือนกันยายนหน้ามีน้ำมามาก แต่เติมเมื่อไม่มีอ่างก็เกิดอุทกภัยบนพื้นที่
เพราะปลุกด้านท้ายน้ำของเขื่อนได้ ขอซักตัวอย่างเช่น ในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ ทั้ง ๆ ที่ได้มีการ
แผ่กระจายน้ำด้วยคลองส่งน้ำของโครงการเจ้าพระยาอยู่แล้ว แม่น้ำก็ยังเหือดมาท่วมพื้นที่
เพราะปลุกตั้งแต่ท้ายเขื่อนลงมาจนถึงทุ่งราบภาคกลางบางส่วน น้ำที่เหือดมานั้นเป็นจำนวนเพียง

๒,๐๐๐ ตกบาศก์เมตร จะเห็นได้ว่าปริมาณของอ่างตอนที่เก็บน้ำไว้ใช้ประโยชน์นั้น จะเก็บน้ำที่ตกที่ก้นอ่างมานั้นไว้ได้หมด และอุทกภัยคล้ายในปี พ.ศ. ๒๔๖๐ ก็จะมีบรรเทาทางไป ในปีที่มีน้ำน้อย น้ำในอ่างคอนบนที่เก็บไว้จะถูกปล่อยมาช่วยน้ำที่น้อยตามธรรมชาติ ในบริเวณตอนล่างเขื่อน พอประทังไม่ให้ขาดแคลนจนเกินไป จนกว่าฤดูฝนจะมาถึง ปัญหาเช่นปีที่มีน้ำน้อยใน พ.ศ. ๒๕๐๑ ก็จะมีน้ำพอกินพอใช้

(จากหนังสือ "ข่าวการไฟฟ้า" ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๗๒ ประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๐๗)

บันทึกของการไฟฟ้ายันฮี

เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๐๗ เจ้าหน้าที่ส่วนจังหวัดนนทบุรี ได้ไปเยี่ยมชมการไฟฟ้ายันฮี เขิงสะพานพระราม ๖ อำเภอบางกรวย ทางการไฟฟ้าได้แจกเอกสารคือบันทึกเกี่ยวกับการไฟฟ้ายันฮี ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีสาระดีประโยชน์ จึงได้นำมาลงต่อท้ายไว้ด้วย

กองบรรณาธิการ

นับแต่สงครามโลกครั้งที่ ๒ ความต้องการไฟฟ้าของประชาชน โรงงานอุตสาหกรรม และทางราชการได้ทวีมากขึ้น ทางราชการจึงได้จัดหาทางแก้ไขโดยวางโครงการระยะยาว เพื่อสร้างเขื่อนกั้นน้ำผลิตกระแสไฟฟ้าจำหน่ายแก่ประชาชน

การไฟฟ้ายันฮีได้คงขนตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้ายันฮี พุทธศักราช ๒๕๐๐ เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า ด้วยวิธีใช้พลังงานจากน้ำในเขื่อนกั้นน้ำที่อยู่ในระดับสูง ให้ไหลผ่านตงมหาหมุนกังหันซึ่งมีแกนคอกับเครื่องกำเนิดไฟฟ้า แล้วส่งพลังงานไฟฟ้าที่ผลิตได้ไปยังจังหวัดต่าง ๆ ในภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวม ๓๗ จังหวัด

เขื่อนภูมิพล จังหวัดตาก ได้เริ่มก่อสร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๖ และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เสด็จไปวางศิลาฤกษ์เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๐๔ การก่อสร้างจะแล้วเสร็จพร้อมกับโรงไฟฟ้าพลังน้ำ ซึ่งจะจ่ายกระแสไฟฟ้าได้ในระยะแรก ประมาณต้น พ.ศ. ๒๕๐๗ การก่อสร้างเขื่อนนี้ กรมชลประทานได้รับมอบหมายจากการไฟฟ้า ยันฮี ในระยะแรกโรงไฟฟ้าพลังน้ำที่เขื่อนภูมิพลจะผลิตกระแสไฟฟ้าได้ ๑๔๐,๐๐๐ กิโลวัตต์ และจะผลิตเพิ่มขึ้นได้จนถึง ๕๖๐,๐๐๐ กิโลวัตต์

ดินเขื่อนสูงที่สุดจากหินฐานราก	๑๕๔ เมตร
ยาวตามโค้งดินเขื่อน	๔๙๖ เมตร
กว้างที่สันเขื่อน	๖ เมตร
กว้างสุดที่ฐาน	๕๒.๒ เมตร
ปริมาตรคอนกรีต	๘๗๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร
ปริมาตรซีเมนต์	๒๗๕,๐๐๐ เมตริกตัน
เจาะและระเบิดหิน	๑,๐๖๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร
ขุดดิน	๓๓๘,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร

อ่างเก็บน้ำ

เก็บน้ำได้	๑๒,๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร
ปริมาณน้ำก้นอ่าง	๓,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร
ปริมาณน้ำใช้ประโยชน์	๘,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร
พนบนผิวหน้า	๓,๐๐๐,๐๐๐.๐๐๐ ตารางเมตร
อ่างยาว	๒๐๗ กิโลเมตร

โรงไฟฟ้า

พลังไฟฟ้าที่ผลิตได้	๕๖๐,๐๐๐ กิโลวัตต์
เครื่องกำเนิดไฟฟ้า ๘ เครื่อง ๆ ละ	๗๐,๐๐๐ กิโลวัตต์

เครื่องกังหันน้ำ ๘ ตัว ๆ ละ	๘๘,๓๕๐ แร่งม้า (เมตริก)
ท่อเหล็กส่งน้ำเข้าเครื่องกังหันเดินผ่าศูนย์กลาง	๕.๕ เมตร
ทางน้ำถึนระบายน้ำได้	๖,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที

สายส่งศักย์สูง

สายส่งขนาด ๒๓๐ กิโลโวลต์ ๓ วงจร ยาววงจรละ	๕๓๐ กิโลเมตร
สายโอบรอบกรุงเทพฯ และธนบุรี ขนาด ๒๓๐ กิโลโวลต์ ๓๖	กิโลเมตร
สายส่งขนาด ๖๘ กิโลโวลต์ รวมทั้งสิ้น	๒,๘๐๐ กิโลเมตร

ขายพลังงานของกรไฟฟ้าอันฮี้

พลังงานไฟฟ้าที่ได้ ๒,๒๓๐ ล้านกิโลวัตต์ — ชั่วโมง จะส่งไปยังจังหวัดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน อุตรดิตถ์ ตาก สุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี นครนายก ชัยนาท สิงห์บุรี อ่างทอง สุพรรณบุรี สระบุรี พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี ปทุมธานี นนทบุรี พระนคร ธนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง นครปฐม กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร สมุทรปราการ กับอำเภอใหม่อีก ๕ อำเภอ คือ แม่สอด ตากดี บ้านโป่ง ศรีราชา และสัตหีบ แต่โครงการนี้จะดำเนินการวางสายไฟฟ้าแรงสูงไปตามสถานที่ต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วเป็นขั้น ๆ ไป โดยที่โครงการสร้างเขื่อนและโรงไฟฟ้าพลังน้ำก็จะเสร็จรวมทั้งการวางสายจ่ายไฟฟ้าไปยังจังหวัดต่าง ๆ นั้น ก็ว่าจะดำเนินการเสร็จเรียบร้อยต้องใช้เวลาอันคั่งนั้น เพื่อบรรเทาความขาดแคลนกระแสไฟฟ้สำหรับจังหวัดพระนครและธนบุรี การไฟฟ้าอันฮี้จึงสร้างโรงไฟฟ้าไอน้ำขนาด ๘๕,๐๐๐ กิโลวัตต์ ขึ้นอีกแห่งหนึ่งที่ตำบลบางกรวย เชียงสะพานพระราม ๖ จังหวัดนนทบุรี

โรงจักรพระนครเหนือนี้ เป็นโรงจักรที่นับว่ามีประสิทธิภาพสูง ทำให้ประหยัดเชื้อเพลิงทั้งได้ออกแบบไว้สำหรับใช้น้ำมันเตาและดีกไนท์ โรงจักรไอน้ำ ๒ โรงเก่า ซึ่งมีประสิทธิภาพต่ำที่ม้อยู่จะค่อย ๆ เลิกใช้ และเก็บไว้เป็นเครื่องสำรอง ส่วนโรงจักรดีเซลจะใช้เป็นเครื่องสำหรับเดินช่วยขณะมีการใช้ไฟฟ้าสูงสุด

โรงจักรพระนครเหนือ

โรงจักรนี้เป็นโรงจักรไอน้ำที่ใหญ่และทันสมัย ผลิตพลังงานไฟฟ้าได้ ๗๕,๐๐๐ กิโลวัตต์ เงินลงทุนในการก่อสร้างโรงจักรนี้แบ่งเป็น ๒ ประเภท ได้จากงบประมาณแผ่นดิน เป็นจำนวนประมาณ ๓๒๐ ล้านบาท เพื่อจัดซื้อที่ดินสร้างทางรถไฟเพื่อลำเลียงเชื้อเพลิงและการก่อสร้างทั้งหมด อีกส่วนหนึ่งเป็นเงินกู้จากธนาคาร Export — Import เป็นจำนวน ๓๔ ล้านดอลลาร์อเมริกัน โดยชำระดอกเบี้ยร้อยละ ๕ และจะต้องคืนทุนภายใน ๑๕ ปี เงินจำนวนนี้ใช้ในการซื้อเครื่องมือก่อสร้างและอุปกรณ์ต่าง ๆ ของโรงไฟฟ้า

เริ่มลงมือก่อสร้างเพื่อสร้างรากฐานอันมั่นคง เมื่อ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๐๒ และสามารถผลิตกระแสไฟฟ้าออกจำหน่ายเป็นการทดลองครั้งแรก เมื่อ ๒๕ มีนาคม ๒๕๐๔ รวมเป็นเวลาดำเนินการทั้งสิ้น ๓ ปี ๘ เดือน ได้ประกอบพิธีเปิดโดยมี ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี จอมพล ถนอม กอชณิก เป็นประธานในพิธี เมื่อ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๐๔

เชื้อเพลิง โรงจักรพระนครเหนือได้ใช้ทั้ง ๒ ประเภท คือ น้ำมันเตา และถิกไนท์ สำหรับน้ำมันเตานั้น จะถูกอุ่นให้ร้อนแล้วใช้ไอน้ำช่วยพ่นเข้าเตาด้วยหัวฉีด น้ำมันจะเป็นฝอยและเผาไหม้ในเตา อัตราการใช้น้ำมันสำหรับพลังงานไฟฟ้าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ประมาณวันละ ๓๐๐ ตัน แต่หากใช้ถิกไนท์จะสิ้นเปลืองประมาณวันละ ๘๐๐ ตัน ทั้งนี้ เพราะถิกไนท์ให้ความร้อนน้อยกว่าน้ำมันประมาณ ๓ เท่า การใช้ถิกไนท์นั้นจะต้องขนขึ้นได้ในยุง (Bunker) ด้วยระบบสายพาน (Belt Conveyor) ถิกไนท์จะไหลจากยุงเข้าเครื่องโม่ (Pulverizer) บดจนละเอียดเป็นฝุ่น และจะถูกเป่าเข้าเตาแล้วเผาไหม้ในเตาเช่นเดียวกับน้ำมัน

ค่าความร้อนของน้ำมันเตา ๑๘,๕๐๐ Btu/lb (approx)

ค่าความร้อนของถิกไนท์ ๖,๐๔๐ Btu/lb (approx).

โรงกรองน้ำ การผลิตน้ำเพื่อบริโภคนั้น ไม่บริสุทธิ์พอสำหรับหม้อน้ำที่มีความดันสูง ทั้งนี้เนื่องจากมีสารตะกั่วเค็มปนอยู่ สารไม่บริสุทธิ์เหล่านี้จะเป็นตัวก่อตะกรันและทำให้เกิดการผุกร่อน ทำความเสียหายให้แก่ภายในท่อ, หม้อน้ำ และชิ้นส่วนต่าง ๆ ที่ไอน้ำผ่าน เพื่อแก้

ปัญหาดังกล่าวแล้ว น้ำที่ขุ่นเข้าตู้หม้อน้ำจะต้องทำให้บริสุทธิ์ โดยทำการกำจัดแร่ต่าง ๆ ที่ไม่พึงประสงค์ออกด้วยวิธีการทางเคมี โดยใช้ Ion exchange จากเครื่อง Demineralizer และนอกจากนั้นจะต้องนำน้ำจากถ่วงต่าง ๆ ของระบบไอน้ำที่สำคัญ ๆ มาวิเคราะห์เพื่อหาส่วนประกอบของสารละลายในน้ำ ทั้งยังต้องมีการเติมสารเคมีเพื่อแก้การผุกร่อนของท่อโดยไม่จำเป็น โรงกรองน้ำจะต้องกรองน้ำให้มีความบริสุทธิ์ตามมาตรฐาน

จะผลิตพลังงานไฟฟ้าจากไอน้ำได้อย่างไร ?

เมื่อเพลิงจะถูกพ่นเข้าเตาและเผาไหม้ภายในเตานั้น ความร้อนซึ่งเกิดจากการเผาไหม้ จะถูกถ่ายเทให้แก่ร่างกายในท่อเหล็กซึ่งอยู่กับหม้อน้ำ น้ำจะระเหยเป็นไอน้ำ ไอน้ำนี้จะไหลไปตามท่อเข้าสู่เครื่องกังหันพุงเข้าสู่ใบพัดกังหันที่ติดอยู่กับเพลาด้วย ความดันและอุณหภูมิสูง ทำให้เพดานหม้อน้ำ เพดานจะค้ำกับเพลาของเครื่องกำเนิดไฟฟ้า เมื่อสนามแม่เหล็กซึ่งติดอยู่กับเพลาของเครื่องกำเนิด (Roter) หมุนตัดขดลวดซึ่งอยู่บนที่ตัวโครง (Stator) ก็เกิดการเหนี่ยวนำทำให้ได้แรงดันไฟฟ้าขึ้น พลังงานไฟฟ้าที่ผลิตจากเครื่องกำเนิดนี้ จะถูกส่งออกไปตามสายเคเบิลเข้าหม้อแปลงไฟฟ้าซึ่งทำหน้าที่แปลงแรงดันไฟฟ้าให้สูงขึ้น หลังจากนั้น จะป้อนเข้าสู่สถานวิที (Switchyard) แล้วส่งไปตามสายไฟแรงสูง

เครื่องสูบน้ำเข้าหม้อ จะนำน้ำที่กลั่นตัวแล้วจากคอนเดนเซอร์ ป้อนกลับเข้าในหม้อน้ำ แก๊สต่าง ๆ ที่เผาไหม้ในเตาแล้ว จะถูกดูดโดยพัดลมผ่านปล่องออกไป.

จงทำดี - จงทำดี - และจงทำดี

ศาสนาและวัฒนธรรม

วิโนภา ภาเว “ปล้นด้วยความรัก”

มีที่ดิน ๕ ล้านเอเคอร์ กับเสือบุดเดียว

โดย ... ดนัย

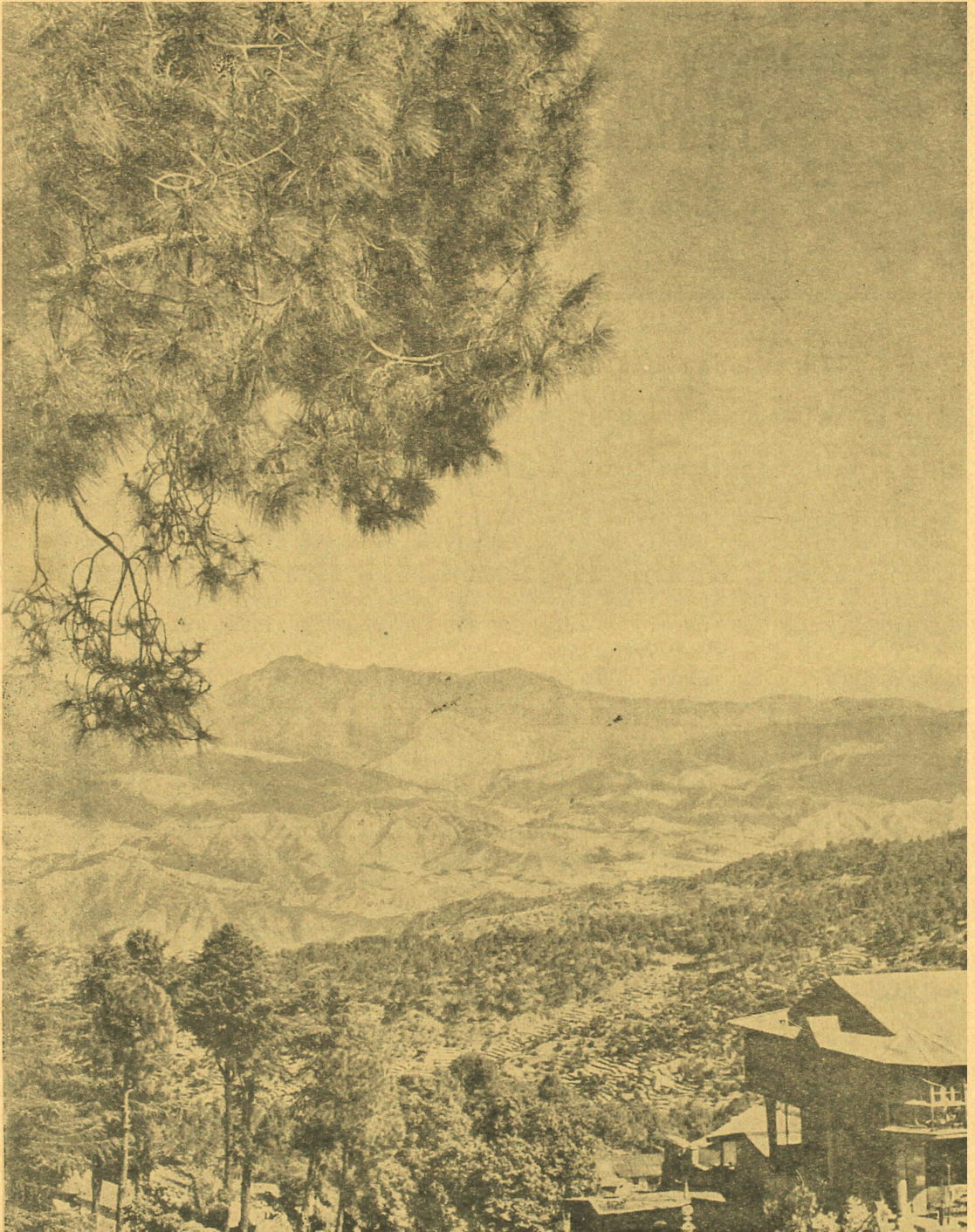
เรากำลังจะคุยกันถึง “อาบ้ง” คนหนึ่ง เขาชื่อ วิโนภา ภาเว ชาวต่างประเทศอาจไม่รู้จักชื่อเขาดีเท่ากับ คานธี หรือ เนห์รู แต่ในประเทศอินเดีย หรือ ชมพูทวีปนั้น ชื่อวิโนภา ภาเว อยู่ในหัวใจของอาบ้งทุกคน เขาชื่อ “บิดาของอินเดีย” ที่แท้จริง

อาบ้งภาเว เป็นเจ้าของคำขวัญที่ไม่เหมือนกับใครในโลก “ข้าพเจ้ามาปล้นท่านด้วยความรัก” เขาพูดกับเหยื่อของเขาอย่างนี้ และเหยื่อที่ถูกปล้นก็ขนเอาทรัพย์สินที่คนอื่นเคยถือกันมานานแสนนานนับพันปีแล้วว่า เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องรองลงมาจกชีวิต มามอบให้แก่วิโนภา ภาเว อย่างนอบน้อม

สิ่งสำคัญที่สุดรองลงมาจกชีวิตของคนอินเดีย คือ ที่ดิน ที่ดินเป็นสิ่งที่หวงแหนของอาบ้งก็จริง แต่มันก็เป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของอาบ้งที่ยังไม่มี อาบ้งภาเวคนนั้นแหละที่เที่ยวเดินขึ้นบันนิกขาจารย์ที่ดินจากแดนคตอร์คทั้งหลาย มาแบ่งปันให้คนจนได้มีที่ทำมาหากินของตน

เมื่อมหาตมะคานธียังมีชีวิตอยู่นั้น เขาได้มอบตำแหน่งทายาททางการเมืองให้แก่ภาเว แต่อาบ้งไม่ยอมรับ ตำแหน่งจึงตกมาถึง เนห์รู เมื่อคานธีจะสิ้นชีวิตลง วิโนภา ภาเว จึงเป็นทายาททางจิตใจของท่านมหาตมะคานธี มาจนทุกวันนี้

เมื่อมองดูเหตุการณ์ในประเทศด้านเศรษฐกิจแล้ว ภาเวก็รู้อยู่แล้วว่า สิ่งสำคัญที่จะช่วยฟื้นฟูอินเดียขึ้นมาได้ คือ การฟื้นฟูที่ดิน คนอินเดียเพียงหยิบมือหนึ่งมีที่ดิน แต่อีกทั้งประเทศต้องเช่าที่ดินของคนอื่นทำ เขาออกเดินทางเพื่อขอบริจาคที่ดินมาตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๔๗ ไร่จนวิ่งไปคามชนบทต่าง ๆ ด้วยเท้าทั้งคู่ และเครื่องแต่งกายอันมอมแมม เพื่อที่ดิน เขาเดินอยู่

ภูเขาทิมาลัย แหล่งวัฒนธรรมของอินเดีย

อย่างนี้โดยไม่เคยรู้จักว่า คานหามหรือรถยนต์รุ่น ๑๙๔๘ กับ ๑๙๖๔ มีความแตกต่างกันอย่างไร ในที่สุดวิโนภา ภาเว เจ้าของสังฆารที่ผ่านฤดูฝนมา ๖๘ ปี ก็พับฐานเดินค่อไปไม่ไหว นายแพทย์ส่งรถจ๊อปไปรับตัวกลับมา และบอกว่า “คราวนี้ถึงเวลาที่ท่านจะต้องนอนแล้วจะครับ ห้ามเดินอย่างเด็ดขาด”

“ผมเดินมามากเหลือเกิน” วิโนภา ภาเว พุดกับคนที่ไปเยี่ยมเขา “เดินวนไปเวียนมา ในโลกนี้จนกระทั่งรู้สึกไปว่า โลกต่างหากที่มันหมุนรอบ ๆ ตัวผม”

๑๖ ปีแห่งการเดินเท้าเปล่า ๑๖ ปีแห่ง “การปล้นด้วยความรัก” อามังภาเว ได้ที่คืนที่ บริจาคไว้ในนามของเขาถึง ๕ ล้านเอเคอร์ ซึ่งเขาได้แจกจ่ายให้คนจนได้ทำมาหากินบนผืนดิน นั้น โดยเป็นสมบัติอันสมบูรณ์แก่ตัวเอง ๑๖ ปี ที่วิโนภา ภาเว ตระเวนเร่ร่อนไปบนผืน แผ่นดินอันแห้งแล้ง คลั่งไถ้ด้วยฝุ่นแฉะไอแดด เบี่ยงปอนไปด้วยโคลนและน้ำฝน ทุกแห่งที่ได้ รับข่าวการมาของเขา คนจนก็ดีใจ เศรษฐีก็ดีใจ ชาวบ้านที่ล้อมหน้าล้อมหลังเมื่อเขาเข้าไป ถึงหมู่บ้าน บางคนหิบบั่นจากเท้าของเขาขึ้นมาโพรยบนศีรษะ บางคนพยายามจะจุมพิตเท้าที่ มอมแมมของเขาด้วยความบูชา ภาเวได้รับความรักจากทุกหนทุกแห่ง แม้ว่าเขาจะเดินทางไป เพียงคนเดียว เขาก็เคยเขาไปถึงกลางใจเมืองไฮเดอราบัด ถึงอามังที่นิยมคอมมิวนิสต์ และ ภาเวคนนี้ก็เป็นคนที่มีคอมมิวนิสต์เกลียดหน้าเอามาก ๆ คนหนึ่ง นอกจากนี้ เขายังเดินเข้าไปใน ชุมโจรใหญ่ ๆ หลายแห่ง เทศนาสั่งสอนให้เลิกประพฤติชั่ว กลับเข้ามาคบค้ากับตำรวจได้ผล มหาหลายสิบราย

วิโนภา ภาเว เป็นบุคคลตัวอย่างที่น่าศึกษา เขาเป็นที่รักยิ่งของคนอินเดีย ไม่มีใคร บกเริ่งสิ่งที่เขาขอ เขาได้ที่ดินมาตั้ง ๕ ล้านเอเคอร์ แค่มบัตที่เขามั่นในโลกลงก็คือ เสื้อผ้าชุด หนึ่งทีสวมใส่อยู่ กับอาหารที่เขาบริโภคประจำวันอยู่ ก็ไม่มีอะไรดีไปกว่าน้ำเต้าหูหรือน้ำผลไม้ เท่านั้นเอง

ภาเวตื่นตั้งแต่ตีสามทุกวัน เขาเริ่มออกเดินทางไปในความมืด โดยมีชาวบ้านถือ ตะเกียงส่องทางให้ วันหนึ่งเขาคงเดินไม่ต่ำกว่า ๔๐ กิโลเมตร แต่ในบัดนี้คนเดียวกำลังสลด หดหู่ เพราะว่ วิโนภา ภาเว กำลังจะหยุดการเดินทางของเขาเสียแล้ว.

(จากหนังสือพิมพ์ “ชาวไทย” ฉบับประจำวันที ๗ สิงหาคม ๒๕๐๗)

การส่งเสริมอาชีพ

ภาวะเรื้อรังกล้วย ๆ

โดย บ.ก.

ข้าพเจ้าเคยเขียนเรื่องกล้วย มาเล่าสู่ท่านผู้อ่านในข่าวเศรษฐกิจการเกษตร ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๕๓ ประจำเดือน เมษายน ๒๕๐๔ ต่อจากนั้นข้าพเจ้าก็ได้คอยติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับกล้วยเรื่อยมาจนกระทั่งบัดนี้ นับว่าภาวะเรื่องกล้วยของเมืองไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก เช่น เป็นต้นว่ามีผู้บริโภคกล้วยมากยิ่งขึ้น เพราะเห็นคุณค่าทางอาหารจากกล้วยอย่างมากมาย ราคาถูกลง รสก็อร่อย นอกจากนั้นทางด้านรัฐบาลซึ่งได้แก่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์อื่น ก็ได้เพิ่งได้ฟังเรื่องกล้วยอย่างจริงจัง ด้วยความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย คือ ดำเนินการบริหารของนายกรัฐมนตรี้ กระทรวงเศรษฐกิจการ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอแนะนำข้อเท็จจริงมาเล่าสู่ท่านผู้อ่านอีกครั้งหนึ่ง

ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่า ในปัจจุบันนี้กล้วยต่าง ๆ ที่เดิมคนไทยเรารู้จักเห็นเป็นเรื่องธรรมดาสามัญ มีอยู่มากมายทุกหนทุกแห่งนั้น บัดนี้ ได้เริ่มเข้ามามีบทบาทสำคัญในทางการค้า ซึ่งเป็นการผลิตส่งออกถึงต่างประเทศแล้ว นอกจากนั้นคุณประโยชน์ในด้านอาหารและในด้านอื่น ๆ ก็มีมากมาย และถึงแม้ว่าราคาไม่แพงก็ตาม แต่กล้วยต่าง ๆ ของไทยเรานั้นส่งไปขายยังต่างประเทศนั้น มีปัญหาไม่ใช่น้อย ฉะนั้น จึงขอเสนอเรื่องกล้วยของเราเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๒ ประเทศไทยมีเนื้อที่เพาะปลูกกล้วยทั้งประเทศ ๓๒๓,๐๐๐ ไร่ ได้ผลิตกล้วยคิดเป็นมูลค่าประมาณ ๔๕๓ ล้านบาท แต่มาบัดนี้ เนื้อที่การปลูกกล้วยได้เปลี่ยนแปลงจากปี ๒๕๐๒ มีรายละเอียดตั้งแต่ปี ๒๕๐๓ เป็นต้นมา

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเนื้อที่ ไร่ ในการเพาะปลูกกล้วยแต่ละปีได้เพิ่มขึ้น ผลผลิตมีจำนวนมากขึ้น จนในปีสุดท้าย คือปี ๒๕๐๕ ที่ดินไร่ในการปลูกกล้วยทั้งประเทศมีจำนวนทั้งสิ้น

กล้วยหอม กำลังจะเป็นสินค้าสำคัญยิ่ง
ของประเทศในอนาคต

สวนกล้วยหอมหลายพันไร่ กำลัง
ได้รับการส่งเสริมในเขตอำเภอบางใหญ่ และ
บางบัวทอง

๖๓๗,๐๐๐ ไร่ ได้ผลิตถั่ว^{๕๕}ทั้งสิ้น ๖๕๒,๕๐๐ ตัน เมื่อเป็นมูลค่าแล้วจะคิดเป็นเงินประมาณ ๕๘๐.๖ ล้านบาท นี่แสดงว่า เรื่องถั่วของเราไม่ใช่เป็นเรื่องเด็กเดี้ยแต่ได้กลายเป็นพืชที่มีความสำคัญในแง่เศรษฐกิจ ซึ่งสมควรที่เราท่านควรจะได้เฝ้าติดตามอย่างเอาใจได้ เพราะเงินที่มีมูลค่าประมาณ ๕๘๐ ล้านบาท จากรายได้ของถั่ว^{๕๕}นี้เป็นผลที่ทำรายได้ส่วนหนึ่งมาสู่พี่น้องเกษตรกร และเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นจำนวนเงินมีใช้น้อยของเงินรายได้ของชาติ (National Income)

ปัญหาเรื่องถั่วมีข้อหลายประการ ที่เราควรจะได้เฝ้าติดตามความเคลื่อนไหว ด้วยความเอาใจได้ เช่นในปัจจุบันนี้ประเทศต่าง ๆ กำลังนิยมชมชอบที่จะรับประทานถั่ว^{๕๕}เพิ่มขึ้น จะเป็นด้วยความนิยมในคุณค่าทางอาหารที่มีสูงแต่ราคาถูกลง หรือมีรสดีก็ตาม ดังปรากฏในรายงานขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ว่า ปริมาณการผลิตถั่ว^{๕๕}จากแหล่งผลิตได้เพิ่มขึ้นทุกปีและรวดเร็ว ^{๕๕} ทั้งนี้ เพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภคทั้งในซีกยุโรป, สหรัฐอเมริกา และแม้แต่ประเทศในเอเชีย เช่น ญี่ปุ่น ก็ตาม มีการบริโภคมากขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากปริมาณการส่งออกของโลกโดยแยกเป็นภูมิภาคแล้ว ปรากฏว่าอเมริกาเหนือส่งออกถั่ว^{๕๕}มากที่สุด ในปี ๒๕๐๓ ส่งเข้าถึงร้อยละ ๕๐ ของตลาดโลก ยุโรปเป็นที่ ๒ คือประมาณร้อยละ ๓๘.๖ อเมริกาใต้ส่งเข้าร้อยละ ๗.๑ เอเชียร้อยละ ๑.๒ ออฟริการ้อยละ ๐.๘ และประเทศภาคพื้นมหาสมุทรแปซิฟิกส่งเข้าร้อยละ ๐.๘

สำหรับประเทศไทย ตลาดถั่ว^{๕๕}เริ่มไหวตัว ทั้งนี้ เพราะนอกจากจะส่งออกไปยังฮ่องกง ญี่ปุ่น และลาว เป็นประจำแล้ว ญี่ปุ่นซึ่งเป็นประเทศที่ส่งถั่ว^{๕๕}เข้ามาที่สุดในเอเชีย ได้แสดงท่าท่าให้เห็นว่ามีความสนใจถั่ว^{๕๕}หอมและถั่ว^{๕๕}ใช้ของไทยมาก เพราะถั่ว^{๕๕}ของไทยมีคุณภาพดี รสหวาน โดยเฉพาะถั่ว^{๕๕}หอมทองเป็นที่รู้จักและนิยมรับประทานกันมากในประเทศ และต่างประเทศ

เกี่ยวกับความสนใจภายนอกประเทศนั้น ถั่ว^{๕๕}หอมของไทยเป็นที่ถวิลใฝ่ฝันของชาวญี่ปุ่นมากกว่ามาจากแหล่งอื่น ๆ ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะชักจูงให้ญี่ปุ่นหันมาซื้อถั่ว^{๕๕}ของไทย แทนที่จะมุ่งซื้อเฉพาะถั่ว^{๕๕}ไต้หวัน อเมริกากลาง และอเมริกาใต้ ในปี ๒๕๐๔ เป็นต้นมาจนปัจจุบันนี้ ทางราชการได้พยายามติดต่อกับรัฐบาลญี่ปุ่น เพื่อให้เราได้ส่งถั่ว^{๕๕}หอม

ไปจำหน่ายที่ญี่ปุ่นบ้าง ๒๕ ก็เพื่อเราจะได้มีตลาดค้าพืชผล เช่นมีตลาดกล้วยหอมเพิ่มขึ้นใน
 ตลาดต่างประเทศ เป็นทางที่จะส่งเสริมให้กสิกรมีอาชีพกว้างขวางเป็นด้าเป็นต้นชั้น ในด้าน
 ศูนย์การค้าต่างประเทศเราก็จะค่อยเปรียบน้อยลง และได้เงินตราต่างประเทศมาบำรุงพัฒนา
 ประเทศได้มากขึ้น ในระยะแรกก่อนที่ได้มีการเจรจาในเรื่องการค้ากล้วยนั้น ประเทศไทยกับ
 ญี่ปุ่นยังมีได้เปิดการค้าด้วยกัน เพราะญี่ปุ่นมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันโรคระบาดจากผักและ
 ผลไม้ที่ส่งมาจากต่างประเทศ เนื่องจากเกรงว่าจะมีแมลงเมดิเตอร์เรเนียนฟรุคฟลาย (แมลงวัน
 ทอง หรือแมลงวันผลไม้) คิดไป แม้ว่าประเทศไทยได้แจ้งให้ญี่ปุ่นทราบ โดยกระทรวงเกษตร
 ได้ยืนยันว่าแมลงเมดิเตอร์เรเนียน ฟรุคฟลาย ไม่มีในประเทศไทยก็ตาม แต่ทางญี่ปุ่นก็ยังไม่เชื่อ
 จึงได้เชิญผู้เชี่ยวชาญของญี่ปุ่นมาพิสูจน์ด้วยหอมของไทยว่าแมลงชนิดนี้มีหรือไม่ ญี่ปุ่นจึงได้
 จัดตั้งผู้เชี่ยวชาญเดินทางมาสำรวจ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปลูกกล้วยหอม ในจังหวัด
 ต่าง ๆ ทั้งภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และในขณะเดียวกัน ได้มีการทดลอง
 ส่งกล้วย ๒,๐๐๐ เครือ ไปให้บริษัทอินเตอร์เนชันแนลฟรุคของญี่ปุ่น ในสาขาฮ่องกงมาทดสอบ
 คุณภาพ และความคงทนของกล้วยหอมไทย โดยกำหนดให้คัดเลือกกล้วยก่อนสุกร้อยละ ๘๐
 ส่งไป การขนส่งมีการปรับอากาศให้เหมาะสมเพื่อทราบผล และคุณภาพว่าจะเสียหายด้านใด
 บ้าง แต่ปรากฏว่า เสียหายแต่ไม่มากนัก ในด้านคุณภาพ ผู้แทนของบริษัทญี่ปุ่นได้ตรวจ
 แล้วเห็นว่าคุณภาพดี เมื่อนำออกจำหน่ายในตลาดฮ่องกงก็จำหน่ายได้ดีด้วย ตลาดกล้วยหอม
 ของไทยในต่างประเทศเดิมมีแค่ฮ่องกงเพียงแห่งเดียว ตามสถิติของกรมศุลกากรในปี ๒๕๐๕
 ส่งไปขาย ๓,๕๒๕ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท และ พ.ศ. ๒๕๐๕ ส่งไปขายได้ ๒,๑๙๓
 ตัน คิดเป็นมูลค่า ๓,๑๘๒,๗๗๗ บาท ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ส่งไป ๒,๒๓๐ ตัน เป็นมูลค่า ๓ ล้าน ๕
 แสนบาทเศษ แสดงว่ากล้วยหอมของไทยที่ไปขายในฮ่องกงเพิ่มมากขึ้นทุกปี สำหรับปี ๒๕๐๗ นั้น
 ยังไม่มีตัวเลข สำหรับตลาดญี่ปุ่นหลังจากได้ทดลองส่งกล้วยไปแล้วในปี ๒๕๐๗ ได้สอบถาม
 องค์การคลังสินค้า กระทรวงเศรษฐกิจแล้ว ปรากฏว่า ได้ส่งกล้วยของเราไปยังประเทศญี่ปุ่น
 แล้ว ๓ งวด มีดังนี้

* งดครั้งแรกส่งไป ๒,๐๐๐ หีบ หนัก ๓๐๕ กิโลกรัม คิดเป็นมูลค่า ๓,๘๕๐ ดอลลาร์

ราคา FOB. กรุงเทพฯ

งดครั้งที่สองส่งไป ๒๐๐ หีบ หนัก ๓๐ กิโลกรัม คิดเป็นมูลค่า ๒,๓๐๐ ดอลลาร์

ราคา FOB. กรุงเทพฯ

งดที่สามส่งไป ๔๐๐ หีบ หนัก ๓๐ กิโลกรัม คิดเป็นมูลค่า ๑,๔๐๐ ดอลลาร์

นอกจากองค์การคลังสินค้าจะส่งกล้วยหอมไปยังญี่ปุ่นแล้ว ก็ยังมีบริษัทเกษตรและพาณิชย์ จำกัด กับบริษัทอื่น ๆ อีก แต่กำลังหาตัวเดชะอยู่ คาดว่าส่งออกไปเป็นจำนวนไม่น้อย ถ้าหากเราได้ตัดขาดกล้วยหอมที่ญี่ปุ่นเพิ่มขนอย่างมั่นคงแล้ว จำนวนสินค้ากล้วยที่ส่งไปขายนอกประเทศก็จะเพิ่มขึ้น และโดยที่ประเทศเรามีดินฟ้าอากาศที่เหมาะสมแก่การปลูกกล้วยอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น ถ้าเราจะเพิ่มการปลูกอีกเท่าใดนั้นคงไม่ยากนัก และก็ส่งมาส่งไปขายยังต่างประเทศได้เป็นหมื่น ๆ ตัน โดยไม่ต้องกลัวว่าจะไม่พอบริโภคภายในประเทศแต่อย่างใด ขออย่างเดียวให้ได้ราคาดีหน่อยก็เท่านั้น เพราะเรายังมีพืชผลไม่อย่างอื่นอีกมากมายที่จะใช้บริโภคแทนกล้วยหอมได้

แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีปัญหาที่จะต้องศึกษาเรื่องกล้วยหอมอยู่อีกมาก ซึ่งมีวิธีการต่าง ๆ ที่จะอำนวยความสะดวกให้แก่พี่น้องเกษตรกรและประเทศอีกมากมาย ฉะนั้น จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่เราทุกฝ่ายจะต้องช่วยกันทั้งในด้านศึกษา และค้นคว้าการผลิตว่า เราควรจะมีผลิตกับชนิดใด พันธุ์ใด จึงจะตรงกับความต้องการของตลาดต่างประเทศ การผลิตจะสมควรดำเนินการอย่างไรจึงจะได้ผลดีพอไรสูง และต้นทุนการผลิตต่ำ ศึกษาถึงภาวะตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ อย่างละเอียดถี่ถ้วน ตลอดจนวิธีการบรรจุกด้วยถุงในวัตถุที่ใช้สำหรับขนส่งไม่ให้ชำรุดจนเรื่องอื่น ๆ อีกมากมาย ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องปฏิบัติงานและร่วมมือกันอย่างจริงจังทุกฝ่าย รวมทั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบและเกี่ยวข้อง ตลอดจนเกษตรกรผู้ผลิตกับพ่อค้าที่ค้ากล้วยทุกตอนมีฉะนั้นแล้วเราจะดำเนินประเทศอื่นเขา ซึ่งผลติดตามมากก็คือ ผลิตออกมามากแล้วไม่รู้ว่าจะไป

* แบ่งเป็น ๓ ครั้ง ครั้งแรกส่งไป ๓๐๐ หีบ ๆ ละ ๔๕ ก.ก. ครั้งที่สอง ๒๐๐ หีบ ๆ ละ ๓๐ ก.ก. ครั้งที่สาม ๑,๐๐๐ หีบ ๆ ละ ๓๐ ก.ก.

ชายที่ไหน ผลกรรมก็จะตกอยู่แก่เกษตรกรผู้ผลิต และกระทรวงเกษตรก็คงจะไม่พ้นถูกตำหนิ ตามเคย เพราะเป็นคัวตงคัวดีไปส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตขึ้นมา ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างของประเทศเพื่อนบ้านของเราที่พยายามจับเรื่องกด้วยอย่างจริงจัง ก็คือ ไต้หวัน ซึ่งพยายามที่จะผลิตกล้วยให้ได้มากและพยายามตั้งตลาดกด้วยของญี่ปุ่นทั้งหมด ให้มาอยู่ในกำมือปีละประมาณ ๓ แสนคัน คิดเป็นเงินปีละนับร้อยล้านบาท ส่วนรัฐบาลของเวียตนามได้ก็ให้พยายามจับเรื่องกด้วยอย่างจริงจังขึ้นมาอีกประเทศหนึ่ง โดยหาทางปรับปรุงวิธีการเพาะปลูกตลอดจนการเพิ่มผลผลิตกด้วยให้ได้มากพอกับจำนวนที่ตลาดญี่ปุ่นต้องการ จึงได้มีการทดลองจัดตั้งศูนย์ปลูกกด้วยเพื่อส่งออกขึ้น โดยมีโครงการจะส่งกด้วยออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศเพิ่มขึ้น ศูนย์นี้ตั้งขึ้นมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการขยายแผนการปรับปรุงปลูกกด้วยให้มากขึ้น โดยอาศัยวิชาทางวิทยาศาสตร์เข้าช่วยเหลือ เป็นบริเวณเนื้อที่ประมาณ ๑๒,๕๐๐ ไร่ในการปลูกกด้วย และได้เพาะปลูกแล้ว ๕๐๐ ไร่ ปลูกกด้วยได้ประมาณ ๘๗,๖๓๐ คัน ในเวลา ๑ ปี สามารถผลิตได้คันละ ๑ เครือ เครือหนึ่งมีกด้วยอยู่ระหว่าง ๕ — ๗ หัว น้ำหนัก ๑.๕ ถึง ๒ กิโลกรัม สรุปลแล้วจะได้กด้วยระหว่างปี ปีละ ๔๓๗,๐๐๐ ถึง ๖๑๒,๐๐๐ หัว หรือเฉลี่ยผลิตได้ปีละ ๕๐๐,๐๐๐ หัว หากการทดลองได้ผล ทางสมาคมชาวนาของเวียตนามได้จะได้ขยายงานก่อตั้งศูนย์ทดลองปลูกกด้วยขึ้นอีกในจังหวัดเขตดุ่มแม่น้ำโขง

ในด้านการค้าการส่งกด้วยหอมของไทยไปยังญี่ปุ่น แม้จะส่งกด้วยออกไปบ้างแล้วก็ยังคันควักกันอยู่เสมอว่า ทำอย่างไรจึงจะรักษาคุณภาพของกด้วยหอมของเราให้ถึงญี่ปุ่นได้โดยไม่ต้องชอกช้ำเสียหาย และส่งได้มีปริมาณมาก ตามที่เราได้ทราบมาปรากฏว่า กด้วยหอมของเราไปถึงญี่ปุ่นในสภาพที่ยังเขียวอยู่ และโดยปกติกด้วยหอมจะเริ่มเปลี่ยนจากสีเขียวเป็นเหลืองภายใน ๒๔ ชั่วโมง นับตั้งแต่วันตัดจากคัน ฉะนั้น จึงมีปัญหาว่าจะเริ่มตัดจากคันเมื่อไรจึงจะดี และจะเก็บในสภาพที่มีอากาศและจะบรรจุในภาชนะเช่นไรจึงจะคงสภาพดีอยู่เสมอ

ในประเทศอินเดียได้ทดลองส่งกด้วยหอมจำนวน ๑,๒๐๐ คันไปรัสเซีย โดยบรรจุในถุง Pelythyene ทั้งเครือ แล้วเข้าห้องเย็นในเรือขนส่ง และในปัจจุบันนี้การจำหน่ายกด้วยโดยวิธี

บรรจุตั้งกำลังเป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลายอย่างรวดเร็ว ดังจะเห็นได้จากสถิติของปี ๒๕๐๕ กัด้วยหอมจำนวนถึงร้อยละ ๔๐ ที่ตั้งไปจำหน่ายในสหรัฐอเมริกาตั้งแต่บรรจุในตั้งทั้งต้น ส่วนที่เหลือใช้วิธีต่าง ๆ กันหลายวิธี วิธีการบรรจุด้วยหอมด้วยตั้งนี้เพิ่งเริ่มใช้กันอย่างจริงจังเมื่อปี ๒๕๐๓ สำหรับสหรัฐอเมริกา ส่วนในยุโรปเริ่มมีการใช้กันมากขึ้นเป็นลำดับในภายหลัง

กัต้วยหอมที่ตั้งไปจำหน่ายยังสหรัฐอเมริกาและแคนาดา ซึ่งส่วนมากบรรจุในตั้งไม้หน้มีน้ำหนักกัต้วยประมาณ ๒๑ กิโลกรัมต่อดัง การที่จิตใจบรรจุกัต้วยให้หนักกว่า ๒๐ กิโลกรัม ทั้งนี้เพราะระหว่างเรือเดินทาง กัต้วยจะเดี่ยน้ำหนักไปตั้งตะประมาณร้อยละ ๑๕ ของน้ำหนักตั้งต้น การขนส่งกัต้วยหอมออกโดยวิธีบรรจุตั้งมีสถิติเพิ่มตั้งขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่อไม่นานมานี้เอง ในปี ๒๕๐๕ ประเทศที่เริ่มใช้วิธีการนี้ มี ออสเตรเลีย คอสตาริกา กัวเตมาตา และชอนดราส นอกจากนี้ มีเกาะคานารี ซึ่งเพิ่งริเริ่มการตั้งกัต้วยหอมออกนอกโดยวิธีบรรจุตั้ง เมื่อปี ๒๕๐๖

ในขณะที่ญี่ปุ่นมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายในเรื่องกัต้วย โดยให้มีการนำกัต้วยเข้าประเทศได้ไม่จำกัดจำนวน ทำให้ตลาดต่างประเทศเริ่มไหวตัว ได้หันเริ่มหาทางเพิ่มผลผลิตกัต้วยจาก ๖๕,๒๕๐ เมตริกตันในปัจจุบัน เป็น ๑๘๘,๗๕๐ เมตริกตัน พร้อมกับบริษัทญี่ปุ่นและฮ่องกงได้เริ่มตั้งสร้างเรือห้องเย็นเพื่อใช้สำหรับการขนส่งกัต้วยจาก เอเชีย อเมริกาตาง และอเมริกาใต้ แล้ว จึงนับว่าเป็นโอกาสอันดีที่ประเทศไทยจะสนับสนุนให้กัต้วยหอมไทยเป็นสินค้าออกไปขายให้แก่ญี่ปุ่นและฮ่องกง เพราะกัต้วยของไทยมีคุณภาพดี สามารถแข่งขันกับกัต้วยที่อื่นได้ ชาวเจ้าเห็นสมควรให้การสนับสนุน เพราะตามรายงานของกรมกัต้วยกรรม จำนวนเนื้อที่ปลูกกัต้วยหอมทั้งประเทศ เมื่อปี ๒๕๐๕ มี ๖๑๗ ไร่ ได้ผลิตกัต้วยประมาณ ๖๕๒,๕๐๐ ตัน และอาจจะสามารถขยายให้เพิ่มขึ้นได้อีกมาก ฉะนั้น จึงเห็นสมควรที่รัฐบาลจะได้มีนโยบายส่งเสริมในเรื่องกัต้วยอย่างจริงจัง โดยมอบให้กรมกัต้วยกรรมทำการส่งเสริมโดยกำหนดแหล่งที่เหมาะสมและขยายเนื้อที่การผลิตให้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพราะกัต้วยไทยมีคุณภาพดีกว่ากัต้วยที่อื่น และกัต้วยอเมริกาตาง อเมริกาใต้ โดยเฉพาะกัต้วยหอมถ้าหากได้รับการสนับสนุนเป็นสินค้าขาออกไปขายในญี่ปุ่นได้แล้ว กัต้วยของไทยสามารถแข่งขันกับกัต้วยจากที่อื่นได้ในด้านคุณภาพ

และจะเป็นสินค้าขาออก ที่จะนำเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศได้เพิ่มขึ้นนับระดับหรือร้อยละ
ด้านบาท

ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า ไทยเราอาจจะหาทางที่จะยึดตลาดญี่ปุ่นไว้ได้ เพราะญี่ปุ่นเป็น
ตลาดกบด้วยใหญ่ ซึ่งจะเห็นได้ในปี ๒๕๐๖ ญี่ปุ่นตั้งกบด้วยเข้าถึง ๓๕๐,๐๐๐ ตัน ซึ่งมากกว่า
ปี ๒๕๐๕ ถึง ๒ เท่า การที่เราจะหาทางยึดตลาดญี่ปุ่นไว้ได้น่าจะเป็นไปได้ เพราะกบด้วยไทยมี
รตต์ตรงกับรตต์นิยมของชาวญี่ปุ่น ไซเวดการขนส่งน้อยวัน คู่แข่งขันที่น่ากบด้วยของเราคือได้หัววัน
แต่โดยที่เราได้เปรียบในดุลย์การค้าญี่ปุ่นแค่ระดับเกือบ ๒ พันล้านบาทนั้น น่าจะเป็นข้อที่เจ้าหน้าที่
ที่เกี่ยวข้องได้นำมาวิเคราะห์ช่วยแก้ปัญหาเรื่องนี้ได้ และทางฝ่ายญี่ปุ่นเองข้าพเจ้าเข้าใจว่าเขาก็
หนักใจในเรื่องดุลย์การค้าที่เขาได้เปรียบมากเกินไปอยู่เหมือนกัน ซึ่งย่อมจะเป็นหนทางที่จะหัน
หน้าเข้าช่วยซึ่งกันและกันได้ มิฉะนั้นผู้เปรียบในดุลย์การค้ามากคือประเทศไทยเรา ก็คงจะ
ถึงจุดที่จะทยอมให้ดุลย์การค้าได้เปรียบมีระดับมาก ๆ ไม่ไหว อะไรจะเกิดขึ้นกับการค้าระหว่าง
ญี่ปุ่นกับไทย ขอฝากให้ท่านช่วยคิดเป็นการบ้านด้วย.

(จากหนังสือ "ข่าวเศรษฐกิจการเกษตร" ปีที่ ๙ ฉบับที่ ๕๑ เดือน มิ.ย. ๒๕๐๗)

นายณัฐ นิสุสาย ชีเวีย
อย่ามัวอาศัยผู้อื่นเป็นอยู่

ขหม

โดย เสรี จาตุรงค์กุล กส.บ.

สายงานส่งเสริมพัฒนาที่ดิน

เรื่องที่เขียนนี้เป็นเรื่องขหมจริง ๆ ผู้เขียนไม่ได้เจตนาที่จะเอาค่าที่ไม่ได้คุณภาพ หรือคำ
อุทานที่มีความหมายว่า เรื่องง่าย ๆ หรือเรื่องที่ไร้สาระ อย่างที่เข้าใจ ๆ กันมากว่า เรื่อง
ขหมที่ว่า แม้จะเป็นเรื่องง่ายก็จริง ยิ่งเกรงว่าจะเข้าใจผิด แต่ถ้าพูดถึงขหมหรือผู้ดูแล
ขณะกำลังเผชิญกับภาวะการขาดตลาด เป็นปัญหาสำคัญของรัฐบาล ถ้าไม่รีบทำการแนะนำ
หรือส่งเสริมให้ผู้เลี้ยงผู้ขยายกิจการการเลี้ยงผู้ให้เพิ่มขึ้นกว่าเดิมแล้ว ปัญหาการขาดแคลน
ผู้จะทยอยขึ้น ทั้งนี้ เพราะผู้เป็นสินค้าเครื่องบริโภคที่จำเป็นแก่ชีวิตประจำวันของประชาชน
ทั่วไป หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ เป็นอาหารประจำวันของคนของประชาชนทุกชั้น ทุกเพศ
และทุกวัย ยกเว้นผู้ที่อ้างตัวว่าบริโภคเนื้อผู้แล้วเป็นบาป นอกจากเนื้อผู้และมันผู้แล้ว
ผู้เลี้ยงผู้ทราบกันดีว่า ผู้ยังใช้เป็นปุ๋ยคอกอย่างดีในการบำรุงดิน ปลูกพืชผักสวนครัวและ
ไม้ยืนต้น หรือจะใช้ผสมกับเศษซากของพืชทำปุ๋ยหมักได้อีกด้วย จากการเยี่ยมชมผู้ทำสวน
ที่นครไชยศรี จังหวัดนครปฐม ปรากฏว่าผู้ที่เจริญอกงามและให้ผลดีนั้น เพราะเจ้าของสวน
ใช้ผู้ได้บำรุงดิน ช่วยให้ดินร่วนซุย และเป็นการเพิ่มอาหารพืชลงในดินอีกด้วย จาก
ประสบการณ์ ผู้เขียนใคร่จะเสนอบุคคลประโยชน์ของขหมหรือผู้ให้ผู้ท่านได้ทราบเพิ่มเติม
ซึ่งเป็นวิธีที่ง่ายและก่อให้เกิดประโยชน์มาก และวิธีการที่เคยปฏิบัติได้ผลดีมาแล้ว ที่สถานีบำรุง
พันธุ์ผู้ในไต้หวัน และกำลังจะทำการเผยแพร่ให้ผู้เลี้ยงผู้ในประเทศปฏิบัติตามให้ทั่วถึงกัน
การใช้ประโยชน์จากผู้โดยวิธีนี้ ได้รับผลประโยชน์ทางอ้อมเป็นอเนกประการ คือ กลดิกร
ไม่ต้องซื้อถ่านหรือฟืนมาทำการหุงหาอาหาร กลดิกรไม่ต้องตัดไม้ทำลายป่าให้เสียหาย เพียง
เพื่อนำเอาไม้มาทำถ่านหรือฟืน ผู้เก็บไม้เหล่านั้นไว้ใช้ทำประโยชน์อื่น เช่น ใช้ปลูกสร้าง

เคหสถาน ทำคอกสุกร หรือทำเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ภายในครัวเรือน ประหยัดทรัพยากร
 เวลางาน และแรงงาน และเป็นการอนุรักษ์ดินและน้ำอีกด้วย ถ้ากสิกรตัดไม้ทำลายป่ากันมากขึ้น
 ปัญหาการชะล้าง การพังทลายของดิน ปัญหาอุทกภัยในที่ต่ำและปัญหาฝนแล้งก็จะเกิดขึ้น ซึ่ง
 เป็นเรื่องที่เขาใจกันดีอยู่แล้วว่า “ผู้ใดทำลายป่า ผู้นั้นเป็นผู้ทำลายทรัพยากรของชาติ”

ส่วนใหญ่ว่าที่พบกสิกรไทยในชนบทยังเลี้ยงสุกรไว้ประจำบ้านน้อยตัว ถ้าครอบครัว
 ของท่านมีสมาชิกอยู่ประมาณ ๕ - ๗ คน เลี้ยงสุกรไว้ ๘ - ๑๐ ตัว ท่านก็จะไม่มีปัญหาเรื่อง
 ไฟหุงต้มอาหารแต่อย่างใด แต่ถ้าท่านมีสมาชิกในครอบครัวมากกว่านั้นก็ควรจะเลี้ยงสุกรให้
 มากเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ จะเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัวโดยจำหน่ายสุกร และได้วัตถุดิบ
 คัดไฟประกอบการหุงต้มตลอดปีอีกด้วย

การเตรียมการเบื้องต้นจะต้องลงทุนบ้าง คือ สร้างคอกสุกรให้มีพื้นลาดเอียงลงทาง
 หลังคอก เพื่อสะดวกในการทำความสะอาดคอกสุกร และต้องทำรางมูลสุกรที่ด้านหลังคอกด้วย
 ต่อรางมูลสุกรออกไปยังบ่อซีเมนต์หรือหลุมฝังมูลสุกรประมาณเมตรครึ่ง ถึงประมาณสองเมตรครึ่ง
 ต้องเมตรครึ่ง ต่อถึงสังกะสีหรือถ้าใช้แท่งคาน้ำดีเหล็กมิดก็ทำให้เพิ่มความทนทานยิ่งขึ้น ฝา
 ด้านล่างเปิดเพียงด้านเดียว ครอบตงบนบ่อซีเมนต์หรือหลุมฝังมูลสุกรหน้า ให้ขอบล่างหรือ
 ๗๕๒
 แท่งคาน้ำดีห่างจากขอบซีเมนต์หนึ่งถึงหนึ่งนิ้วครึ่งถึงสองนิ้ว เจาะฝาด้านบนของถังเอาท่อโลหะถวง
 งอเป็นข้อมือ มีก๊อกปิดเปิดได้ บัดกรีคิกปากถังแล้วต่อท่อยางหรือต่อท่อโลหะเข้ากับเตาแก๊ส
 จนถึงในบ้าน ที่เตาแก๊สจะมีที่เปิดปิดบังคับปริมาณแก๊สที่จะใช้ในการหุงต้มได้ หลังจากครอบถัง
 ลงในบ่อซีเมนต์ที่มีมูลสุกรสูงหนึ่งในห้าของความลึกของถังแล้ว ประมาณ ๑๐ - ๑๕ วัน ก็จะ
 มีแก๊สใช้หุงต้มอาหารได้อย่างสม่ำเสมอตลอดทั้งปี คอยสังเกตดูด้วยว่า ในฤดูร้อนมูลสุกรจะเกิด
 ปฏิกริยามันเกิดมาแทนปุ๋ยออกมามาก ควรจะปิดก๊อกที่ปากถังให้ปริมาณแก๊สที่ผ่านไปตามท่อ
 ดันน้อยลง เมื่อเด็กหุงต้มแล้วก็ควรจะปิดเลย แม้แก๊สนี้จะไม่ดังกลิ่นเหม็นทำลายสุขภาพ
 ของท่านก็ตาม แต่จะทำให้ดินเป็ดองโดยเปล่าประโยชน์ ควรหมั่นตรวจดูอย่าให้แก๊สรั่วสูญหาย
 โดยสม่ำเสมอ ปฏิบัติเช่นนั้นจนครบปี แล้วท่านจึงควรยกถังหรือแท่งคอกทำความสะอาดบ่อ

เดี่ยวครั้งหนึ่ง โดยนำเอากากของมุตสุกรออกนำไปใส่พืชผักสวนครัวหรือไม่ย่นคั้น เพื่อบำรุงดิน
 วิธีการที่กล่าวมานี้แม้จะเป็นวิธีการที่แปลก แต่ก็เคยมีผู้ปฏิบัติได้ผลมาแล้ว ผู้เลี้ยงสุกรตาม
 จำนวนดังกล่าว ในบ้านของเราควรจะต้องปฏิบัติตามบ้าง เพื่อทำความรู้จักกับขี้หมู หรือมุต
 สุกร ซึ่งเคยเข้าใจว่าเป็นของไม่สะอาด และมีประโยชน์น้อยทีเดียว ถ้าผู้เลี้ยงสุกรในชนบท
 ปฏิบัติตนตามวิธีการดังกล่าวนี้จนสำเร็จเป็นคนแรกของเมืองไทยแล้ว ท่านยังได้ชื่อว่าเป็นผู้
 ปฏิบัติตนตามนโยบายของกรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงการพัฒนาแห่งชาติอีกได้หนึ่งด้วย.

(จากหนังสือ "ข่าวพัฒนาที่ดิน" กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ปีที่ ๑
 ฉบับที่ ๕ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๐๗)

มตุตมตุตมตุต สทา สาสุ
 ความรู้จักประมาณเป็นความดี

กวีนิพนธ์

ธรรมชาติ – พุทธศาสตร์ – วาดวงกลม

(ตอนที่ ๒ ต่อจากฉบับประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๐๗)

๑ ด้วยเหตุที่ธรรมชาติวาดเป็นวง
ไม่มีศูนย์กลางไปข้างไหนเลย
มีแค่แปรสภาพเบียดยวบเวียนหมุน
เช่นในเรื่องชีวิตจิตวิญญาณ
จะพิสูจน์อย่างไรก็ไม่ได้
ตั้งตั้งบงเงื่อนงำและอำพราง
จะใช้ความรู้ของทศตองผล
พวกหัววิทยาศาสตร์อาจแฉแฉ
เพราะเห็นความเชื่อไปในทางเดียว
ไม่เคยจะเอามาคิดพิจารณา
ธรรมชาติสร้างอิศาณานันท์
หากไม่รู้ย่อแก้วดวงเข้าท้วงติง

กิเลส—ต้นหา

๑ กิเลส เป็นค้ำก้ำเหน็ดให้เกิด กรรม
ผลกรรม ชั่วดีนี้ไม่เคย
ซึ่งเป็นโทษเป็นคุณเป็นบุญบาป
กิเลส—กรรม—ผลกรรม รวมสามคำ
แม่ของกรรมคือกิเลสต้นเหตุใหญ่
คือผลกรรมชั่วดีนี้หมด

ทุกตั้งคงอยู่ยังตั้งเฉย
และไม่เคยมีตั้งใดใหม่ขึ้นมา
อย่างว่าวุ่นจนกระทั่งเกิดกังขา
เห็นอภิปุทธศาสตร์จนหมดหนทาง
เพราะมิใช่ธาตุวัตถุที่ว่าง
จะค้นอย่างธรรมชาติหาไม่เจอ
ก็อับจนเข้าทำนองถึงคองแก้ว
ที่หุดงเพื่อไม่ค่อยเชื่อเบือระอา
ไม่แฉเห็นถึงประเด็นเป็นเนื้อหา
เชื่อนัยนัยคำไม่เชื่อตามความเป็นจริง
ตั้งตั้งถ้อยบงกชยับยับซ้อยับยับ
ไม่รู้จริงก็อย่าริคิดใครเลย

กระสุนนำให้วุ่นว้างไม่นิ่งเฉย
จะตะเถยตอบสนองเจ้าของกรรม
มาโฉบฉาบเฉียดฉีกพิศพิศพิศพิศพิศพิศพิศ
ควรจดจำไว้พิเคราะห์ให้เหมาะสม
ถูกของกรรมคงจำได้ไม่ผันผวน
ร่วมกระบวนของทุกซัดเข้าคดทุกคด

กิลีสมี ๒ ประเภท

๑ อันกิเลสตัณหาตัณหาตัณหา
ส่วนประเภทต่ำตัณหาตัณหา
ตัณหา เป็นประเภท กิลีสหลัก
เป็น พลังดันใจ ให้ดำเนิน
ข้อตัณหาพาให้หนักอึ้งหยาบ
ไปหนักแต่แง่เดียวเกี่ยวกับกาม

โกรธระโมภักพะวงหงุดหงิด
ข้อเค็มที่คอคัดินหาที่พาเพดิน
สมควรจักสันใจไม่ห่างเหิน
ไปเผชิญกับของทุกข์ที่คุกคาม
ไม่สุภาพระคายหูใหญ่ห้าม
ใช้คำทรมานเหมือนที่หนักอึ้งกัน

๑ แปรตัณหาให้พองามคือความอยาก
ให้สุภาพชนกได้ไม่ยากครั้น
ต้องการเป็น ต้องการมี นข้อแรก
ก็เพียงเติมคำว่า ไม่ ไปด้วยดี
เช่น ต้องการมี เงินทองมีของใช้
ต้องการเป็น อาจารย์ครูเป็นผู้นำ
ไม่ต้องการมี โรคไข้ มีภัยพาด
ความต้องการสองข้อนี้มีมากมาย

กระดากปากอึกหรือไรในนั้น
เปลี่ยน อยาก นั้นเป็น ต้องการ อ่อนหวานดี
ข้อสองมีผิดแผกข้อแรก
สองข้อนี้ต้องประสบพบประจำ
ทุกสิ่งไปเพื่อความสุขทุกเช้าค่ำ
หรือเป็นตำรวจทหารยศชั้นนาย
ไม่ต้องการเป็น เจ้าชูเป็นผู้ร้าย
ตั้งแต่เกิดจนตายไม่วายวัน

ตัณหา มี ๓ ชนิด

๑ ข้อที่ตามความต้องการทางด้านเพศ
ความต้องการนี้แรงกล้าทั่วหน้ากัน

มีแต่เห็นเดชะง ดิมดำ ทง ห่าหน
ทั่วทุกชนชาติเหล่าทุกเผ่าพงศ์

๑ ต้องการเป็นต้องการมี นทางพระ
ไม่ต้องการมีหรือเป็นเช่นจำนง
อัน ภาวตัณหา วิภว
ข้อข้อตาม กามตัณหา อย่าช่วยใจ

เรียก ภาวตัณหา อย่าพิศวง
เติม วิ ลงหน้า ภาว ยากอะไร
สมควรจะจจจำค่าเอาไว้
เป็นวิสัยของมนุษย์สุดบิดเบือน

๑ ความต้องการข้อดำนั้นสำคัญนัก
ถามค้นหาหัวหน้าใหญ่ไม่เคยเขื่อน
ก็เดดนี้มีอิทธิฤทธิ์แรง
มดัก ดันใจ ให้ถาโถมอย่างโครมคราม

โลกก็คักคักตอดมาหาใดเหมือน
ที่จะเคื่อนกระคุ่นใจให้ไต่ตาม
ทั้งกล้าแข็ง ใช้กำลังอย่างบุ่มบ่าม
ให้ดำเร้วเร้งตามความต้องการ

ความสัมพันธ์ระหว่างค้นหา—รูปปั้นธ—อุปทาน

๑ เกือบกับใจเรานม สาม ย.
ตัว ย. อยาก ดันใจให้ทะยาน
ในเมื่อใจไปกระทบพบ ย. เขยอ
จึงเกิดมีการกระทำ (กรรม) ขึ้นมา

ฟังเกิดหนอใช่จะคิดพิจารณา
ย. เขยอตั้ง ดวงมานคตนาเข้ามา
ย. ยึด เกือบทำให้คิดสันนิทนา
พิจารณาให้ถัดถวนใคร่ครวญดู

๑ ย. เขยอ คือ รูปปั้นธสรรพัตถุ
ตั้งปรุ้งแต่งที่นาบทาให้หน้าดู

พึดตั้งที่มั่งชิดอยู่
นำเบือหजारะในคงไม่ฟัง

๑ ย. ยึดคืออุปทานเปรียบปานเครื่อง
ให้ใจติดกับรูปปั้นธมันเหมือนดัง

เกี่ยวเกาะเนื่องแน่นสนิทเหมือนคิดตั้ง
นึกคิดตั้งอยู่กับที่ไม่หนีไป

๑ ย. อยาก คือ ตัถหา ถ้าวมาแล้ว
เมื่อถูกดันด้วยค้นหาถาไป
ควรต่อต้าน แรงดัน อย่างขันแข็ง
เมื่อ แรงใจ มีมากไม่ยากเตย
ขอรับว่าสองแรงย่อมแข็งกว่า
โดยเฉพาะความแข็งแรงงให้แรงใจ
เพราะพลังให้แก่กายได้ใหญ่โต
วันเดียวแต่ไว้บัญญัติคามัดมน
เมื่อนับถือพุทธศาสนาศาตว่าว
ซึ่งใช้พลัง ดันดึง ถึงคฤกสถาน
ทั้ง ๆ ที่พระพุทธรองค์ท่านทรงชี้

ซึ่งเป็นแนวพระพุทธรองค์ทรงแนะให้
ตั้งตัวได้แล้วอย่าถ้าวเข้าไปเกย
ต่อต้าน แรงดึง ด้วยหนาย่าเพิกเฉย
ตั้งสองแรงได้สะเบยเฉยทำไม
แต่เห็นว่าหากประส่งคักตั้งไหว
และทางหนที่โตไว้มีจัญ
จะเพาะให้ใจไม่ได้ไรให้คุมต
ไม่รู้ตนว่าถูกบุงกรกรังควาญ
เห็นกระจ่างต้องคู้หู้ศัทรุหาญ
ไม่คิดอ่านต้านไว้บ้างหรืออย่างไร
ตรงจุดนี้จึงให้เห็นเป็นไฉน

จึงไม่ค่อยจะแสดงเรื่องแรงใจ
เหตุเพราะใจไม่มีแรงพอแข็งข้อ
หรือจะกล่าวได้อีกนัย "ตามใจตัว"

หน้าที่ของคณหา—รูปขันธ์—อุปทาน

๑ หน้าที่ ย. อยาก นนหรือคือ ย. ยุ
หน้าที่ ย. เขยอ นนก็พอ ๆ กัน
ตามใจตัวนั้นแหละหนอข้อประมาท
ตามใจตัวเห็นแก่ตัวมีดมีดา

ชนะใจ

"ไม่ตามใจตัว" นั่นคำคณิก
นั่นคือการ "ชนะใจ" ไม่พะวง

๑ ชนะใจ เป็นยอดสุดของพุทธศาสตร์
พิจารณาให้ถ่องแท้ทุกแง่โดย
ฝึก ศีลธรรม ก็เพื่อจะ ชนะใจ
เพื่อนำพุทธศาสนามายาย้าย
จนสามารถ ทำความดี มีมานะ
ความสุขในชีวิตนั้นจะมีดัง

๑ ชนะใจ จนถึงจุดที่สุดยอด
ก็เกิดหมดปลดปล่อยทุกซกัซใจ

ชนะใจขั้นศีลธรรม

๑ ขน ศีลธรรม เป็นขั้นขั้นช่วยคนให้
ก่อให้เกิด แรงปะทะพอประมาณ
ชนะใจเพียงขั้นขั้นศีลธรรม
แม้จะทำกรรมดีทุกวี่วัน

ตมยอมให้แรงตั้งคั่นเข้าพันพัว
จึงบินปร้อไปตามความขี้ขวย
ตาม อยากยุเหยอขี้ขวย ไปทั่วกัน

ตันใจ มุ่งหน้าไปไม่เห็น
คือ ย. ขี้ขวย จึงให้หันหันฉายมา
อาจผิดพลาดได้ง่ายร้ายนักหนา
ผลมัวว่าต้องทุกซกัซทวนเป็นวง

คือการ หักห้ามใจ ไม่ไหลหลง
ถึงตัว ย. อันยังยงก็ถองเอย

ตงนี้กวาดภาพคอย่าอยู่เฉย
ก็จะเหยยว่าจริง มีสิ่งเดียว
ควรมีใครคอยกระตุ้นให้ครุ่นคิดถึง
และขับเคี่ยวให้ใจนี้ มีพลัง
สามารถ ละความชั่ว ที่มีดะพรัง
ที่คิดหวังสุดแต่กรรมจะนำไป
และโปร่งปลดปล่อยกรรมที่ทำได้
ไต่ขึ้นไปจนถึงขั้นขั้นนิพพาน

มีจิตใจชนิดที่มี แรงต้าน
ยังไม่ผ่านไปตามตลอดปลดปล่อยแรงคั่น
ยังก่อกรรมอยู่เรื่อยไปไม่เห็น
ยังผูกพันอยู่กับเหยอเบือไม่คลาย

ใจยังยึด เหยื่อ คิดไม่คิดปล่อย
ทุกข์ ก็ยังคงทำความอุ่นวาย

ความ อียาก คอยประคอง เหยื่อ ไม่เบือนหน้า
มีประกายปรากฏไม่หมดลง

ชนะใจบนสังจธรรม

๑ ชั้นปถายนั้น สังจธรรม คำกิเลส
ปล่อยใจออกจากเหยื่อเบือนหน้าลง
คือ ตัดยึด เพื่อให้ อียาก ออกจาก เหยื่อ
ตัดใจยึด ตัดใจอียาก ไปจากใจ
ชนะใจด้วย ตัดใจ มิใช่ หัก
ชนะใจด้วย หักใจ ไม่เทียบเลย

๑ เป็น แผนผัง วางให้ดูจะรู้ได้
และเกี่ยวข้องกันอย่างไรไว้เพื่อจำ

๑ พุทธศาสน์ของเรานี้มี สองชั้น
ก็แล้วแต่พลังใจไม่กตัญเกรง

ทุกประเภทแหดกกระจุยเป็นผุยผง
ไม่พะวงผูกพันตั้งอันใด
ไฟหมดเชื้อก็ดับลงไม่ตั้งสัย
ขาดออกไป จากเหยื่อ ไม่เหลือเลย
จึงเข้าหัดก สังจธรรม ดังว่าเคย
เพียงแค่เผยให้ตระหนักหัดก ศีลธรรม
ว่าอะไรอยู่ตรงไหนใช่เพื่อพร้า
จะสร้างทำเป็นกั้นเท่านั้นเอง
จะสร้างกันได้แค่ไหนให้เหมาะสม
และกาจเก่งเพียงใดใช่ไหมเอ๋ย

(... .. ยังมีต่อ)

ดิเรก นัทิพย์
ศาลจังหวัดนนทบุรี

๒๗ ก.ค. ๐๗

ข่าวส่วนจังหวัด

การประชุมหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด นายอำเภอและนายกเทศมนตรี

ในเดือนสิงหาคม ๒๕๐๗ ทางจังหวัดได้มีการประชุมหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด นายอำเภอและนายกเทศมนตรีหลายครั้ง มีเรื่องที่สมควรเผยแพร่ให้ทราบ ดังนี้ —

๑. ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของสภาจังหวัดประจำปีงบประมาณ ๒๕๐๘ — ที่ประชุมได้พิจารณา หลักการ ในการร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๐๘ ของสภาจังหวัด สรุปได้ว่า จะได้ตั้งงบประมาณให้หนักไปในทางส่งเสริมอาชีพตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทย โดยตั้งจ่ายไม่น้อยกว่า ๕๐ % มีการใช้จ่ายในการส่งเสริมการทำนาปีละ ๒ ครั้ง ที่อำเภอบางบัวทอง อำเภอบางใหญ่และอำเภอไทรน้อย จัดชื้อยาและเครื่องมือปราบศัตรูข้าวและศัตรูพืช เพื่อให้ใช้ในการป้องกันและปราบปรามได้ทันเวลาที่ จัดซื้อรถชุดโดยวิธีผ่อนส่งเพื่อชุดคลองในท้องที่อำเภอต่าง ๆ ที่มีการทำนา เพื่อให้การทำนาได้ผลดียิ่งขึ้น และสร้างทางสายบางกรวย - ไทรน้อย ให้ทะลุถึงจังหวัดพระนคร ที่สะพานพระราม ๖ อันเป็นงานที่ยังค้างอยู่ก่อนจากนี้ สำหรับการใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการส่งเสริมอาชีพ มีการสร้างและซ่อมแซมโรงเรียนเฉพาะที่จำเป็นจริง ๆ การใช้จ่ายในกิจการอนามัย โรงพยาบาล และการคมนาคมอื่น ๆ ฯลฯ

๒. นโยบายเกี่ยวกับพิพิธภัณฑสถานและห้องสมุด — ผู้ว่าราชการจังหวัด ประธานที่ประชุม ได้ชี้แจงนโยบายเกี่ยวกับกิจการพิพิธภัณฑสถานประจำจังหวัด สรุปได้ว่า เท่าที่ได้ดำเนินการมาแล้วได้ผลเป็นอย่างดี ในรอบปีนั้นนอกจากประชาชนทั่ว ๆ ไปแล้ว ได้มีเจ้าหน้าที่กระทรวงศึกษาธิการได้มาชมและศึกษาหาความรู้พิพิธภัณฑสถาน รวม ๒ ครั้ง คือ ศึกษาธิการจังหวัดทวารวดีนครราชสีมา และเจ้าหน้าที่กระทรวงศึกษาธิการ มาชมเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๐๗ และคณะศึกษานิเทศก์จากจังหวัดต่าง ๆ มาชมเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๐๗ นอกจากนี้ได้ทราบว่ กระทรวงมหาดไทยยังได้ตั้งคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการจัดตั้งพิพิธภัณฑสถานประจำกระทรวงมหาดไทยขึ้น โดยมีนายพ่วง สุวรรณรัฐ รองปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธาน

กรรมการ นับว่า กิจกรรมพิเศษของจังหวัด เป็นนโยบายที่สอดคล้องกับนโยบายของทางราชการเป็นอย่างดี และน่าจะทูลเกล้าฯ ถวายขึ้นเป็นลำดับ ทางจังหวัดจะได้พิจารณาปรับปรุงให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นในปีต่อ ๆ ไป เช่นตั้งเสริมในเรื่องจัดให้มีแบบแผนผังจำลองกิจการที่สำคัญต่าง ๆ มากขึ้น เป็นต้น นอกจากนี้ กิจกรรมห้องสมุดประชาชนประจำจังหวัด ซึ่งรวมอยู่ในอาคารเดียวกัน ก็จะได้รับการปรับปรุงให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นด้วย

การประชุมเจ้าหน้าที่เหล่ากาชาด เพื่อพิจารณาจัดของทูลเกล้าฯ ถวายสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๐๗ ได้มีการประชุมเจ้าหน้าที่เหล่ากาชาด ณ ศาลากลางจังหวัด โดยมี ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน ผู้เข้าประชุมมี นางสุรีย์ ปายะนันท์ (ภริยาผู้ว่าราชการจังหวัด) นางประพิศ นันทิพย์ (ภริยาผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัด) นางระอธรัตน์รังคะ (ภริยาปลัดจังหวัด) นางถนิมรัตน์ เศษานนท์ (ภริยาอัยการจังหวัด) นางมะติศักดิ์วร (ภริยาศึกษาราชการจังหวัด) นางประนอม ดุทธิวาทนฤพุมิ (ภริยานายอำเภอเมืองนนทบุรี) นางดัดดาวัลย์ นนทะนาคกร อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสตรีวัดปทุมปลาด และ นางสาวบำเพ็ญ ภูโสภา ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่โรงเรียนสตรีวัดปทุมปลาด เข้าร่วมประชุมด้วย ที่ประชุมได้หารือเรื่องการจัดของเพื่อทูลเกล้าฯ ถวายสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๐๗

ผลการหารือ ที่ประชุมตกลงจัดผ้าไหมไทยสำหรับคัดฉลองพระองค์ ๒ ชุด กับจัดช่อดอกไม้ถวายในโอกาสเดียวกันด้วย

ทั้งนี้ นัดเข้าเฝ้าเพื่อทูลเกล้าถวาย ฯ ณ พระที่นั่งอภิมหารมย์ สวนจิตรลดา ในวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๐๗ เวลา ๐๙.๐๐ น. ผลแห่งการเข้าเฝ้าเป็นไปโดยเรียบร้อยทุกประการ

การติดตั้งโทรศัพท์เพิ่มเติม

เนื่องจากในขณะนี้การโทรศัพท์ติดต่อระหว่างจังหวัดกับหน่วยราชการต่าง ๆ ในจังหวัดพระนคร ยังไม่สะดวกเท่าที่ควร ทางจังหวัดจึงดำริจะติดตั้งโทรศัพท์เครื่องฟ่อง ที่ศาลากลางจังหวัด

เพิ่มชนอีก ๑ ชุค โดยให้มีเครื่องพิเศษต่อไปได้อีก ๕ แห่ง คือ ห้องทำงานของผู้ว่าราชการจังหวัด ศาลจังหวัด ปลัดจังหวัด จำจังหวัด และบ้านพักผู้ว่าราชการจังหวัด โดยได้ติดต่อกับยังองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ขอให้ส่งช่างมาสำรวจประมาณการค่าใช้จ่ายในการนี้แล้วทราบว่าจะช่างขององค์การโทรศัพท์ ฯ ได้มาสำรวจประมาณการค่าใช้จ่ายเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๐๗ แล้ว ซึ่งทางองค์การโทรศัพท์ ฯ จะได้แจ้งประมาณการค่าใช้จ่ายให้จังหวัดทราบในเร็ววัน

ข่าวการประชุมอบรมพัฒนาการอนามัย ตามโครงการพัฒนาการอนามัยท้องถิ่น ของกรมอนามัย

เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๐๗ นายแพทย์อัมพร วิเศษแพทยา นายแพทย์อนามัยจังหวัดนนทบุรี ได้นำเจ้าหน้าที่อนามัยในจังหวัดทั้งหมด (เฉพาะชาย) มีนายแพทย์จรรยาธิรักษพันธ์ นายแพทย์อุคม วิวัฒน์ พร้อมด้วยอนามัยอำเภอ พนักงานอนามัย รวม ๑๙ คน กับปลัดอำเภอฝ่ายบำรุง อำเภอละ ๑ คน รวม ๖ คน รวมทั้งสิ้น ๒๕ คน ตามคำสั่งของกรมอนามัย ออกเดินทางไปประชุมอบรมพัฒนาการอนามัย ที่ศูนย์อบรมเจ้าหน้าที่อนามัยจังหวัดชลบุรี ในการไปประชุมอบรมครั้งนี้ ไปสัมทบร่วมกับเจ้าหน้าที่อนามัยและปลัดอำเภอฝ่ายบำรุง ของจังหวัดสมุทรปราการและจังหวัดชลบุรี รวมทั้งสิ้น ๔๘ คน โดยเปิดทำการอบรมตั้งแต่วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๐๗ ที่ศูนย์อบรมเจ้าหน้าที่อนามัย จังหวัดชลบุรี

จุดประสงค์ในการประชุมอบรมเจ้าหน้าที่อนามัยครั้งนี้ กรมอนามัยมีความประสงค์จะให้เจ้าหน้าที่อนามัยทุกคนที่ปฏิบัติงานในท้องที่อำเภอจังหวัดต่าง ๆ เหล่านี้ทุกจังหวัด ได้มีความรู้ความสามาถ ที่จะนำไปปฏิบัติงานในการพัฒนาการอนามัยในท้องถิ่นของคนที่ปฏิบัติงานอยู่ การประชุมอบรม ได้ชี้แจงการปฏิบัติงาน รวมทั้งสาธิตในการฝึกใช้เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายภาพชุดการทำแผ่นล้มคอนกรีต การท่าวางขอบบ่อน้ำพร้อมด้วยการติดตั้งเครื่องสูบน้ำ และการสำรวจหมู่บ้าน และอื่น ๆ แก่เจ้าหน้าที่อนามัยของจังหวัดที่ไปประชุมอบรม ให้มีความรู้ความสามาถในเรื่องการพัฒนาการอนามัยท้องถิ่น การดูแลสุขภาพ และการสุขา-

ภีบาต สามารถที่จะดำเนินงานในหมู่บ้านได้ หลังจากการอบรมแล้ว ตามโครงการพัฒนาการ
อนามัยท้องถิ่น ของกรมอนามัย แผนการดำเนินงานของโครงการนี้ ได้กำหนดแผนงาน
ปฏิบัติไว้ทั่วประเทศ โดยได้กำหนดดำเนินงานเป็นภาค ๆ ไป และได้เริ่มปฏิบัติมาตั้งแต่ปี
พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นมา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือก่อน และต่อมาได้ขยายไปยังภาคใต้ และ
ภาคเหนือเป็นลำดับ จนถึงภาคกลางในปีนี้ โดยได้ให้ความช่วยเหลือแก่จังหวัดที่ดำเนินงาน คือ

- ช่วยเหลือทางวิชาการ
- ช่วยเหลือทางด้านวัสดุ
- ช่วยเหลือทางการเงิน
- การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่

ปัจจุบัน สาเหตุสำคัญที่ทำให้การเจ็บป่วยและตายของประชาชน อันเป็นปัญหาใหญ่
ทางการสาธารณสุข ก็คือโรคที่เกิดจากการสุ่มชาติไม่ดี หรือโรคซึ่งเกิดจากความไม่สะอาด
นั่นเอง โรคต่าง ๆ เหล่านี้ได้แก่ อหิวาตกโรค บิด ไข้รากสาดน้อย โรคท้องร่วง โรค
ดำเลือดอีกเสบ และอื่น ๆ ซึ่งนอกจากจะเป็นเหตุให้อัตราตายสูงแล้ว ก็ยังมีโรคพยาธิลำไส้ชนิด
ต่าง ๆ ถึงแม้ส่วนมากไม่ทำให้ถึงแก่ความตาย แต่ก็เป็นที่บั่นทอนความสุขและพลังงานของ
ประชาชน รวมทั้งเศรษฐกิจของชาติอย่างมหาศาล ตามสถิติมีผู้ป่วยด้วยโรคพยาธิลำไส้อยู่ถึง
ร้อยละหกสิบของจำนวนพลเมือง รัฐต้องใช้เงินงบประมาณในการรักษาและป้องกันโรคร้าย
ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเงินปีละไม่ใช่น้อย และจะต้องสูญเสียไปทุก ๆ ปี จนกว่าจะสามารถขจัด
ต้นคอหรือสาเหตุของโรคต่าง ๆ ดังกล่าวลงเสียได้ วิธีการที่ประหยัดและได้ผลอย่างถาวรที่สุด
ก็คือ การปรับปรุงการสุ่มชาติในชนบทนั่นเอง

การปรับปรุงการสุ่มชาติ ก็เพื่อที่จะควบคุมโรคสำคัญที่ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่นอน
หลับที่เข้านอนอยู่ในขณะนี้ ต้องได้รับความเจ็บป่วยและตายในปัจจุบัน อันเนื่องมาจากโรคทาง
เดินอาหาร และโรคพยาธิลำไส้ต่าง ๆ ดังกล่าว เป็นส่วนใหญ่นอนหลับ โรคต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้นก็เนื่อง
จากการสุ่มชาติในชนบททั่ว ๆ ไป ยังไม่ดีขึ้น และการปฏิบัติก็เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้มี

และใช้แหล่งน้ำที่สะอาด ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีและใช้ส้วมที่ถูกต้องลักษณะทุกบ้าน และทุกครอบครัว ส่งเสริมให้ประชาชนทุกบ้าน ได้ดำเนินการรักษาความสะอาดบ้านเรือนและบริเวณบ้านที่อยู่อาศัย

การประชุมอบรมที่ศูนย์อบรมเจ้าหน้าที่อนามัย จังหวัดชลบุรี ได้ดำเนินการประชุมมาจนถึงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๐๗ และในวันสุดท้ายของการประชุมได้มาทำการเปิดประชุมขึ้นที่หอประชุมจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีศาสตราจารย์ นายแพทย์กำจร สุวรรณกิจ อธิบดีกรมอนามัย เป็นประธานในที่ประชุม และมีผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ผู้อำนวยการกองพัฒนาการอนามัย กรมอนามัย ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมการพัฒนารัฐบาล และนายอำเภอต่างๆ ของจังหวัดฉะเชิงเทรา ๖ คน จังหวัดสมุทรปราการ ๔ คน

ในการประชุมใหญ่นี้ ที่ประชุมได้พิจารณาวางแผนกำหนดพัฒนาการอนามัยท้องถิ่นในท้องที่อำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดฉะเชิงเทรา -- จังหวัดสมุทรปราการ และเป็นงานประสานงาน และส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างเจ้าหน้าที่ คือ นายอำเภอ - ปลัดอำเภอ - เจ้าหน้าที่อนามัย พร้อมทั้งได้กำหนดวางหลักการและวิธีปฏิบัติในการดำเนินงานพัฒนาการอนามัย ของเจ้าหน้าที่ทั้ง ๓ ฝ่าย โดยที่ประชุมได้นำมาอภิปรายในที่ประชุมใหญ่ในหัวข้อก่อนดำเนินงาน ระหว่างดำเนินงาน และการติดตามประเมินผล ซึ่งได้กำหนดวางหลักการปฏิบัติได้เป็นข้อ ๆ ตามมติของที่ประชุมในวันนี้ การประชุมอบรมได้เสร็จสิ้นลงเมื่อเวลาประมาณ ๑๗.๐๐ น. ก่อนการปิดการประชุม ผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้อำนวยการกองพัฒนาการอนามัย กล่าวสรุปผลงานของจังหวัดที่ได้ดำเนินการไปแล้ว และผลของการประชุม และต่อจากนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ทำหน้าที่ประธานในคอนบ่าย ได้กล่าวสรุปแล้ว แจกประกาศนียบัตรแก่เจ้าหน้าที่อนามัย ปลัดอำเภอฝ่ายบำรุงทุกคน เสร็จการประชุม

มีข้อที่ควรสังเกตก็คือ ผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้สรุปผลการปฏิบัติงานของจังหวัดฉะเชิงเทราในรอบ ๔ ปีที่ผ่านมา ในด้านอนามัย ซึ่งได้ประสบผลสำเร็จไปบ้างแล้ว อย่างเป็นที่น่าพอใจดังเช่น -

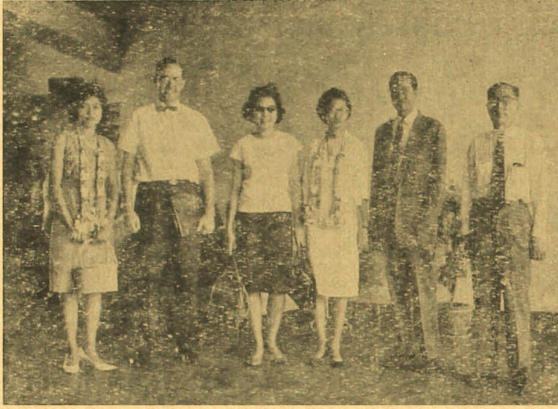
(๑) การกวาดล้างแหล่งเสื่อมโทรม ในบริเวณชุมชนในเมือง ซึ่งได้เริ่มงานมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ ในเขตเทศบาลเมืองนนทบุรีก่อน แล้วต่อมาได้ขยายไปดำเนินการในเขตเทศบาลเมืองบางบัวทอง, ในเขตสุขาภิบาลปากเกร็ด และในเขตสุขาภิบาลอื่น ๆ ตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการพัฒนาภายในตัวเมืองนนทบุรีนั้น ได้ใช้จ่ายเงินไปแล้วประมาณ ๑๐ ล้านบาทเศษ และได้ปรับปรุงบ้านเมืองขึ้นเป็นผลดีเต็มตามนโยบาย จนได้รับคำชมเชยจาก ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้มาตรวจกิจการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ส่วนโครงการบางบัวทองนั้นกำหนดว่าจะใช้เงินประมาณ ๘ ล้านบาทเศษ ก็แล้วเสร็จตามโครงการ จนบัดนี้งานเสร็จไปแล้วประมาณ ๘๐ % สำหรับโครงการปากเกร็ด กำหนดจะใช้เงินประมาณ ๔ ล้านบาทเศษ ในขณะที่งานเสร็จไปแล้วประมาณ ๖๐ % อำเภออื่น ๆ ยังอยู่ในระหว่างดำเนินการโดยทั่วกัน

(๒) การสุขาภิบาลท้องถิ่น ทางแผนกอนามัยได้ดำเนินการหลายบริเวณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายในเขตอำเภอเมืองนนทบุรี คือในบริเวณโดยรอบเขตเทศบาลและบริเวณบางกร่าง นับว่าผลแห่งโครงการทดลอง ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ ในขณะที่กำลังส่งเสริมให้ดียิ่งขึ้น

ฉะนั้น จึงเชื่อว่าผลแห่งการประชุมครั้งนี้ คงจะช่วยให้งานอนามัยประสบความสำเร็จยิ่งขึ้นเป็นลำดับ

ข่าวเกี่ยวกับยุวกสิกรในประเทศไทย

กรมกสิกรรม กระทรวงเกษตร ได้ตกลงร่วมในโครงการแลกเปลี่ยนยุวกสิกรระหว่างประเทศ (International Farm Youth Exchange) สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๐๗ โดยให้มีการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศไทยกับสหรัฐอเมริกา บัดนี้ประเทศไทยได้จัดตั้งยุวกสิกร ๒ คน ไปยังสหรัฐอเมริกา และให้พักอาศัยอยู่กับครอบครัวชาวอเมริกัน เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความเป็นอยู่และฝึกงานทางด้านการเกษตรและเคหศาสตร์ เป็นเวลา ๖ เดือน และประเทศสหรัฐอเมริกา

น.ส. ประณีต พจนมณี ครูโรงเรียนสตรีวัดปลับพลา
เดินทางไปสหรัฐอเมริกา ตามโครงการแลกเปลี่ยน
ยุวกสิกรระหว่างประเทศ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม
๒๕๐๗ ถ่ายภาพพร้อมกับผู้ไปส่ง และเจ้าหน้าที่ยูซอม
ซึ่งทำหน้าที่ที่ปรึกษายุวกสิกรในประเทศไทย

แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม
ต่าง ๆ มากกว่าเรียนรู้ทางวิชาการ
โดยตรง และสมาชิกยุวกสิกรจะได้
รับการฝึกฝนหา ความชำนาญ เกี่ยว
กับงานด้านเกษตรกรรม เศรษฐศาสตร์
และสาขาอื่น ๆ ที่จำเป็น เพื่อช่วย
ให้เข้าใจถึงวิถีดำเนินชีวิต ชนบ-
ชมธรรมเนียมประเพณี และเข้าใจ
ปัญหาในชนบท ของประเทศที่แตก-
เปลี่ยนนั้น ๆ ซึ่งสิ่งที่เรียนรู้เหล่านี้
จะช่วยให้สมาชิกยุวกสิกร ได้เข้าใจ
ตนเองและประเทศชาติ ของตนดียิ่งขึ้น

ก็ตั้งยุวกสิกร ๒ คน มายังประเทศไทย
เพื่อศึกษาและฝึกงานกับครอบครัวกสิกร
ไทยเช่นเดียวกัน

จุดมุ่งหมายตามโครงการนี้ เพื่อ
แลกเปลี่ยนเยาวชนในชนบท ระหว่าง
ประเทศสหรัฐอเมริกา กับ ประเทศไทย
โดยให้สมาชิกยุวกสิกรอเมริกัน เข้าอยู่
อาศัย และทำงานร่วมกับครอบครัว
กสิกรไทยในจังหวัดต่าง ๆ และสมาชิก
ยุวกสิกรจากประเทศไทย ก็เดินทางไป
สหรัฐอเมริกา เข้าอยู่อาศัยและปฏิบัติ
งานในไร่นาเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อ

คณะครูและนักเรียน โรงเรียนสตรีวัดปลับพลา
จำนวน ๑๐๐ คนเศษ ได้ร่วมไปส่งครูประณีต พจนมณี
ที่สนามบินดอนเมืองด้วย

โครงการดังกล่าวนี้ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ มูลนิธิยุวสถิรแห่งชาติ อเมริกา (National 4-H Club Foundation) เป็นผู้ออกให้ทั้งสิ้น เช่น ค่าใช้จ่ายในการเตรียมตัวเดินทาง ค่ายานพาหนะ ค่าที่พัก ค่าทำหนังสือเดินทาง ค่าโดยสารเครื่องบินไปกลับ ค่าพาหนะต่าง ๆ ในประเทศที่จะพำนัก ค่าเบี้ยเลี้ยงประจำวันประมาณวันละ ๓ เหรียญอเมริกัน เป็นต้น

ประโยชน์ที่จะได้รับตามโครงการนี้

๑. จะทำให้เกิดความเข้าใจอันดียิ่ง ระหว่างประชาชนของประเทศไทยกับสหรัฐอเมริกา และประเทศอื่น ๆ ที่ร่วมในโครงการ

๒. จะทำให้ผู้ได้รับคัดเลือกมีประสบการณ์ต่าง ๆ อย่างกว้างขวางเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของตนให้สูงขึ้น และจะเป็นประโยชน์แก่ยุวสถิรในประเทศไทย โดยผู้ได้รับการฝึกตามโครงการนี้ จะได้นำความรู้มาถ่ายทอดและช่วยเหลืองานให้เจริญรุ่งเรือง

๓. เป็นการส่งเสริมให้ยุวสถิร ที่ปรึกษายุวสถิรประจำท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินงาน ให้มีความสนใจในการปฏิบัติงานให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น เมื่อตระหนักว่างานยุวสถิรเป็นงานสำคัญ มีโครงการต่าง ๆ หลายนานัปการที่มีโอกาสติดต่อกับต่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอันจะทำให้มีประสบการณ์กว้างขวาง มีความคิดริเริ่มที่จะปรับปรุงงานยุวสถิรให้ก้าวหน้าต่อไป

ตามโครงการดังกล่าวแล้ว ปีนี้ จังหวัดนนทบุรีมีโอกาสดังกล่าวที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกตัวแทนสมาชิกยุวสถิรของจังหวัด ไปศึกษาและฝึกงานตามโครงการนี้ ๓ คน คือ น.ส. ประณีต พจนมณี ที่ปรึกษายุวสถิรประจำท้องถิ่น หน่วยสตรีวัดพัฒนประชา เป็นเวลา ๖ เดือน ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา และได้ออกเดินทางไปเมื่อวันที่ ๓๘ พฤษภาคม ๒๕๐๗ เวลา ๑๓.๑๕ น. ขณะนั้นกำลังศึกษาและฝึกงานอยู่กับครอบครัวยุวสถิรอเมริกัน

การพิจารณาเงินรางวัลแก่นักผู้ใหญ่บ้าน ๗๑ ปี พ.ศ. ๒๕๐๗

โดยที่กระทรวงมหาดไทยได้อนุมัติเงินรางวัล สำหรับจ่ายให้แก่แก่นักผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล ตำรวจตระเวนชายแดน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน จังหวัดนนทบุรี ประจำปี ๒๕๐๗

มาให้จังหวัดพิจารณาคำขอความดีความชอบของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สารวัตร
กำนัน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ที่อำเภอเด่นอมาเพื่อให้พิจารณาให้เงินรางวัลตามหลักเกณฑ์
และระเบียบการพิจารณา และเบิกจ่ายเงินรางวัลกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สารวัตร
กำนัน ปี ๒๕๕๘ ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๙๔๒๗/๒๕๐๖ ลงวันที่ ๒๕
ธันวาคม ๒๕๐๖ คณะกรรมการจังหวัดได้พิจารณาแล้ว ปรากฏผลการพิจารณาดังต่อไปนี้

ก. ประเภทเงินรางวัลกำนัน

รางวัลที่ ๑ มี ๑ รางวัล เงิน ๘๐๐ บาท ได้แก่ นายสายหยุด คำเอี่ยม
กำนันตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมืองนนทบุรี

รางวัลที่ ๒ มี ๕ รางวัล เงิน ๕๐๐ บาท ได้แก่

๑. นายชื่น ค่ายทอง กำนันตำบลคลองข่อย อำเภอปากเกร็ด
๒. นายพ่วง ทองชมพู กำนันตำบลบางรักใหญ่ อำเภอบางบัวทอง
๓. นายสมนึก ผิวฉ่อง กำนันตำบลหนองเพรางาย อำเภอไทรน้อย
๔. นายเชอ อุดมศิลป์ กำนันตำบลศาลากลาง อำเภอบางกรวย
๕. นายเชิง ทองมอญ กำนันตำบลบางม่วง อำเภอบางใหญ่

ข. ประเภทเงินรางวัลผู้ใหญ่บ้าน

รางวัลที่ ๑ มี ๑ รางวัล เงิน ๖๐๐ บาท ได้แก่ นายฉิว จารุวรรณ
ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๔ ตำบลบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี

รางวัลที่ ๒ มี ๑๑ รางวัล เงิน ๔๐๐ บาท ได้แก่

๑. นายถึก นุชจ้อย ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑ ตำบลบางรักน้อย อำเภอ
เมืองนนทบุรี
๒. นายเยอน หลอดภู ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๓ ตำบลคลองข่อย อำเภอ
ปากเกร็ด

๕๑

๓. นายจรรยา พ่วงหลาย	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๕	ตำบลปากเกร็ด	อำเภอ
	ปากเกร็ด		
๔. นายแจ้ง กดมแบน	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๔	ตำบลบางคูรัด	อำเภอ
	บางบัวทอง		
๕. นายยานี่ ชื่นชุ่มทรัพย์	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๘	ตำบลบางบัวทอง	อำเภอ
	บางบัวทอง		
๖. นายหวัง บารมี	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๘	ตำบลราษฎร์นิยม	อำเภอ
	ไทรน้อย		
๗. นายชัน ยิดขัง	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๔	ตำบลหนองเพรางาย	อำเภอ
	ไทรน้อย		
๘. นายอุ่ม เกตุเผือก	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๗	ตำบลบางกรวย	อำเภอ
	บางกรวย		
๙. นายไต้ว ยอดนิต	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๕	ตำบลบางด้ทอง	อำเภอ
	บางกรวย		
๑๐. นายดาว แก้วงาม	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๕	ตำบลบ้านใหม่	อำเภอ
	บางใหญ่		
๑๑. นายแก้ว ทองคล้าย	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๖	ตำบลบางใหญ่	อำเภอ
	บางใหญ่		

ค. ประเภทเงินรางวัลแพทย์ประจำตำบล

รางวัลที่ ๑ มี ๑ รางวัล เงิน ๔๒๐ บาท ได้แก่ นายประสาน พูนบำ
แพทย์ประจำตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมืองนนทบุรี

รางวัลที่ ๒ มี ๕ รางวัล เงิน ๒๒๕ บาท ได้แก่

๑. นายแก้ว เลี้ยงหวาน แพทย์ประจำตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด

๒. นายบุญรอด สุขกตดี แพทย์ประจำตำบลบางคูรัด อำเภอบางบัวทอง
 ๓. นายถนอม จันทร์เพชร แพทย์ประจำตำบลหนองเพรางาย อำเภอไทรน้อย
 ๔. นายภาวิต จิตต์อุไร แพทย์ประจำตำบลวัดชดอ อำเภอบางกรวย
 ๕. นายประสิทธิ์ ศรีกำแพง แพทย์ประจำตำบลบางม่วง อำเภอบางใหญ่

ง. ประเภทเงินรางวัลผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

รางวัลที่ ๑ มี ๑ รางวัล เงิน ๓๐๐ บาท ได้แก่ นายกรุด บัวเตียน
 ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๒ ตำบลบางรักน้อย อำเภอเมืองนนทบุรี

รางวัลที่ ๒ มี ๕ รางวัล เงิน ๑๕๐ บาท ได้แก่

๑. นายประเสริฐ สุขปรุง ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓๓ ตำบลคลองข่อย
 อำเภอปากเกร็ด
 ๒. นายเหรียญ สุขศรีวงษ์ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๔ ตำบลบางคูรัด อำเภอ
 บางบัวทอง
 ๓. นายสมหวัง เกษรา ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๘ ตำบลราษฎร์นิยม
 อำเภอไทรน้อย
 ๔. นายชิน ชุนกอง ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓ ตำบลบางขุน อำเภอ
 บางกรวย
 ๕. นายชม จันทร์อุษ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓๓ ตำบลบางแม่นาง
 อำเภอบางใหญ่

จ. ประเภทเงินรางวัลสารวัตรกำนัน

รางวัลที่ ๑ มี ๑ รางวัล เงิน ๓๐๐ บาท ได้แก่ สารวัตรกำนันตำบล
 ตลาดขวัญ อำเภอเมืองนนทบุรี คือ

- (๑) นายวัน ก้อนนิล ได้รับเงิน ๓๕๐ บาท
 (๒) นายสนิท แจ่งจำ ได้รับเงิน ๓๕๐ บาท
 รวม ๓๐๐ บาท

รางวัลที่ ๒ มี ๕ รางวัล ๆ ละ ๑๕๐ บาท ได้แก่

๑. สารวัตรกำนันตำบลคลองข่อย อำเภอปากเกร็ด

(๑) นายแสวง เกิดน้อย	ได้รับเงิน	๗๕ บาท
(๒) นายสว่าง เกิดน้อย	ได้รับเงิน	๗๕ บาท
	รวม	๑๕๐ บาท

๒. สารวัตรกำนันตำบลบางรักใหญ่ อำเภอบางบัวทอง

(๑) นายพรหม คงแดง	ได้รับเงิน	๗๕ บาท
(๒) นายบุญมี จากเกิด	ได้รับเงิน	๗๕ บาท
	รวม	๑๕๐ บาท

๓. สารวัตรกำนันตำบลหนองแพรทราย อำเภอไทรน้อย

(๑) นายประคิษฐ์ จันทร์เพชร	ได้รับเงิน	๗๕ บาท
(๒) นายสุข แก้วศรี	ได้รับเงิน	๗๕ บาท
	รวม	๑๕๐ บาท

๔. สารวัตรกำนันตำบลศาลากลาง อำเภอบางกรวย

(๑) นายชูเกียรติ โถน้อย	ได้รับเงิน	๗๕ บาท
(๒) นายประภิต จารุไพบุตย์	ได้รับเงิน	๗๕ บาท
	รวม	๑๕๐ บาท

๕. สารวัตรกำนันตำบลบางม่วง อำเภอบางใหญ่

(๑) นายพยนต์ เฟ็งเดช	ได้รับเงิน	๗๕ บาท
(๒) นายสมบุญ แก้วอำพันธ์	ได้รับเงิน	๗๕ บาท
	รวม	๑๕๐ บาท

กิจการของโรงพยาบาลนนทบุรี

ขอเสนอข้อความเคลื่อนไหวของโรงพยาบาลนนทบุรี ให้ทราบดังนี้

๑. นายแพทย์วิรัช มรรคดวงแก้ว นายแพทย์ใหญ่กรมการแพทย์ พร้อมด้วยคณะประกอบด้วย พ.ญ. อรวรรณ คุณวิศาสตร์ นายแพทย์รังสรรค์ มหาฉันทะ น.ศ. เพ็ญพูนสุดวรรณ ได้มาแวะเยี่ยมชมกิจการของโรงพยาบาลนนทบุรี เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๐๗ ได้มีการอภิปรายถึงโครงการขยายงานของโรงพยาบาล พร้อมทั้งให้ความหวังเกี่ยวกับการช่วยในการขยายงานนี้ว่า นอกจากกรมการแพทย์แล้ว ถ้าหากได้รับความช่วยเหลือจากทางจังหวัดและประชาชนในท้องถิ่นด้วยอย่างยิ่ง ดังได้เคยปฏิบัติมาแล้ว งานจะดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
๒. นายแพทย์วิโรจน์ อิงคไพโรจน์ นายแพทย์ประจำโรงพยาบาลนนทบุรี กลับจากการศึกษาต่อ ณ สหรัฐอเมริกา ภายหลังที่จากไป ๒ ปี จะเข้ามาปฏิบัติงาน ในวันจันทร์ที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๐๗ โดยจะรับงานทางด้านกุมารเวช ตามที่ได้ศึกษามา นอกจากนี้จะได้รับหน้าที่ให้เป็นผู้ดำเนินการปรับปรุงและขยายงานแผนกชั้นตุมโรคเป็นพิเศษอีกด้วย
๓. นายแพทย์สุดวัฒน์ ดวงพถอย ได้เข้ารับการอบรมวิชาศัลยกรรม กำหนด ๓ เดือน.

กิจกรรมวันอาสาฬหบูชา

เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๐๗ ซึ่งเป็นวันอาสาฬหบูชา พุทธศักราช และยุวพุทธิกสมาคมนนทบุรี ได้จัดกิจกรรมทางศาสนา ณ วัดบางขวาง โดยมีท่านผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี เป็นประธานในพิธี พิธีเริ่มเมื่อเวลา ๑๕.๐๐ น. เมื่อประธานจุครบเทียบบูชาพระรัตนตรัยแล้ว นายสง่า ตีฆา อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม เชาขิการต์สมาคม ได้กล่าวนำสดุดมนต์ จบแล้ว นายชื่น นิवासะบุตร อุปนายกต์สมาคมได้กล่าวถึงความสำคัญในวันอาสาฬหบูชา ต่อจากนั้นได้ร่วมกันฟังพระธรรมเทศนา จนถึงเวลา ๑๗ น. มีการเวียนเทียนรอบพระอุโบสถวัดบางขวาง เสร็จพิธีเมื่อเวลาประมาณ ๑๗ น. มีผู้เข้าร่วมพิธีประมาณ ๒,๕๐๐ คน

ในการนี้ได้มีการแสดงกิจกรรมของยุวพุทธิกสมาคมหน่วยโรงเรียนต่าง ๆ ณ โรงเรียนรัตนานิเบศร์ คือ หน่วยโรงเรียนสตรีวัดปดด้พดดา หน่วยโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม หน่วย

โรงเรียนศรีบุญยานนท์ หน่วยโรงเรียนปากเกร็ด และกลุ่มโรงเรียนราชบุรี สำหรับหน่วย
โรงเรียนรัตนาริเบศร์นั้น ได้จัดให้มีการประกวดการแต่งชั้นเรียน แ่ตั้งถึงความสำคัญของวัน
อาสาฬหบูชา ปรากฏว่า ชั้น มศ. ๓ ข. ได้รับรางวัลที่ ๑ ชั้น มศ. ๓ ก. ได้รับรางวัลที่ ๒ ชั้น มศ.
๒ ค. ได้รับรางวัลที่ ๓ และชั้น มศ. ๓. ก. ได้รับรางวัลชมเชย ซึ่งท่านผู้ว่าราชการจังหวัด
นนทบุรี ได้มอบรางวัลให้แก่ผู้ที่ชนะการประกวดในวันนั้นด้วย

พิธีเปิดนิทรรศการหนังสือสำหรับเด็กและผู้เยาว์

เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๐๗ ได้มีการประกอบพิธีเปิดนิทรรศการหนังสือสำหรับเด็ก
และผู้เยาว์ ณ หอประชุมจังหวัดนนทบุรี โดยมีนายสอาด ปายะนันท์ ผู้ว่าราชการจังหวัด
นนทบุรี เป็นประธาน พิธีได้เริ่มเมื่อเวลา ๑๐ น. ประธานได้กล่าวปราศรัยมีความว่า —

ทางจังหวัดรู้สึกยินดีที่ได้มีโอกาสมาร่วมจัดนิทรรศการในวันนี้ ทั้งนี้ เพราะจังหวัด
นนทบุรีได้มีนโยบายมานานแล้ว ที่จะส่งเสริมกิจการของห้องสมุดให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น ดังจะ
เห็นได้ว่า ในส่วนห้องสมุดประชาชนประจำจังหวัด ได้มีการจัดสร้างอาคารถาวรขึ้นใหม่เป็นเงิน
ถึง ๒๓๐,๐๐๐ บาทเศษ และได้จัดหาหนังสือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ให้เป็นจำนวนมาก สถิติ
หนังสือเดิมมีอยู่ประมาณ ๖๐๐ เล่มนั้น บัดนี้เพิ่มขึ้นเป็นถึงเกือบ ๔,๐๐๐ เล่ม นอกจากนั้นยังได้
สนับสนุนให้มีการเปิดสาขาห้องสมุดประชาชน ขึ้นตามอำเภอต่าง ๆ จนครบถ้วนแล้ว กิจการ
ดังกล่าวกำลังได้รับการส่งเสริมจนอยู่ในมาตรฐานเป็นที่น่าพอใจ ในอนาคต ทางจังหวัดก็จะได้
ส่งเสริมให้มีการปรับปรุงกิจการดังกล่าวให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นเป็นลำดับ เพื่อประโยชน์แก่เยาวชน
และประชาชน ตามนโยบายการส่งเสริมการศึกษาและศีลธรรมแก่ประชาชนของจังหวัดนี้

การอ่านหนังสือต่าง ๆ นั้น ทำให้สติปัญญาแตกฉานเกิดความรอบรู้ในเรื่องต่าง ๆ
ทั้งที่เป็นวิชาการ เป็นเรื่องราวของชีวิต และข่าวคราวการเคลื่อนไหวต่าง ๆ รอบตัวเรา ในการ
ประกอบการงานที่ดี ในการวินิจฉัยเรื่องราวที่เป็นปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นเรื่องส่วนตัว หรือเรื่อง
เกี่ยวข้องกับเพื่อนมนุษย์ก็ดี การอ่านจะช่วยให้ประกอบการงานดีขึ้น และการวินิจฉัยเรื่องราว
ต่าง ๆ ก็จะผิดพลาดน้อย เพราะได้รู้หลักการ รู้ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่จะใช้เป็นเครื่องประกอบ
การทำงาน หรือการวินิจฉัยเรื่องราวอื่น ๆ

การฝึกนิสัยการอ่านนั้น จะต้องใช้เวลานาน และต้องเริ่มตั้งแต่เด็กมีอายุน้อย เด็กจะต้องได้รับการฝึกหัดให้รู้จักอ่านหนังสือเพื่อแสวงหาความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ที่ตนอยากรู้ เพื่อประกอบการศึกษาเพิ่มเติมจากที่ได้เรียนรู้จากครูในห้องเรียน เด็กควรจะได้รับโอกาสแสวงหาความสนุกสนานเพลิดเพลินอันจะได้รับจากการอ่านหนังสือ ได้รู้เรื่องราวของชีวิตตามควรแก่วัย และในเวลาเดียวกัน เด็กก็ควรจะได้รับการศึกษาแนะนำให้รู้จักหนังสือที่ดี ซึ่งต่อไปก็จะสามารถเลือกได้ว่า หนังสือเล่มใดดีเล่มใดไม่ดี การฝังรากฐานนิสัยรักการอ่าน และให้รู้จักเลือกอ่านหนังสืออย่างถูกต้องนั้น ควรจะได้เริ่มแต่เด็กพอจะเริ่มคลาไคลเป็น ในประเทศที่กิจการหนังสือเจริญมากแล้ว ได้มีการจัดทำหนังสือภาพสำหรับเด็ก ๆ ที่ยังอ่านหนังสือไม่ออก และต้องอาศัยผู้ปกครองหรือครูอ่านให้ฟัง

เด็กจะรู้จักอ่านและชอบอ่านหนังสือจนเป็นนิสัย ถ้าหากได้รับการแนะนำและชักจูงให้อ่านด้วยวิธีต่าง ๆ ที่ควรแก่เด็ก ที่จะทำดังนี้ได้ก็จะต้องมีหนังสือซึ่งเหมาะสมแก่เด็กแต่ละวัยให้มากพอ และหนังสือสำหรับเด็กนั้น ก็หาได้หมายความว่าม้วนกันเท่านั้นไม่ ย่อมหมายถึงหนังสือสารคดีต่าง ๆ ที่เขียนขึ้นให้เหมาะแก่วัย และให้สนองความต้องการรู้เรื่องราวต่าง ๆ ของเด็กได้ หนังสือเหล่านี้ ส่วนหนึ่งเด็กก็จะได้ใช้ในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากที่ครูได้สอนในห้องเรียน และนอกเหนือไปจากที่ได้อ่านในหนังสือแบบเรียน ทางจังหวัดก็ได้ตระหนักเรื่องนี้เป็นอย่างดี ได้พยายามจัดสรรงบประมาณส่วนจังหวัดให้กับการดำเนินงานห้องสมุดเป็นพิเศษอยู่เสมอ เช่น การขยายอาคารห้องสมุด การจัดซื้อหนังสือเข้าห้องสมุดและอื่น ๆ ดังเป็นที่ประจักษ์อยู่แล้ว

การที่ห้องสมุดแห่งนี้ โดยความร่วมมือของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย จัดให้มีนิทรรศการหนังสือสำหรับเด็กขึ้นในครั้งนั้น จึงเป็นที่น่ายินดี และหวังว่าเด็ก, ครู, และผู้ปกครองคงจะได้รับประโยชน์จากนิทรรศการครั้งนี้ นำเด็ยใจอยู่บ้างที่หนังสือสำหรับเด็กในภาษาไทยเรายังมีจำกัด แต่ก็ได้ทราบว่าเอกชน สมาคม และองค์การบางแห่งมีความสนใจในการผลิตหนังสือสำหรับเด็กขึ้น และในปีนี้อองค์การศึกษา ฯ สหประชาชาติ ก็ได้จัดให้มีการตั้งมโนว่าด้วยการผลิตหนังสือสำหรับเด็กและผู้เยาว์ ณ กรุงเทหะราน ประเทศอิหร่าน ในเดือน

เมษายนที่แฉ้วมานี้ มุ่งหมายจะช่วยแก้ปัญหาค่าง ๆ และช่วยการผลิตหนังสือสำหรับเด็ก และผู้เยาว์ให้แพร่หลายออกไปอย่างกว้างขวาง ถ้าหากว่าครูและผู้ปกครองทุกคนช่วยกันทำให้เด็กสนใจในการอ่านหนังสือมากขึ้นแล้ว การผลิตหนังสือก็คงจะมีมากขึ้นตามความต้องการ

เมื่อประธานกล่าวจบแล้ว จึงได้เริ่มนิทรรศการโดยมีนางเรณู อุปถัมภ์ บรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม นางสาวนิศารัตน์ นิคมแพ บรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนสตรีวัดปลัดบัว นางทองศรี เปรมรัมย์ บรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนศรีบุญยานนท์ นางบรรจง นิวาสะบุตร บรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนวัดราชาธิวาส และบรรณารักษ์ห้องสมุดแผนกวิศวกรรมชลประทาน แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นผู้อภิปราย ในงานนั้นนอกจากจะมีครูและนักเรียนของโรงเรียนค่าง ๆ มาร่วมงานแล้ว บรรดาหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด และข้าราชการส่วนจังหวัด ได้ไปร่วมฟังการอภิปรายด้วย งานได้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บังเกิดผลดีสมตามความมุ่งหมาย

ข่าวส่วนอำเภอ

อำเภอเมืองนนทบุรี

การบำรุงท้องที่

๑. กำลังดำเนินงานติดต่อขอความร่วมมือจากราษฎร ให้ช่วยกันส่งเงินซื้อตุกรัง เพื่อซ่อมถนนซอยวัดกำแพง สัมทบทบเงินค่าซ่อมและบำรุงถนนของจังหวัด ๑,๐๐๐ บาท โดยราษฎรยินดีจะส่งเงินสมทบประมาณ ๑,๐๐๐ บาทเศษ ส่วนค่าแรงงานราษฎรได้ช่วยจัดทำกันเอง โดยมีเรียกจ้างค่าแรงงานอย่างใด

๒. นายจิตติ อุณจันทร์ ปลัดอำเภอศรี พร้อมด้วยกำนัน และตำรวจกำนัน ตำบลบางศรีเมือง ผู้ใหญ่หมู่บ้านที่ ๘ - ๘ ตำบลบางกร่าง กำลังออกไปติดต่อกับเจ้าของที่ดิน เพื่อให้ส่งชื่อให้ความยินยอมส่งที่ดินให้แก่ทางราชการ ในตัดถนนสายวัดเฉลิมพระเกียรติไปวัดโบสถ์คอนพรหม ปรากฏว่าราษฎรส่วนมากยินดีร่วมมือกับทางราชการด้วยดี

การส่งเสริมอาชีพ

เนื่องจากขณะนี้ ราษฎรชาวนาได้ตกกล้าและปักดำกันเป็นจำนวนมากแล้ว แต่ปรากฏว่าบางแห่งมีศัตรูข้าวรบกวน นายจิตติ อุณจันทร์ ปลัดอำเภอศรี จึงได้ออกไปตรวจและชี้แจงแนะนำราษฎรถึงวิธีการป้องกันและกำจัดศัตรูข้าว เพื่อมิให้ถูกตามแพร่หลายออกไป ปรากฏว่าราษฎรได้ปฏิบัติตามคำแนะนำโดยทั่วกัน

การเร่งรัดเงินภาษีบำรุงท้องที่

โดยการนำของนายเฉลียว มณีนันท์ สมิทธิชัยอำเภอโท ได้ทำการเร่งรัดเงินภาษีบำรุงท้องที่ที่ยังค้างอยู่อีกประมาณ ๖,๐๐๐ บาท โดยส่งเจ้าหน้าที่ออกไปเร่งรัดจัดเก็บถึงที่อยู่ของผู้ต้องเสียภาษี ปรากฏผลเป็นที่น่าพอใจ

ราษฎรสละเงินช่วยสร้างที่ทำการอนามัย

ด้วยนางเจิม ภักดีพดเดคม ราษฎรหมู่ที่ ๓ ตำบลบางไผ่ ได้แสดงความจำนงขอ สละเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท สมทบกับทางราชการ เพื่อก่อสร้างที่ทำการอนามัยตำบลบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี และในการเสียสละครั้งนี้จะมีบุตรหลานร่วมบริจาคสมทบด้วย แต่ยังไม่ทราบจำนวนเงินที่แน่นอน ทางราชการรู้สึกซาบซึ้งในกุศลเจตนาครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

บริจาคเพื่อการศึกษา

มีผู้มีจิตศรัทธาบริจาคสิ่งของเครื่องใช้ เพื่อประโยชน์ในการศึกษาของอำเภอเมืองนนทบุรี ดังนี้

๑. เมื่อดวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๐๗ นางปิ่น ปัญจาคะ และนางประนอม วิทยาชัวร์ บริจาคคู่มือซีเมนต์ได้นำรับประทาน ให้เป็นสมบัติของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) จำนวน ๓๒ โใบ ราคา ๒๕๐ บาท

๒. นายสวัสดิ์ ฟูทอง ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓ ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี พร้อมด้วยคณะผู้ปกครองนักเรียนในตำบลท่าทราย ร่วมกันบริจาคโต๊ะม้านั่งเรียน ขนาดหนึ่ง ๒ คน ให้เป็นสมบัติของโรงเรียนวัดคำหนักไค้ (วิชาศโอสถานุเคราะห์) จำนวน ๕ ชุด ราคา ๕๐๐ บาท

๓. พระราชธรรมโสภณ เจ้าอาวาสวัดเครือวัลย์วรวิหาร จังหวัดธนบุรี บริจาคนาฬิกา
แขวน ยี่ห้อ S.A.B ๑ เรือน ราคา ๒๕๐ บาท ให้เป็นสมบัติของโรงเรียนวัดคำหนักใต้ (วัดาศ
โธสถานุเคราะห์)

จึงขออนุโมทนาในการบริจาคเพื่อกุศลสาธารณประโยชน์ของผู้ที่ทำความดีมาแล้ว

อำเภอปากเกร็ด

การพัฒนาบ้านเมือง

๑. กำตั้งดำเนินการสร้างอาคารสถานที่นอนมัยชั้นหนึ่งของอำเภอ ในวงเงินประมาณ
๓๕๐,๐๐๐ บาท ด้วยเงินบอกรุ้งจ่มทบกับเงินงบประมาณสภาจังหวัด

๒. การทำถนนเข้าโรงเรียนปากเกร็ด ด้วยการก่ออิฐถือปูนขอบถนนและลงหินลูกรัง
กว้าง ๔ เมตร ยาว ๒๕๐ เมตร ด้วยเงินงบประมาณสภาจังหวัด ๑๐,๐๐๐ บาท และเงินบำรุง
โรงเรียน ๘,๐๐๐ บาท เสร็จเรียบร้อยแล้ว

๓. กำตั้งปลูกสร้างคักแถวข้างตลาดสดสุขาภิบาล ด้านถนนแจ้งวัฒนะ เพิ่มอีก

๑. คูหา

๔. กำตั้งดำเนินการสร้างทางเดินเท้าคอนกรีต หน้าตลาดสดสุขาภิบาล

๕. กำตั้งดำเนินการสร้างอาคารเรียนโรงเรียนปากเกร็ด เพิ่มเดิมอีก ๑ หลัง เป็น
อาคารไม้ ๒ ชั้น ๒ ห้องเรียน ด้วยเงินงบประมาณของกระทรวงศึกษาธิการ ๓๖๐,๐๐๐ บาท

๖. กำตั้งสร้างโรงฝึกงาน โครงเหล็ก พื้นซีเมนต์ ด้วยเงินงบประมาณของกระทรวง
ศึกษาธิการ ๘๐,๐๐๐ บาท

การปรับปรุงสถานที่ราชการ

ตามโครงการของอำเภอ ที่จะให้สถานที่ราชการทุกหน่วยงานมารวมอยู่ในบริเวณ
เดียวกัน เพื่อความสะดวกในการติดต่อประสานงาน บัดนี้ อธิบดีกรมตำรวจ ได้อนุมัติให้ย้าย
สถานที่ตำรวจจากที่ตั้งเดิมหน้าวัดสนามเหนือ มาอยู่ ณ อาคารสร้างใหม่ข้างอาคารที่ว่าการอำเภอ
ซึ่งได้สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้ย้ายมาทำการ ณ ที่ทำการใหม่ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ค.ศ. นี้แล้ว

อำเภอบางกรวย

การอบรมการพัฒนาการอนามัยท้องถิ่น

เมื่อวันที่ ๖ ถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๐๗ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ได้จัดให้มีการอบรมวิชาการพัฒนาการอนามัยท้องถิ่น ซึ่งที่ศูนย์อบรมข้าราชการชลบุรี และที่จังหวัดสมุทรปราการ โดยเฉพาะอำเภอบางกรวย ได้มอบให้นายประกาศ พงษ์ทรัพย์ ปลัดอำเภอศรี ในฐานะปลัดอำเภอฝ่ายบำรุง ไปร่วมในการอบรมในฐานะผู้สังเกตการณ์ และมีนายสงวน มั่งเรือน อนามัยอำเภอศรี พร้อมด้วยพนักงานอนามัยในท้องที่อำเภอบางกรวย ไปรับการอบรมทั้งในด้านวิชาการและด้านการปฏิบัติการ ทั้งนี้เพื่อที่จะได้นำวิชาความรู้ที่ได้รับมาจากการอบรมมาดำเนินการในเขตท้องที่อำเภอบางกรวย เพื่อให้ประชาชนในท้องที่มีการกินดื่มน้ำสะอาด ปลอดภัย ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บโดยทั่วถึงกัน โดยเฉพาะในวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๐๗ ได้เปิดการอภิปรายซึ่งที่จังหวัดสมุทรปราการ นายสมบุรณ์ นนท์ชะลิวี นายอำเภอบางกรวย ได้ไปร่วมการอภิปรายในที่ประชุมด้วย โดยได้วางโครงการเสนอต่อที่ประชุมใหญ่ ในการที่จะวางโครงการร่วมกัน เพื่อเปิดเขตพัฒนาการอนามัยท้องถิ่น ตามหลักการที่ทางราชการกรมอนามัยวางไว้ ซึ่งในท้องที่อำเภอบางกรวยรวม ๓ แห่ง คือในท้องที่ตำบลบางกรวย, ตำบลบางขุนทอง และตำบลปลายบาง ทั้งโดยความร่วมมือกันระหว่างปลัดอำเภอฝ่ายบำรุง อนามัยอำเภอ และพนักงานอนามัยประจำสำนักงานอนามัย เพื่อปรับปรุงท้องที่ให้มีความสะดวกเรียบร้อย และส่งเสริมให้มีการกินดื่มน้ำสะอาดที่สะอาดถูกสุขลักษณะใช้โดยทั่วถึงกัน กับจะได้ขยายเขตพัฒนาอนามัยเพิ่มขึ้นอีกในเมื่อประชาชนมีการตื่นตัว และปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ฝ่ายอำเภอและพนักงานอนามัย.

การพัฒนาศึกษา

เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๐๗ นายสมบุรณ์ นนท์ชะลิวี นายอำเภอบางกรวย นายบัญชา ต. จันทวงษ์ ศึกษาธิการอำเภอ นายชาย สุนทรนันท์ สมุห์บัญชีอำเภอ ได้ไปตรวจการสร้างอาคารเรียนโรงเรียนวัดดัด เพื่อรับมอบงานก่อสร้าง โรงเรียนนี้สร้างตามแบบ

๑๑๗ ขนาด ๔ ห้องเรียน สร้างด้วยเงินงบประมาณ ๖๐,๐๐๐ บาท และเงินที่ประชาชนบริจาค ๘๐,๐๐๐ บาท สร้างได้เต็มตามแบบรูปและรายการ ดิ้นเงินค่าก่อสร้างประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ บาท โรงเรียนนี้ นายศิริ แดงภู กรรมการศึกษา นอกจากจะเป็นกำลังสำคัญที่ร่วมกันหาเงินสมทบทุนแล้ว ยังได้ตั้งเงินสร้างถึงหน้าคอนกรีตขนาดใหญ่ ราคา ๓๐,๐๐๐ บาท มอบให้โรงเรียนอีก๑ถึงการก่อสร้างกำลังดำเนินอย่างเร่งรีบ คาดว่าจะแล้วเสร็จในไม่ช้า เมื่อสร้างเสร็จจะจุนำให้นักเรียนบริโภคได้ตลอดปี

วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๐๗ นายสมบุรณ์ นนท์ชะดิริ นายอำเภอบางกรวย นายบัญชา ต. จันวงษ์ ศึกษาธิการอำเภอ นายชาย สุนทรนันท์ สุ่มหีบัญช้ออำเภอ ได้ไปตรวจการก่อสร้างอาคารเรียนโรงเรียนวัดหูช้าง โรงเรียนสร้างตามแบบ ๑๑๗ ขนาด ๔ ห้องเรียน สร้างด้วยเงินงบประมาณ ๖๐,๐๐๐ บาท เงินประชาชนสมทบ ๘๐,๐๐๐ บาทเศษ ดิ้นค่าก่อสร้างทั้งสิ้น ๑๕๐,๐๐๐ บาทเศษ โรงเรียนนี้นักเรียนได้ประมาณ ๓๐๐ คนเศษ

อาคารเรียนทั้งสองแห่งนี้ นักเรียนได้ย้ายจากศาลาวัด ขึ้นไปเรียนบนอาคารเรียนหลังใหม่เรียบร้อยแล้ว นับว่าสะดวกแก่การเรียนของนักเรียน และการสอนของครู ได้รับผลดีและความมุ่งหมายของทางราชการเป็นอย่างยิ่ง

อำเภอบางบัวทอง

พิธีเก็บเกี่ยวข้าวตามโครงการทำนาปีละ ๒ ครั้ง

เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ศกนี้ อำเภอบางบัวทอง ได้ประกอบพิธีเก็บเกี่ยวข้าวตามโครงการทำนาปีละ ๒ ครั้ง (หน่วยที่ ๑) ที่หมู่บ้านที่ ๘ ตำบลบางบัวทอง โดยมีหลวงอรรถวิภาคไพศาลย์ รองปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธาน เวลา ๑๐.๐๐ น. ประธานมาถึงปราสาท นายประธาน วสุวัต นายอำเภอบางบัวทอง รายงานสรุปผลการทำนา ๒ ครั้งโดยย่อ มีใจความว่าในปี พ.ศ. ๒๕๐๗ อำเภอได้เปิดหน่วยทดลองทำนา ๒ ครั้งชน ๒ แห่งในท้องที่ตำบลเดียวกัน มีเนื้อที่นาที่จัดทำทั้งสิ้น ๘๒๕ ไร่ ซึ่งจะขยายการทำนาออกไปได้ไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ ไร่

สำหรับหน่วยที่ ๓ มีผู้จัดทำรวม ๑๕ ราย เป็นเจ้าของนาจัดทำเอง ๑๐ ราย เนื้อที่ ๒๘๒ ไร่ เป็นนาเช่า ๕ ราย เนื้อที่ ๑๒๗ ไร่ เริ่มคิดคงเครื่องสูบน้ำเมื่อดือนที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๗ ตกกล้า เมื่อดือนที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ บักดำเมื่อดือนที่ ๒๓ มีนาคม แลวได้เริ่มเมื่อดือนที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๐๗ รวมระยะเวลาที่จัดทำ ๑๔๒ วัน

หลวงอรรถวิภาคไพศาลย์ กำลัง
สอบถาม ผลของการทำนาปีละ ๒ ครั้ง
จากภริยานายวาฮาบ ชื่นชุ่มทรัพย์ ผู้ชนะ
ประกวดการทำนาปีละ ๒ ครั้ง ที่อำเภอ
บางบัวทอง ก่อนแจกรางวัล เมื่อวันที่
๑๕ กรกฎาคม ๒๕๐๗

สำหรับค่าใช้จ่ายแบ่งออกได้เป็นประเภทหลักทรัพย์ ซึ่งได้แก่เครื่องสูบน้ำ เครื่องทูปดิน
ค่าโรงสูบน้ำ แทนเครื่องยนต์สูบน้ำ ประตุระบายน้ำ มีมูลค่าทั้งสิ้น ๘๖,๖๔๓ บาท ประเภท

ข้อบกพร่องที่ประตูปักคือระบบการระบายน้ำ
เนื่องจากเป็นระยะเวลากระทันหัน คันคูต้งน้ำจึงยัง
ไม่ตีพอ ซึ่งจะได้พยายามปรับปรุงแก้ไขในปีต่อไป
ระหว่างจัดทำเกิด หนอง กระตุกดำ หลังจาก ทำการ
ตกกล้าแล้วประมาณ ๑๕ วัน ได้ไช้ยาปราบทำให้
โรคส่งไป ในระหว่างบักดำเมื่อต้นข้าวต้งประมาณ
๓๐ ซม. เกิดโรคใบไหม้ หนองกระตุกดำ และ
เพลี้ยแป้ง แต่เมื่อได้ไช้ยาปราบศัตรูพืชฉีดพ่น
ประกอบกับมีฝนตกในระยะ ติดต่อกัน เมื่อ ปตายเดือน
พฤษภาคม โรคจึงส่งบและหายไป ลำต้นกลับแข็งแรง
และงอกงาม

เครื่องทุ่นแรงที่ใช้ประจำมีเครื่องยนต์สูบน้ำขนาด
๑๒๐ แรงม้า ๓ เครื่อง ท่อคูน้ำ ๒๕ นิ้ว ท่อ
ปลัดอยน้ำ ๑๘ นิ้ว ทำงานวันละ ๘ ชั่วโมง กับเครื่อง
ทูปดิน ทำงานได้ชั่วโมงละ ๒ ไร่ วันละ ๑๖ ไร่
นอกจากนั้นก็มีเครื่องพ่นยาด้วยเครื่องยนต์ ทำงานได้
วันละ ๑๒๐ ไร่

ดินเปิดอง เช่น ค่าพันธุ์ข้าว ค่าปุ๋ย ค่าน้ำมันและอื่น ๆ รวม ๒๘,๓๒๗ บาท รวมที่ดินเป็นเงิน ๑๒๕,๘๗๐ บาท ในจำนวนนี้ชาวนาออกทุนรวม ๕๓,๘๐๗ บาท จากการประเมินผลในขั้นนี้เพียงไร่ละ ๔๐ ถึง เมื่อหักทุนประเภททรัพย์สินออกแล้ว จะมีกำไรถัวเฉลี่ยถึงไร่ละ ๓๓๘ บาท

มูลเหตุที่การทำนา ๒ ครั้งได้ผลดี ก็เนื่องมาจากความเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่ทุกระดับชั้น อาทิ ผู้ว่าราชการจังหวัด ได้กรุณามาเยี่ยมหน่วยทุกครั้งที่ผ่านมาตรวจราชการตามท้องที่ ผู้อำนวยการส่วนการปกครองภูมิภาค ผู้ตรวจราชการกรม เจ้าหน้าที่กรมการปกครองหลายท่าน ได้เอาใจใส่ตลอดอยู่เป็นปกติ ตลอดจนถึงความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ฝ่ายชลประทาน ผู้ควบคุมหน่วย ผู้ใหญ่บ้านผู้เป็นหัวหน้าหน่วย และชาวนาผู้ทำนาคด้วยกำลังศรัทธา

เมื่อนายอำเภอรายงานจบแล้ว ท่านผู้เป็นประธาน ได้ให้โอวาทและชี้ให้เห็นความห่วงใยของรัฐบาลที่จะให้ราษฎรได้อยู่ดีกินดี ขอให้ชาวนาทุกคนได้ร่วมแรงร่วมใจกันตั้งเสริมการทำนา ๒ ครั้งให้บังเกิดผลเพื่อตนเองและประเทศชาติ จบแล้วนายอำเภอได้เชิญประธานในพิธีทำการเก็บเกี่ยวข้าวในงานร่วมกับชาวนาเป็นปฐมฤกษ์ และผู้เป็นประธานได้ให้เกียรติแจกรางวัลแก่ผู้ชนะการประกวดผลิตผลจากการทำนา ๒ ครั้ง - รางวัลที่ ๑ ได้แก่นายวาชัย ชื่นชุ่มทรัพย์ ทำการผลิตได้ถึง ๘๒.๘๔ ถึงต่อไร่ รางวัลที่ ๒ ได้แก่นายสมาน เป็นชาติ ซึ่งทำการผลิตได้ ๘๖.๘๕ ถึงต่อไร่ รางวัลที่ ๓ ได้แก่นายฮิดมาแอต มังมี ซึ่งทำการผลิตได้ ๘๑.๔๔ ถึงต่อไร่ กับได้ทำการแจกรางวัลความงามของสุภาพสตรีชาวนาที่ไปร่วมในการเก็บเกี่ยวข้าวอีกส่วนหนึ่งด้วย ในงานพิธีนี้ได้มี

ผู้เป็นประธานในพิธีกำลังแจกรางวัล
ที่ ๑ แก่ผู้ชนะการประกวดเทพี
เนื่องในงานเกี่ยวข้าวที่บางบัวทอง

ข้าราชการส่วนจังหวัด และเจ้าหน้าที่ของกรมการปกครองไปร่วมด้วย อาทิ ผู้ว่าราชการจังหวัด นนทบุรี นายวิฑูรย์ สุขมงคล พนักงานชั่วคราวจังหวัด นายนคร เพ็ชรไทย กสิกรรมจังหวัด นายธำมด เหมศรีชาติ ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง นายโอภาส พดคติบดี แห่งกรมการปกครอง ผู้เชี่ยวชาญกรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ นายสารี วุฒิเวทย์ นายอำเภอไทรน้อย นายคณิต ศรัทธาทัด ผู้ช่วยนายช่างโครงการชลประทานทุ่งฝั่งตะวันตก นายอินทรีย์ เพ็ชรรัตน์ นายอำเภอบางใหญ่ กับมี ปดัดจังหวัดบัตตานี นายอดิเรก ศรีคุ้มผด นายอำเภอราชบุรีบูรณะ พร้อมด้วยกำนันผู้ใหญ่บ้านอำเภอราชบุรีบูรณะ ได้มาร่วมงานในฐานะผู้สังเกตการณ์อีกด้วย พิธีเสร็จจัดลงเมื่อเวลาประมาณ ๑๒ น. เศษ ประทานกับคณะจึงเดินทางกลับ

การจัดงานวันอาสาฬหบูชา

เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ศกนี้ ซึ่งเป็นวันอาสาฬหบูชา อำเภอบางบัวทองได้ร่วมกับคณะสงฆ์ จัดงานวันอาสาฬหบูชาขึ้นที่บริเวณวัดตะหาร เริ่มแต่เวลา ๑๗.๐๐ น. นักเรียนทุกโรงเรียน นำดอกไม้รูปเทียนและโคมไฟไปพร้อมกัน ณ บริเวณสนามหน้าวัด ท่านพระครูนนทปริชา เจ้าอาวาสวัดตะหาร กล่าวนำสวดและให้โอวาท เสร็จแล้วทำพิธีเวียนเทียนรอบพระอุโบสถ จากนั้นมีการแข่งขันตอบปัญหาธรรมและแสดงปาฐกถาธรรมโดยนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ กับจัดให้มีนิทรรศการเกี่ยวกับความสำคัญของวันอาสาฬหบูชาด้วย

พิธีแจกรางวัลการประกวดโรงเรียนดี

เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ศกนี้ ทางราชการแผนกศึกษาธิการอำเภอบางบัวทอง ได้ทำพิธีแจกรางวัลโรงเรียนดี ประจำปีการศึกษา ๒๕๐๖ แก่โรงเรียนที่ชนะการประกวด โดยมีนายจำรัส ด้กรวัตร ศึกษาธิการจังหวัดนนทบุรี เป็นประธาน ณ หอประชุมเทศบาลเมืองบางบัวทอง วัดคู่ประสงค์ของการประกวด ก็เพื่อให้โรงเรียนขนาดต่าง ๆ ในเขตอำเภอบางบัวทอง ได้แข่งขันกันปรับปรุงกิจการของโรงเรียนในด้านต่าง ๆ อาทิ การจัดสถานที่และบริเวณ อันเป็นส่วนหนึ่งของโครงการพัฒนาการศึกษาของอำเภอบางบัวทอง จากผลของการประกวดปรากฏว่า

รางวัลที่ ๓ ได้แก่โรงเรียนสุเหร่าปากคลองตำรั รางวัลที่ ๒ ได้แก่โรงเรียนเค็มรักศึกษา รางวัลที่ ๓ ได้แก่โรงเรียนวัดบางไผ่ (บุญราษฎร์รังสรรค์) และรางวัลชมเชยอีก ๓ รางวัล ซึ่งได้แก่โรงเรียนระดิงหินประชาสรรค์ โรงเรียนวัดคำโพ และโรงเรียนวัดบางเคื่อ ในการนี้ได้เชิญ ดร. อุดม วิโรจน์สถิตติ์ อาจารย์วิทยาลัยประสานมิตร มาบรรยายเรื่องการศึกษาในสหรัฐอเมริกาแก่บรรดาครูและแขกผู้มีเกียรติที่มาร่วมในพิธีด้วย

อำเภอบางใหญ่

ตรวจการทำนา

เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๐๗ นายเลิศ อัครรัตน์ ปลัดอำเภอตรี นายไถ่ ไชยบุตร เสมียนปกครอง นายอรุณ ช่างโชติ ไปรษณีย์อำเภอ และนายแจ่ม ศลัยดำเนิน กำนันตำบลบางแม่นาง ได้ร่วมกันออกไปตรวจการทำนาปีที่ตำบลบางแม่นาง ปรากฏว่าต้นข้าวเจริญงอกงามดี ชาวนาได้ทำนาเต็มเนื้อที่หมดแล้ว มีน้ำใช้ในการทำนาพอสมควรเนื่องจากฝนได้ตกมาช่วยเหลือเป็นระยะ ๆ และมีน้ำในลำคลองจนถึง เมื่อตรวจเสร็จแล้วคอนบายในวันเดียวกันนั้นได้ไปประชุมราษฎรหมู่ที่ ๘ ตำบลบางแม่นาง ซึ่งแจ้งแนะนำเกี่ยวกับเรื่องตั้งเสริมอาชีพและฟังความคิดเห็นเพื่อหาทางแก้ไข และได้ดำเนินการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านแทนนายวน ดีสวัสดิ์ ผู้ถึงแก่กรรม ผลปรากฏว่า นายเวียง ทิมแสง ได้รับเลือกตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้าน

รุ่งขึ้น วันที่ ๑๘ ส.ค. ๐๗ นายเลิศ อัครรัตน์ พร้อมด้วยคณะดังกล่าวข้างต้น ได้ร่วมกับนายเชิง ทองมอญ กำนันตำบลบางม่วง ได้ไปตรวจการทำนาปีที่ตำบลบางม่วง ปรากฏว่าท้องที่ฝั่งใต้คลองบางใหญ่ มีต้นข้าวงอกงามเจริญดีกว่าฝั่งทิศเหนือ เมื่อตรวจเสร็จแล้ว คอนบายในวันเดียวกันนั้นได้ไปประชุมราษฎรที่วัดสังวรพิมดไพบูลย์ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลบางม่วง ทำการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านที่ว่าง แทนนายมานิตย์ คงธรรม ที่ขอลาออก ผลปรากฏว่า ราษฎรผู้มีสิทธิทั้งหมดที่ไปเลือกตั้งจำนวน ๒๕ คน ได้ขอเลือกนายมานิตย์ คงธรรม ให้ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านตามเดิม โดยคะแนนเป็นเอกฉันท์

พัฒนาการอนามัย

เมื่อวันที่ ๓๓ ต.ค. ๑๗ นายเด็ค อัครรัตน์ ปลัดอำเภอตรี และนายจำเนียร แยมักดีกร อนามัยอำเภอ ได้ร่วมกันออกไปที่ตำบลบางม่วง ตำบลเต่างหิน และตำบลบางแม่นาง เพื่อสำรวจหมู่บ้านที่จะกำหนดเป็นเขตโครงการพัฒนาการอนามัย ตามนโยบายของกรมอนามัย ร่วมกับกรมการปกครองและกรมการพัฒนาชุมชน โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ ๓ ประการ คือ—

๑. เพื่อส่งเสริมสุขภาพอนามัยทางร่างกาย ให้รักษาความสะอาดความเป็นระเบียบเรียบร้อยของอาคารบ้านเรือนและบริเวณที่อยู่อาศัย ให้มีสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องลักษณะ ให้มีน้ำดื่ม น้ำใช้ ที่สะอาด

๒. เพื่อส่งเสริมสุขภาพทางจิต ให้เป็นผู้มีดวงใจเข้มแข็งว่าเร็งแจ่มใส ไม่เป็นคน หงอยเหงาเศร้าโศก ปราศจากความวิตกกังวล

๓. เพื่อส่งเสริมให้มีการปรับปรุงสัมพันธภาพทางสังคม ให้เป็นผู้มีใจโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่สงเคราะห์ช่วยเหลือกัน

เมื่อสำรวจอาณาเขต จำนวนประชากร และข้อมูลอื่น ๆ ตามสมควรแล้ว จะจัดทำแผนที่ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารเพื่อบรรลุเป้าหมายต่อไป

อโรคยา ปรมาลาภา
 ความไม่มีโรค เป็นลาภอันประเสริฐ

ท่านถาม ? – เราตอบ

เรื่อง เห็นด้วยที่ทุตเกล้าฯ ถวายทุเรียน

ถาม “ชาวสวนทุเรียน” เขียนมาว่า —

“... .. ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง ที่บรรดาเจ้าของทุเรียนทั้งที่ประกวดชนะได้รับรางวัล และทั้งที่ไม่ได้เข้าประกวด หรือประกวดแต่ไม่ชนะ ต่างพร้อมใจกันนำทุเรียนของตนขึ้นทุตเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กับสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ หลังจากเสร็จการประกวดในวันเดียวกัน ผมเห็นเจ้าหน้าที่ส่วนจังหวัด นำทุเรียนเมืองนนท์ขึ้นขบวนรถไปในวงแล้ว รู้สึกปลาบปลื้มใจแทน นับว่าเป็นเกียรติประวัติแก่ชาวสวนทุเรียนเมืองนนท์เป็นอันรวม ยิ่งได้เห็นหนังสือตอบจากกองมหาดเล็กว่า ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เชิญพระกระแสตอบขอบใจมายังจังหวัด และราษฎรด้วยแล้ว ผมคิดว่าควรจะยึดถือเป็นประเพณีได้ทีเดียวว่า ควรจะทำทุก ๆ ปี อย่าลืมนำทุเรียนดี ๆ ของเมืองนนท์ ขึ้นทุตเกล้าฯ ถวายใหม่ นะครับ”

ตอบ ขอขอบคุณที่เสนอความเห็นมา เรายินดีจะปฏิบัติตาม ถ้าไม่มีอุปสรรคในปีต่อ ๆ ไป ความจริง ชาวสวน เมืองนนท์ ควรจะภูมิใจในชื่อเสียง ของ ทุเรียน เมืองนนท์ มาช้านาน นักหนาแล้ว เพราะเมื่อไม่กี่ปีมาแล้ว คุณคงจำได้ว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้เสด็จแปรพระราชอิริยาบถ มาเยี่ยมเยียนชาวสวนเมืองนนท์ แถว ๆ บางกระดอ และได้เสวยทุเรียนเมืองนนท์ ในสวนนั่นเอง คุณจะไม่อยากจะประสงค์ให้เสด็จมาเยือนสวนเมืองนนท์ อีกสักครั้งหรือครับ ? ผมจะได้ช่วยนำเรื่องเสนอแด่กษัตริย์ให้ทราบต่อไป

เรื่อง การสร้างสถานีอนามัยขึ้นหนึ่ง ปากเกร็ด

ถาม ผู้ใช้นามว่า “อยากทำบุญด้วย” ถามมา มีใจความว่า —

“ได้เห็นรูปสถานีอนามัยขึ้นหนึ่ง ปากเกร็ด ในหนังสือ “นนทบุรีสัมพันธ์” เดิมทีแล้วจึงอยากจะทราบว่า กาวสร้างสถานีอนามัยขึ้นหนึ่ง ที่ปากเกร็ด โทจะเสร็จแล้วหรือยัง ? ได้

ใช้เงินของรัฐบาลหรือของจังหวัดในการก่อสร้างจนกว่าจะเสร็จเป็นเงินเท่าใด? และราวเดือนไหน จึงจะเปิดทำการได้? อนึ่ง ขอทราบด้วยว่า สถานที่อนามัยมีหน้าที่ต่างกับโรงพยาบาลอย่างไร ถ้าจะช่วยทำบุญร่วมในการก่อสร้างบ้าง คิดว่าควรจะช่วยทางไหนจะได้บุญมาก และเป็นประโยชน์แก่ประชาชนมากกว่ากัน? ในระหว่าง ๒-๓ ปีที่แล้วมานี้ ได้เคยจัดสร้างสถานที่อนามัย ๕ แห่งในที่ใดบ้างในจังหวัดนี้?

ตอบ ขอตอบเป็นข้อ ๆ ดังนี้ —

(๑) การสร้างสถานที่อนามัยหนึ่ง ที่ปากเกร็ด ใกล้เคียงในอีกไม่กี่เดือนข้างหน้า นี้แล้วครับ งานเท่าที่เห็นอยู่ ถ้าได้เร่งมือทำกันจริง ๆ จัง ๆ ก็เชื่อว่าจะไม่เกิน ๓ เดือนข้างหน้า คงจะเสร็จได้บริบูรณ์ คือเห็นก่อสร้างอีกประมาณ ๓ เดือน และทำดัดกับตกแต่งต่าง ๆ อีกราว ๒ เดือน ก็ใช้การได้ แต่ตอนนี้อาจจะล่าช้าไปบ้าง เพราะยังรวบรวมเงินได้ไม่พอค่าก่อสร้าง

(๒) การก่อสร้าง ใช้เงินของสภาจังหวัดครึ่งหนึ่งของค่าก่อสร้าง คือเป็นเงินราว ๑๗๐,๐๐๐ บาท พอตัดกับที่ทางจังหวัดออกสลากบัตรสมนาคุณครั้งที่แล้ว ได้เงินสุทธิประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ บาทเศษ จึงได้มอบให้อำเภอปากเกร็ด ๓๕,๐๐๐ บาท เพื่อสมทบค่าก่อสร้างด้วย ทั้งนี้ เพราะเห็นว่า งานนี้เป็นประโยชน์มาก ทั้งในการพัฒนาบ้านเมือง และการบริการแก่ประชาชน นอกจากนี้ อำเภอปากเกร็ดยังช่วยจำหน่ายบัตรสมนาคุณได้มากที่สุดอีกด้วย คือจำหน่ายได้ถึง ๓๐๐,๐๐๐ บาท ด้วยเหตุนี้ทางจังหวัดจึงได้ส่งเงินมาสมทบให้มากเป็นพิเศษ รวมเป็นเงินที่จ่ายจากงบประมาณสภาจังหวัด และเงินการกุศล ๒๐๕,๐๐๐ บาท ค่าก่อสร้างเฉพาะตัวอาคารจะต้องใช้เงินประมาณ ๓๕๐,๐๐๐ บาท ฉะนั้น ทางอำเภอก็ต้องหาสมทบอีก ๑๓๕,๐๐๐ บาท ในขณะนี้ คุณธอาด ศิริพัฒน์ นายอำเภอปากเกร็ด และคณะข้าราชการ พ่อค้า คหบดี ตลอดจนประชาชน ได้ช่วยกันหาเงินส่วนที่ยังขาดอยู่ ได้เงินหลายหมื่นบาทแล้ว แต่ยังไม่ครบตามจำนวนที่ต้องการ ถ้าได้เงินครบ ก็คงจะเปิดทำการได้ภายใน ๓-๔ เดือน ข้างหน้านั้น แต่ถ้าหากได้เงินยังไม่ครบ ก็คงอาจจะต้องรอไปอีกนาน ผมจึงขอให้ข้อสังเกตว่า ในจำนวนค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น ๓๕๐,๐๐๐ บาทนั้น คิดเฉพาะค่าสร้างตัวอาคารอย่างเดียว ถ้าจะต้อง

จัดหาอุปกรณ์ เช่น เคียงคนไข้, เครื่องมือเครื่องใช้, ห้องคนไข้พิเศษ อะไรเหล่านี้ด้วยแล้ว เห็นจะต้องบอกบุญต่อมทบอีกไม่ต่ำกว่า ๓๐๐,๐๐๐ บาท เป็นอย่างน้อย เทียบได้กับสถานีอนามัยชั้นหนึ่งบางบัวทอง เป็นอาคารแบบเดียวกัน เสียเงินค่าก่อสร้างพอ ๆ กัน แต่ทางอำเภอต้องจัดหาอุปกรณ์ต่าง ๆ เพิ่มขึ้นเกือบ ๒๐๐,๐๐๐ บาท จึงเปิดทำการได้ ถ้าหากคุณจะกรุณาช่วยร่วมการกุศลแล้วจะช่วยทางไหนก็ได้บุญพอ ๆ กันทั้งนั้นแหละครับ

(๓) โรงพยาบาลมีหน้าที่สำคัญในทางบำบัด และมีการรักษาพยาบาลในวงกว้างกว่า จึงมีเจ้าหน้าที่ แพทย์ และพยาบาลมากกว่ากัน แต่สถานีอนามัยชั้นหนึ่ง เมื่อเปิดทำการแล้ว จะมีแพทย์ปริญญามาทำการ ๑ คน และพยาบาลอีกต่างหาก นอกจากการบำบัดแล้ว ยังมีหน้าที่หนักไปในทางป้องกันโรคอีกด้วย ว่าแต่คุณจะช่วยสักกี่หมื่นดีเล่า ? ทางอำเภอกำลังต้องการความร่วมมือจากผู้มีใจกุศลเป็นอย่างมาก ผมคิดว่า ช่วยสร้างโรงพยาบาลสักหนึ่งห้องเป็นอย่างไรรึครับ ? ราว ๆ ๔ - ๕ หมื่นบาทเท่านั้น

(๔) ในระหว่าง ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมา ในจังหวัดนี้ได้มีการจัดสร้างสถานีอนามัยชั้นหนึ่งที่อำเภอบางบัวทอง ๓ แห่ง โดยเปลี่ยนสภาพจากสถานีอนามัยชั้นสองเดิม ขึ้นมาเป็นชั้นหนึ่ง จึงรื้อถอนอาคารไม้เก่าแก่ออก แล้วสร้างเป็นตึก ๒ ชั้น แบบมาตรฐานชนบท ในขณะนั้นมีนายแพทย์มาบริการครบถ้วน ทำประโยชน์ให้แก่ประชาชนได้มาก สถานีอนามัยแห่งนี้สำเร็จด้วยเงินเทศบาลสมทบกับเงินอุทิศของพ่อค้าประชาชน ทั่วอำเภอ

อีกแห่งหนึ่ง ได้ปรับปรุงอาคารสถานีอนามัยชั้นสองที่บางใหญ่ เสียใหม่ โดยได้สร้างอาคารไม้ชั้นเดียวทันสมัยชนบทอาคารเดิม ที่ชำรุดทรุดโทรมมาก ทางจังหวัดและอำเภอมั่นนโยบายที่จะต่อเติมอาคารด้านหลังให้เป็นที่พักคนไข้ และจะปรับปรุงกิจการของสถานีอนามัยแห่งนี้ ให้เป็นสถานีอนามัยชั้นหนึ่งต่อไปในเร็ว ๆ วันแล้ว โปรดคอยฟังข่าวได้ครับ

ตามตำบลต่าง ๆ ได้มีการสร้างสำนักงานผดุงครรภ์ โดยใช้แบบของอาคารสถานีอนามัยชั้นสองหลายแห่ง เช่น ตามตำบลที่อำเภอไทรน้อย, บางใหญ่, ปากเกร็ดและอื่น ๆ เชื่อว่าต่อไปคงจะได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปประจำให้มากขึ้น เพื่อให้เหมาะสมที่จะขยายกิจการจากสำนักงานผดุงครรภ์ ให้เป็นสถานีอนามัยชั้นสองต่อไป

ในรอบ ๓ - ๕ ปีที่แล้วมานี้ ทางจังหวัด, อำเภอ และประชาชน ได้ได้เงินมากกว่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อส่งเสริมเฉพาะกิจการอนามัย ในขณะที่เดียวกัน ทางจังหวัด โรงพยาบาล และคณะสงฆ์ ซึ่งมีเจ้าคุณธรรมวิสุทธิธาราจารย์ เป็นผู้นำ ได้ร่วมกันบอกบุญปรับปรุงกิจการของ โรงพยาบาลประจำจังหวัด ดันเงินไปกว่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เช่นเดียวกัน คุณจะไม่ยินดีอนุโมทนาด้วยบ้างหรือครับ ?

เรื่อง หมูเมืองนนท์

ถาม - “ชาวตลาด” ถามใจคัมามีใจความว่า ได้มีการได้แม่ค้า พ่อค้า ที่ทำการค้าอยู่นอกตลาดสดทั้งสองด้านเข้าไปในตลาด และบางพวกก็ให้ไปตั้งขายอยู่รอบตลาดสดไม้ด้านหลังหมดแล้ว ยังคงเหลือแต่เชิงหมูมาตรฐานอีก ๒ ราย ตั้งอยู่มุมตลาดสดด้านนอก ไม่ทราบว่าได้เอกสิทธิ์ประการใด หรือใคร “อม” เงินของใครไปบ้างแล้วก็ไม่ทราบ ช่วยชี้แจงด้วยพร้อมกันนั้น -

“คนชอบกินหมูลูก” มีหนังสือเขียร์และถามมาว่า -

ผมเป็นคนไทยและเป็นชาวเมืองนนท์โดยกำเนิด รู้สึกพอใจอย่างยิ่งที่ได้ทราบว่าทางการหลายหน่วยงานได้ช่วยควบคุมราคาหมูเมืองนนท์ ให้ตรึงราคามานานแล้ว จนอยู่ในอัตรา ก.ก. ตะไม้เกิน ๑๖ บาท ได้ดำเร็จ เป็นชินโบว์แดงของท่านเจ้าหน้าที่ทุกแผนกการ และเป็นเรื่องที่น่าคิดมาก เพราะว่าเมื่อปีที่แล้ว ทุกคนคงจะจำได้ว่า หมูกรุงเทพ ฯ ราคา ก.ก. ตะ ๑๘ - ๒๐ บาท แต่เมืองนนท์ราคาเพียง ๑๕ - ๑๖ บาท ยังแถมได้หมูสดด้วย ไม่ต้องกินหมูแช่เย็นเหมือนคนกรุงเทพฯ ค่อยมาเมื่อคืนนี้เกิดภาวะหมูเป็นขาดแคลนทั่ว ๆ ไป ในกรุงเทพฯ. เอง แม้แต่แถว ๆ บางโพธิ์ บางซื่อ บางกระบือ หมูชำแหละยังมีราคาถึง ก.ก. ตะ ๒๐ - ๒๕ บาท แต่ที่เมืองนนท์ราคาเพียง ๑๖ - ๑๗ บาท ยิ่งกว่านั้นเชิงหมูมาตรฐานหน้าตลาดสดเทศบาล ขายในอัตราเพียง ก.ก. ตะ ๑๕ - ๑๖ บาท เท่านั้น ทราบว่าพวกเชิงหมูเดิม ๆ ในตลาดเข้มนมาก ส่วนผมขอเขียร์เต็มที่ครับ อย่าเพิ่งท้อถอย อย่ายอมให้พ่อค้าหน้าใดคิดบางคน

โจมตีเชิงหมุมาฐานนี้ได้ มิฉะนั้นพวกผมชาวบ้านคนไทย จะไม่มีเงินพอจะซื้อกินเด็ดขาด
กรุณาแจ้งให้ทราบทั่วกันได้บ้างใหม่ว่า ทางกรมวิจิตร ใดๆ ก็จงอุดหนุนให้ครั้งราคาหมู
ไว้ในระดับถูกกว่าหมูในกรุงเทพฯ มาได้ตลอดเวลา จนเป็นประโยชน์แก่ชาวบ้านอย่างที่จะ
ดีมีเต็มได้

ตอบ เสนอเรื่องหมู ๆ ตกมาถึงมือคณะเรา ๒ เรื่อง เกือบจะในเวลาไว้เรียกกัน ผมได้
พิจารณาแล้ว ในขั้นแรกคิดว่าจะตอบเพียงฉบับหลังของ “คนชอบกินหมูถูก” ทั้งนี้ มิใช่เพราะ
เขาเขียนเขี้ยวมา ทางกรมก็เคยอยากจะทำ แต่หากเป็นเพราะเขาเขียนด้วยจิตใจสูง สุภาพ
และมีสาระ ในขณะที่เดียวกัน จดหมายฉบับข้างต้นนั้น ผมได้ย่อเอาแต่ใจความมาลงพอให้ได้
ความเท่านั้นแหละครับ เนื้อหาในจดหมายของเขามีแต่ข้อความมั่วสั่วว่า น่าจะอดสระเขียน ถ้า
ไม่ใช่จำนวนของผู้ที่เคยไปตกอยู่ในเรือนจำนาน ๆ แล้วเพิ่งได้รับการปลดปล่อยออกมาครั้งที่
แล้ว ก็คงเป็นพวกที่แอบไปกินของเสีย ๆ แถว ๆ หลังโรงฆ่าสัตว์ตลาดขวัญเป็นประจำแน่ ก็
เคยกินหมื่นติดปากล้างไม่หายเหมือนผักที่ การขอสิทธิใด ๆ ควรทำด้วยจิตใจสะอาด อย่าง
สุภาพชนดังเช่นชาวเมืองนนท์ทั้งหมด ไม่ควรทำตัวเป็นแกะดำ

เอาละ ผมขอตอบฉบับแรกเสียก่อน การขับไล่แม่ค้า พ่อค้านั้น ผมสอบถามทาง
เทศบาลแล้ว เขาว่าเป็นคำสั่งท่านนายกเทศมนตรี แต่จะเป็นคำสั่งของใครผมก็ไม่สำคัญ เพราะ
ผมเองก็เห็นด้วยว่า เป็นเรื่องที่ถูกต้อง เดิม ๆ มาพอเปิดตลาดนัดทุเรียน พวกแม่ค้าพ่อค้าอื่น ๆ
ก็ล้มทบเร่ออกมาขายด้วย รวมทั้งแม่ค้าพ่อค้าที่มีแผงขายของตนเองในตลาดสดอยู่แล้ว ก็เคย
ถือโอกาสออกมาขายข้างนอกด้วย เพราะขายดีกว่า ส่วนแผงข้างในก็ให้ลูกหลานมาขาย
แทน ครั้นครบ ๓ เดือน หมดยุคหมดยศมีตลาดนัดทุเรียน ทางเทศบาลจึงได้จัดวางที่ขายใหม่
โดยเชิญผู้ที่มีแผงในตลาดสดแล้วให้กลับเข้าไป ณ ที่เดิม พวกที่ไม่มีแผงก็ขอให้ย้ายไปตั้งขาย
ด้านหลังคือรอบ ๆ ตลาดสดใหม่

ในเรื่องการจัดระเบียบการขายของในตลาดนั้น เป็นเรื่องที่น่าเวียนหัว ครั้นจะปล่อยให้
ขายกันเสรี ก็วางขายกันเต็มถนนหนทางไปหมด จัดตลาดสดให้แล้วก็ไม่พอใจ เพราะบางคน
จับตลาดได้เท่าใด บางคนได้เท่าไรก็ได้ มีหน้าซ้ำเผดถ ๆ ยังแอบเอาที่นอนตุ๊กใหญ่ ๆ เข้าไป

วางขายในตลาดสดไม่ได้ด้วย พวกที่ขายอยู่ในตลาดสดเองก็ชอบโยนเศษผัก เศษของเขาไว้ตามทางเดิน พอคนเหยียบย่างลงไปก็กลายเป็นเศษขยะ อยากจะบ้วนน้ำหมากลงไปไหนก็บ้วนกันปริ๊ด ๆ ทราบว่าเทศบาลกวาดล้างวันละ ๓ ครั้ง ยังไม่หายสักปรก ชันท์เขาไว้ก็หนอนขึ้นแน่ เจ้าหน้าที่เทศบาลหรือตำรวจคนใดไปตักเตือนว่ากล่าว พวกขายของก็กล่าวคำหยาม ๆ คาย ๆ จนบางคนถูกจับไปดำเนินคดีบ้างแล้วก็มี เรื่องมันเป็นอย่างนี้แหละครับ เทศบาลจึงต้องคอยควบคุมกวาดขันในเรื่องความสะอาด และระเบียบแบบแผนเป็นประจำ ผมขอเชิญเทศบาลเดิมที่เมืองนนทบุรีใกล้ ๆ เมืองหลวงแค่นี้ ถ้าปล่อยให้ทรูรุงรังจนหนอนขึ้นตลาดก็จะขายหน้าชาวภาวรายแยะเชียวยครับ

ทันทีที่ถามมาถึงเรื่องของ เชียงใหม่มาตรฐาน จึงขอตอบรวมกันทั้ง ๒ ฉบับเลยทีเดียว

เรื่องหมู ความปกติไม่มีใครเขาอยากจะได้ของดีด้วยหรือคุณ เพราะประวัติศาสตร์ที่แล้ว ๆ มา ย่อมพิสูจน์ให้เห็นอยู่แล้วว่า ใครไปยุ่งกับหมู คือไม่ดีถูกหมูกัดเอาจะลำบากไปตาม ๆ กัน ที่คิดคุกคิดตรางไปแล้วก็มี แต่มันจำเป็นอย่างหนึ่ง เพราะเป็นหน้าที่ของฝ่ายปกครอง จะต้องดูแลให้ประชาชนได้มีอาหารบริโภคเป็นประจำและในราคาถูก

การขายหมูที่เมืองนนทบุรีในโครงการดั้งเดิมของกระทรวง ที่ต้องการจะให้อยู่ในเขตการจำหน่ายของบริษัทสหสามัคคีค้าสัตว์ ทั้งนี้ เพื่อควบคุมปริมาณหมูที่จำหน่ายให้เพียงพอในท้องที่และไม่ให้ทะลักเข้าไปในตลาดกรุงเทพฯ และโดยที่เมืองนนทบุรีมีโรงฆ่าสัตว์เดิมอยู่แล้ว ทางบริษัท ฯ จึงไม่ได้สั่งหมูแช่เย็นเข้ามาจำหน่าย แต่หากใช้วิธีจัดหาหมูมาฆ่าในโรงฆ่าสัตว์ที่มีอยู่แล้วแทน โดยมอบให้ผู้ฆ่าเก่าได้สั่งหมูเป็นให้บริษัท ฯ ทำการฆ่า แล้วสั่งหมูชำแหละให้ผู้ขายส่งเดิมในราคาที่กำหนดไว้ ในฐานะที่เป็นผู้ขายส่งหรือยี่ปั้ว ผู้ขายส่งจะสั่งหมูชำแหละให้ผู้ขายปลีกรหรือลูกเขียงตามราคาที่กำหนดไว้ และลูกเขียงก็จะต้องขายให้ผู้ซื้อไม่เกินราคาที่กำหนดไว้ การค้าหมูตั้งแต่ ๒ ปีที่แล้วมา จนปัจจุบัน ก็ดำเนินไปแบบนี้แหละครับ ทางกรจึงเข้าควบคุมราคาหมูชำแหละให้ขายได้ถูกเป็นพิเศษ คือ ราคาหมูแดงไม่เกิน ก.ก. ละ ๑๕ - ๑๖ บาท ซึ่งในขณะเดียวกัน ในกรุงเทพฯ สมัยนั้น ขาย ก.ก. ละ ๑๘ บาท เป็นการควบคุมที่ได้ผลสัมจริงดังที่คุณเขียร์มานันแหละ

ครั้นต่อมาเมื่อราวต้นปี หมูเป็นหรือหมูมีขี้วัด ชาติแค้นมาก ทำให้ในกรุงเทพ ฯ ชายเนื้อหมูฆ่าแห่กันถึง ก.ก. ละ ๒๐ บาท บางวันถึง ๒๕ บาท พ่อค้าทางกรุงเทพ ฯ จึงแย่งมาซื้อหมูฆ่าแห่เอาไปจากเมืองนนท์ในราคา ก.ก. ละ ๑๗ บาท แล้วแอบเอาไปขายแถว ๆ บางกระบือ ก.ก. ละ ๒๐ — ๒๕ บาท ซอกันคนละ ๔ — ๕ ก.ก. ฝรั่งเดียวไม่ถึง ๓ โมงเช้าหมดตลาด ทนก็เป็นหน้าที่ของฝ่ายปกครองต่อไปว่า —

(๑) ทำอย่างไรจะให้หมูพอให้ประชาชนในเมืองนนท์บริโภค ?

(๒) ทำอย่างไรจึงจะครึ่งราคาหมูให้ถูกเหมือนก่อน ๆ ได้ ?

ในที่สุดก็ได้มีการประชุมร่วมกัน ระหว่างเจ้าหน้าที่ทางจังหวัด ทางอำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอปากเกร็ด, เทศบาล, ผู้แทนบริษัท, ผู้แทนกระทรวง และผู้ขายตั้ง ที่ประชุมได้ตกลงกันว่าให้ตั้งเขียงหมูมาตรฐาน ๒ เขียง โดยบริษัทรับจะเพิ่มโคกค้ำหมูที่จะฆ่าอีกวันละ ๓๐ ตัว จากสถิติเดิมที่เคยฆ่าอยู่แล้ววันละประมาณ ๕๕ — ๖๐ ตัว และให้ตั้งเขียงหมูมาตรฐานนี้ขายหมูให้ประชาชนผู้ซื้อไม่เกินรายละ ๑ — ๒ ก.ก. เพื่อเอาไปบริโภคจริง ๆ ในราคาเท่าที่ปิดประกาศไว้คือ ก.ก. ละ ๑๕ — ๑๖ บาท และจะค้ำให้หมูขายประชาชนได้ตลอดวันอีกด้วย โดยวิธีนี้แห่แห่ครับ หมูเมืองนนท์ราคาถูกจึงมีขายกันได้ตลอดมา

ทนก็ถึงเรื่องที่ตั้งชาย ภายใตตลาดสดเขาประมูตแฉ่งกันไปหมดแล้ว ครั้นจะเอาไปตั้งชายในตลาดผลไม้ ก็ไม่สมควร เทศบาลจึงจัดให้เขียงมาตรฐานนี้ขายนอกตลาดไปพดางก่อนเป็นการชั่วคราว ทำเด็กดักว่า ราคาถูกกว่าเขียงหมูทั้งในตลาด ก็เลยเกิดเขม่นกันจนแต่บัดนี้ทางเทศบาลได้เจรจากับเจ้าของแฉ่งบางแฉ่งในตลาดสดเรียบร้อยแล้ว จึงจัดให้เขียงมาตรฐานทั้งต้องเขียงเข้าไปตั้งชายภายใตตลาดสดเสร็จสิ้นไปแล้ว

เรื่องหมูนี้เป็นเรื่องที่น่ารำคาญ แต่โดยเหตุที่เป็นอาหารหลัก ทางกรจึงทอดทิ้งไม่ได้ ถ้าหากไม่เอาใจใส่ควบคุมหรือคอยแก้ไขอุปสรรคต่าง ๆ หรือปล่อยให้พดอยโงงไปกับเขาแล้วบ้านเมืองนนท์คงจะมีหมูราคาแพง ๆ เช่นเดียวกับกรุงเทพ ฯ ไปนานแล้วละครับแล้วไม่มีใครก็ใครคงจะรวยกันไปตาม ๆ กัน แต่การแก้ไขอุปสรรคเรื่องหมูนี้ทุกคราว ทางฝ่าย

ปกครองได้จัดให้มีการประชุมกันอย่างเบ็ดเสร็จ โดยมีผู้แทนหลายฝ่ายมาร่วมปรึกษาหารือกัน เป็นการทำงานกันอย่างมือสะอาด ไม่น่าจะมีผู้ใดเข้าใจผิด นอกจากพวกจิตใจทรามโดยกำเนิด ส่วนที่ตำราจัดเขียนมาตรฐานมาขายหมูในราคาถูกลง ๆ ได้ ก็เพราะได้รับคำแนะนำจากผู้แทนกระทรวงและได้รับอนุเคราะห์จากผู้ขายส่งช่วยเหลือจัดคนและเขียงให้ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนจริง ๆ ด้วยเหตุนี้ ประโยชน์จึงชัดกับพวกที่ขายราคาแพง ๆ อยู่ก่อน ๆ คุณรู้อย่างนี้แล้วอย่าไปคำหนักใจเถียงเขาเถียงขวับ ปล่อยให้เขาปากเหม็นและจิตใจทราม เพราะขอบบริโภคของโลโครกต่อไปตามเดิมเถิด ถ้าหากในอนาคต พวกผมย้ายกันไปหมดแล้ว และเกิดหมูเมืองนนท์มีราคาแพงเท่า ๆ กรุงเทพ ฯ จนประชาชนต้องเดือดร้อนทั่ว ๆ กัน เมื่อไรแล้ว อย่าลืมคิดถึงพวกผมบ้างก็แล้วกัน.

เรื่อง ห้องสมุดประชาชนวัดเขมาภิรตาราม

ถาม “คนข้างวัด” ถามมาว่า — “ผมอยู่ข้างวัดเขมา ฯ มานานแล้ว เมื่อเดือนกรกฎาคมนี้เอง ผ่านไปทางวัด พบเพื่อนฝูงบางคนเล่าให้ฟังว่า ทางการไต่ยุบห้องสมุดประชาชนวัดเขมา ฯ เสียแล้ว และชนของ เขาไปรวมไว้ที่ห้องสมุดประชาชน ประจำจังหวัด ใกล้กับ ศาลากลางจังหวัดหมด พร้อมกับนั้น กรรมการวัดบางคนแจ้งว่า ทางวัดกำลังสอบถามไปทางจังหวัดแล้ว เพื่อขอให้ตั้งคืนบรรดาหนังสือและครุภัณฑ์ที่เจ้าหน้าที่ขนเอาไป แต่ในขณะเดียวกันได้ทราบจากพระสงฆ์บางรูปที่วัดนี้ว่า ห้องสมุดแห่งนี้เป็นของหลวง ทางการย่อมมีมติที่จะยุบเสียได้ หรือขนเอาไปรวมกับห้องสมุดอื่น ๆ ได้ตามความเหมาะสม ผมตั้งตัวรับฟังดู ประชาชนบางคนก็ยังแสดงความคิดเห็นเห็นว่า เขาถือ ๆ กันว่าห้องสมุดแห่งนี้เป็นห้องสมุดที่ ท่านจอมพล ป. พิบูลสงคราม กับ คุณหลวงพรหมโยธี ฯ สมัยที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการยกให้เป็นห้องสมุดของวัด เหตุใดทางการจึงยุบไปเสีย

ข่าวต่าง ๆ ที่ผมได้ยินได้ฟังมา ดู ๆ จะดับสิ้นไปหมด จึงขอให้จังหวัดช่วยแถลงข้อเท็จจริงให้ทราบด้วย มิฉะนั้นคนปากอยู่ไม่สู้ขอจิวจิวไปในทางเดียวหายมากยิ่งขึ้น ไม่รู้จักจบ แต่ตามความเห็นของผม เชื่อว่าทางการคงจะทำงานนี้ด้วยความรอบคอบและมีเหตุผล

แน่นอน ไม่น่าจะมีใครขาดสติ ถึงกับอยู่ดี ๆ ซนเอาของวัดไปเสียแน่ กรุณาชี้แจงให้หายข้องใจ
สักหน่อยเถอะครับ

ตอบ ขอบพระคุณอย่างยิ่งที่สอบถามมา เรื่องนี้เห็นจะเป็นความเข้าใจผิดของคนสองสามคน
มากกว่า ผมได้สอบถามทางจังหวัดคุณแล้ว คงสรุปได้ว่า เป็นความจริงที่ได้มีการยุบห้องสมุด
ประชาชนวัดเขมาภิรตารามเสียแล้ว และทางการได้ขนหนังสือคัดลอกจนครุภัณฑ์ต่าง ๆ ไป
รวมไว้เป็นแห่งเดียวกันกับห้องสมุดประชาชนประจำจังหวัด ข้างศาลากลางจังหวัด ทั้งนี้ เพื่อ
ประโยชน์ในทางที่จะส่งเสริมให้ห้องสมุดประชาชนประจำจังหวัด เป็นหลักเป็นฐาน
ยิ่งขึ้น และเหมาะสมที่จะปรับปรุงให้เป็นห้องสมุดตัวอย่างของจังหวัด ตามนโยบายที่
ได้หารือ และได้รับอนุมัติจากกรมสามัญศึกษาแล้ว

อย่างไรก็ตาม ห้องสมุดแห่งนี้^๕เป็นห้องสมุดของหลวงแน่ครับ ไม่ใช่ห้องสมุดของวัด
ตามที่บางคนเข้าใจแน่ แต่ผมก็ทราบ ๆ มาเหมือนกันว่า มีคนบางคนไปบ่นหากรรมการวัดบ้าง,
พระสังฆอัครเจ้าบ้าง ว่าห้องสมุดแห่งนี้^๕เป็นห้องสมุดของวัด ก็เคยมีพระรูปต้องรูปเชื้อไปพักหนึ่ง
แต่พระทั้งวัดซึ่งมีอยู่หลายสิบรูป ก็ได้เชื่อตามไปด้วย อย่างไรก็ตามเนื่องจากในขณะ
ที่ทางจังหวัดยุบรวมห้องสมุด^๕ ทางจังหวัดมิได้ทำประกาศแจ้งให้ทราบทั่วกัน คนบางคนก็เคยเกิด
เข้าใจผิด ทั้งนี้เมื่อเข้าใจผิดแล้ว ก็น่าจะได้ไต่ถามเจ้าหน้าที่ทางจังหวัด หรือครูบาอาจารย์แถว ๆ
วัดเขมา ๆ เสียก่อน คนเหล่านี้ไม่ได้สอบถาม กลับสอบถามไปทางกรมศิลปากร หรือกรม
การศาสนา เรื่องเด็กก็เคยกลายเป็นเรื่องใหญ่ ในขณะที่ผมทราบว่า ทางจังหวัดได้แจ้งให้
ทางคณะสังฆของวัด^๕ทราบเป็นทางการแล้วครับ และดูเหมือนจะมีการเรียกประชุมกรรมการวัด
เพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงให้ทราบแล้วด้วย คงจะหมดสงสัยกันเสียทีเดียว ผมคิดว่าพวกคนข้างวัด
ยุบพระทั้งหลาย^๕ น่าจะจับมาอบรมกันสักพัก เพราะบ้านเมืองเขากำลังพัฒนานักบริหารบ้าง
พัฒนาเจ้าหน้าที่อื่น ๆ บ้าง เรามาคิดพัฒนาประชาชนผู้มีจิตไม่สมบูรณ์บางคน ให้เข้าใจหลัก
มนุษยสัมพันธ์ ประชาสัมพันธ์ หรือหลักพรหมวิหาร ๔ หรืออกุศลมูล ๓ (โศกะ—โทสะ—โมหะ)
กันเสียที จะได้คลายความทุกข์และความเห็นแก่ตัวไปเสียบ้าง ถ้าอบรมแล้วยังแสร้งทำเป็น
ไม่เข้าใจอยู่อีก ก็ควรตั้งตาดูยาวกันเสียบ้างคงจะดี หวังว่าคุณคงพอใจที่ได้ทราบตามนี้^๕

อย่างไรก็ตาม ผมคิดว่า คนที่ยังไม่เคยทราบเรื่องนั้นมาแต่เดิมอาจยังสงสัย ไม่สิ้นสุด จึงน่าจะเล่าเรื่องเดิม ๆ ของห้องสมุดแห่งนี้ให้ทราบทั่วกันไว้ ณ. ที่นี้เสียด้วย และควรจะได้ชี้แจงเหตุผลที่ผมได้สอบถามมาจากทางจังหวัด ให้ละเอียดกว่าอันอื่นสักหน่อยว่า เหตุใดเขาจึงยุบห้องสมุดแห่งนี้ ?

เริ่มแรกเมื่อราวปี พ.ศ. ๒๔๕๕ ท่านจอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้สั่งให้ขยายการศึกษาารายรอบพระนคร โดยเฉพาะที่นนทบุรี เพื่อให้เพียงพอแก่เด็กที่จำเป็นต้องศึกษา จึงได้สั่งให้สร้างโรงเรียน วัดเขมาภิรตารามขึ้น และพร้อมกันนั้นก็สั่งให้ปรับปรุง พระที่นั่งมุนด์มณฑลขึ้นใหม่ พระที่นั่งแห่งนี้ในสมัยรัชกาลที่ ๕ ได้โปรดเกล้า ๆ ให้เรือเอามาปลูกไว้ในวัดนี้ เพื่อใช้เป็นสถานศึกษาของเด็กชั้วคราว ในปัจจุบันมีสภาพเป็นอาคารไม้คอนกรีต กว้างประมาณ ๓๐ เมตร ยาวประมาณ ๒๐ เมตร แล้วจึงสั่งให้สร้างอุปกณ์เพื่อจัดตั้งเป็นห้องสมุดประชาชนวัดเขมาภิรตาราม ซึ่งได้แก่สร้างตู้หนังสือประมาณ ๒๐-๓๐ ตู้ โต๊ะอ่านหนังสือราว ๓๐ กว่าโต๊ะ พร้อมกับเก้าอี้และหนังสือออกจำนวนหนึ่ง เพื่อให้ประชาชนทั่วไปและนักเรียนโรงเรียนวัดเขมา ๆ ได้ใช้เป็นที่พักศึกษาเพิ่มเติม บรรดาโต๊ะเก้าอี้เหล่านี้ กรมสามัญศึกษาได้มอบให้อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดเขมาภิรตารามเป็นผู้เซ็นนามรับรักษา จนกว่าจะได้มีบรรณารักษ์มาประจำ

การเปิดโรงเรียนวัดเขมา ๆ และห้องสมุดแห่งนี้ ได้ทำพิธีเปิดเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๔๕๗ จนถึงบัดนี้ ครบ ๓๐ ปีพอดี ในพิธีเปิดครั้งนั้น ท่านจอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้มาเป็นประธาน โดยมี พลเอก ม. พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้อ่านรายงานเสนอ

หลังจากได้เปิดห้องสมุดแห่งนี้แล้ว ก็ได้ใช้ประโยชน์ในฐานะเป็นห้องสมุดประชาชนตลอดมา ไม่ใช่เป็นห้องสมุดของวัด โดยทางการได้จัดซื้อหนังสือเพิ่มเติมส่งไปให้บ้าง จัดหาครุภัณฑ์เพิ่มเติมไปให้บ้าง พร้อมกันนั้นก็ได้จัดส่งบรรณารักษ์ไปประจำ ๓ คน และมอบให้ مبلغประมาณค่าใช้จ่ายตามสมควรเป็นปี ๆ ไป แต่โดยที่ห้องสมุดแห่งนี้ได้จัดตั้งขึ้นในบริเวณสุดเขตเทศบาล จึงเป็นประโยชน์เฉพาะแก่ประชาชนรอบ ๆ บริเวณวัดเขมาภิรตาราม

เท่านั้น ก็กิจการห้องสมุดแห่งนี้จึงมิได้เจริญก้าวหน้าอย่างที่ควร ยิ่งกว่านั้นในปีต่อ ๆ มาทางโรงเรียนวัดเขมา ฯ ก็ได้จัดตั้งห้องสมุดของโรงเรียนขึ้นเอง โดยมีหนังสือที่มีค่าเป็นจำนวนมากมาย กิจการของห้องสมุดโรงเรียนจึงก้าวหน้ายิ่งกว่าห้องสมุดประชาชนแห่งนี้

ยิ่งกว่านั้น ทางจังหวัดยังได้เริ่มปรับปรุงกิจการของห้องสมุดประชาชนประจำจังหวัดขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นมา จากเดิมที่อาศัยอยู่บนหลังหลุมหลบภัย จนหรือหลุมหลบภัยออกแล้วสร้างอาคารถาวรขึ้นใหม่ เฉพาะตัวห้องสมุดได้สร้างเสร็จเมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ใช้งบเงินถึง ๒๓๓,๐๐๐ บาท โดยไม่คิดรวมถึงอุปกรณ์ต่าง ๆ ห้องสมุดประชาชนประจำจังหวัดแห่งนี้ติดอยู่กับอาคารพิพิธภัณฑสถาน ซึ่งเป็นประโยชน์และอยู่ในความนิยมของประชาชนมาก ถ้าคิดเพียงเงินที่ได้ลงทุนสร้างทั้งห้องสมุดและพิพิธภัณฑสถานแห่งนี้แล้ว จะเป็นเงินประมาณถึง ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ไม่คิดรวมถึงค่าหนังสืออีกปีละมากกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท คุณคิดเอาเองก็แล้วกันว่า ทางทางได้ลงทุนส่งเสริมกิจการนี้เพียงใด จนปรากฏว่า จำนวนหนังสือของห้องสมุดประชาชนประจำจังหวัด ซึ่งเดิม ๆ มีอยู่เพียง ๔๐๐ เล่มเศษ นั้น บัดนี้มีอยู่ถึง ๔,๐๐๐ เล่มเศษแล้ว สถิติผู้อ่านหนังสือก็มากขึ้นจนเป็นที่ชื่นชมแก่กรมสามัญศึกษาและสมาคมห้องสมุด ในขณะเดียวกันห้องสมุดประชาชนที่วัดเขมา ฯ ซึ่งตั้งอยู่ห่างออกไปเพียง ๒ กิโลเมตร และรวมอยู่ในเขตโรงเรียนกตาโหมอุทิศ ซึ่งเป็นบริเวณที่ดินของวัดเขมาภิรตาราม จึงเท่ากับเป็นห้องสมุดประชาชนของตำบลเล็ก ๆ สถิติผู้อ่านหนังสือก็ไม่น้อยมาก ไม่มีทางใดจะส่งเสริมให้เจริญยิ่งขึ้นกว่านี้ได้

ทางจังหวัดจึงได้หารือกับกรมสามัญศึกษา ในที่สุดได้เห็นพ้องต้องกันว่า สมควรจะยุบรวมห้องสมุดแห่งนี้ เข้ากับห้องสมุดประชาชนประจำจังหวัดเลย เพื่อประชาชนจะได้ร่วมกันไปใช้ห้องสมุดที่สมบูรณ์จริง ๆ แค่เพียงแห่งเดียว และจะได้สะดวกแก่การปรับปรุงกิจการให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อให้เป็นตัวอย่างของการจัดห้องสมุดในบริเวณชานพระนครด้านเหนือได้ ยิ่งกว่านั้น ยังจะได้รวบรวมบรรดาพัสดุครุภัณฑ์ของหลวง ตลอดจนบรรดาหนังสือไปรวมไว้แห่งเดียวกัน พร้อมกับโอนบรรณารักษ์ไปประจำช่วยกันแต่เพียงทางเดียว จะได้บริการประชาชนให้สะดวกยิ่งขึ้น ทางจังหวัดจึงได้เสนอขอยุบรวมห้องสมุดแห่งนี้ ไปยังกรมสามัญศึกษา เมื่อ

เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๐๗ และได้รับตอบจากกรมสามัญศึกษา โดยหนังสือที่ ๐๙๐๔/๕๓๔๒ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๐๗ ผมได้ขอคัดดำเนินหนังสืออนุญาตของกรม ฯ มาลงต่อท้ายคำตอบนี้ เพื่อให้คุณทราบด้วยแล้ว จึงเป็นอันว่าห้องสมุดประชาชนวัดเขมา ฯ ได้ยุบลงเพราะเหตุผลดังกล่าวแล้ว

เหตุการณ์ต่าง ๆ ก็เรียบร้อยตลอดมา จนกระทั่งเมื่อราว ๆ เดือนมิถุนายน ๒๕๐๗ ได้มีบุคคลบางคน ไปป่าวข่าวและยุยงพระภิกษุสงฆ์บางรูปว่า ทางกรมได้เอาโต๊ะเก้าอี้ครุภัณฑ์ต่าง ๆ ของห้องสมุดของวัดไปหมดแล้ว และว่าห้องสมุดแห่งนี้ ท่านจอมพล ฯ ได้ยกให้กับวัด ถึงกับอ้างว่า มีผู้ได้ยินท่านพูดกับคุณหลวงพรหมโยธี ถึงเรื่องการยกห้องสมุดนี้ให้วัดอย่างเป็นคุณเป็นตะ บางคนก็บอกว่า ครุภัณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นของใช้ประจำพระที่นั่งมุนมณเฑียร ซึ่งเป็นศิลปวัตถุของชาติ ดังกัตกรมศิลปากร ก็เคยร้องเรียนไปยังกรมศิลปากร แต่กรมศิลปากรเห็นว่า วัตถุประสงค์เหล่านี้ไม่ใช่โบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุ จึงโอนเรื่องไปยังกรมการศาสนา ในชั้นแรกกรมการศาสนาที่อาจเข้าใจผิดไปบ้าง แต่เมื่อได้รับคำสั่งจากจังหวัดแล้วก็เลยเข้าใจดี พวกที่ยุยงพระก็เลยหมดทางยุบต่อไป

มีเหตุผลอยู่เพียง ๒ ประการเท่านั้น ที่เขาอ้างกันว่าห้องสมุดนี้เป็นของวัด คือ —

- (๑) เขาอ้างว่า ครุภัณฑ์เหล่านี้ ได้จัดไว้ถวายวัดสำหรับเป็นของใช้ประจำพระที่นั่ง
- (๒) เขาอ้างว่า ห้องสมุดแห่งนี้ เป็นห้องสมุดของวัด เพราะมีคำว่า “วัดเขมา

ภิตาราม” อยู่ด้วย และท่านจอมพล ป. พิบูลสงคราม กับคุณหลวงพรหมโยธี ก็ได้ถวายห้องสมุดนี้แก่วัด

ผมคิดว่า เหตุผลที่ยกมาข้างนี้ เป็นเหตุผลที่เลื่อนลอยเหลือเกิน และเป็นความเข้าใจผิดอย่างใหญ่หลวง เพราะเหตุว่า —

- (๑) ครุภัณฑ์เหล่านี้ได้จัดไว้เนื่องในการปรับปรุงพระที่นั่งมุนมณเฑียร ซึ่งเดิมเป็นอาคารไม้เก่า ๆ ให้เป็นห้องสมุดประชาชน ทางกรมจึงได้จัดตั้งตู้ไม้หนังสือ, โต๊ะอ่านหนังสือ และเก้าอี้สำหรับนั่งอ่านหนังสือมาประจำ เพื่อให้เปิดเป็นห้องสมุด ไม่ใช่จัดเป็นเฟอร์นิเจอร์

ประจำพระที่นั่ง และไม่มีพิธีการถวายวัดแต่อย่างใด เพราะถ้าถวายวัดจริงก็น่าจะต้องมีหนังสือมอบหมายมาเป็นหลักฐาน หรือทำพิธีรับมอบด้วยการประชุมสงฆ์ เป็นเรื่องเป็นราวไป ตรงกันข้ามกับปรากฏตามรายงานของคุณหลวงพรหมโยธีเองว่า ห้องสมุดแห่งนี้ เป็นห้องสมุดประชาชน ซึ่งเท่ากับเป็นกิจการของรัฐชาติ เทียบได้เช่นเดียวกับสถานศึกษาอื่น ๆ เช่น โรงเรียนประชาบาลนั่นเอง ผมเคยขอคัดเฉพาะรายงานตอนนั้น นำมาพิมพ์ต่อท้ายไว้ด้วยแล้ว อีกประการหนึ่ง ถ้าหากตั้งของเหล่านี้เป็นของวัดแล้ว กรมสามัญศึกษาจะตั้งอนุญาตให้โอนไปไว้ในห้องสมุดประชาชนประจำจังหวัดได้อย่างไร มีพากันทำบาปไปหมดหรือ ? และยิ่งกว่านั้น เจ้าหน้าที่ยังได้นำครุภัณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้ ตั้งบัญชีเป็นหลักฐานพัสดุของหลวงทั้งหมดแล้วด้วย

(๓) กาวที่ห้องสมุดประชาชนแห่งนี้ ใช้นามว่า ห้องสมุดประชาชนวัดเขมาภิรตาราม ก็เพราะตั้งอยู่ในเขตของวัด หรือใช้อาคารที่วัดช่วยดูแล มิได้หมายความว่า ถ้ากิจการใดมีคำว่า “วัด” ต่อท้ายแล้ว กิจการหรือทรัพย์สินเหล่านั้นจะต้องกลายเป็นของวัดไปหมด ถ้าคิดอย่างนั้น ห้องสมุดประชาชนวัดสุทัศน์ ก็กลายเป็นของวัดสุทัศน์ไปด้วย ซึ่งมิอาจเป็นเช่นนั้นไปได้ เพราะเหตุว่า ยังคงเป็นห้องสมุดที่อยู่ในสังกัดกรมสามัญศึกษาตลอดมา จนทุกวันนี้ ในทำนองเดียวกัน โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม ก็ยังเป็นโรงเรียนของหลวงอยู่ มิใช่ของวัด โรงเรียนสตรีวัดปลับปลาก็เป็นของหลวง มิใช่ของวัดปลับปลาศเช่นเดียวกัน ผมคิดว่าถ้าเราอาศัยเหตุผลแต่เพียงว่า ถ้ากิจการใด หรือโรงเรียนใดมีชื่อวัดต่อท้ายละก็ ต้องกลายเป็นของวัดนั้นไปหมด ดังนี้ กระทรวงศึกษาธิการเห็นจะเหลือโรงเรียนอยู่ไม่กี่หลัง และน่าจะเวียนหัวตายแน่

ยิ่งกว่านั้น ยังปรากฏจากปากคำท่านผู้ใหญ่อีกหลายท่านว่า ในการประกอบพิธีเปิดห้องสมุดแห่งนี้ ทางกรมฯ ได้ขนพัสดุและหนังสือมากกว่าที่มีอยู่ในปัจจุบันหลายเท่า นำมาจัดตกแต่งเพื่อการเปิด ครั้นเสร็จพิธีแล้ว ก็ได้ขนครุภัณฑ์และหนังสือต่าง ๆ กลับไปด้วยมาก ซึ่งถ้าเป็นของวัดจริง คงจะทำอย่างนั้นไม่ได้ นอกจากนั้นแล้ว บรรดาครุภัณฑ์ทั้งหลายเท่าที่จัดไว้ในห้องสมุดแห่งนี้ ทางกรมฯ ยังได้มอบให้ครูใหญ่โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม เช่นนามรักษา

และให้ตั้งบัญชีไว้ทั้งหมด ผมจึงคิดไม่ออกว่า มันจะกลายเป็นของวัดไปได้อย่างไร มีที่ไหนบ้างที่เขาจัดตั้งเงินงบประมาณ และบรรณารักษ์ไปประจำเพื่อจัดห้องสมุดให้วัด เห็นมีแค่พระสงฆ์เท่านั้นที่จะทำหน้าที่บรรณารักษ์ห้องสมุดของวัดโดยเฉพาะ ด้วยตนเอง

ผมตำราขมายมาหลายหน้ากระดาษแล้ว เห็นจะต้องขอยุติลงเพียงเท่านี้ มาคิด ๆ ดูว่า จนบัดนี้เมืองนนท์ก็เจริญมากแล้ว ไม่ควรจะมึนคนเบาปัญญาคนสองคนไปเที่ยวยุยงพระสงฆ์องค์เจ้า ตลอดจนชาวบ้านให้เข้าใจผิด ๆ จนอาจจะเกิดเสียหายแก่ผู้อื่น ยิ่งดีที่พระภิกษุอาตุได้บอกก่อนวัดมิได้เห็นพ้องด้วย มิฉะนั้นก็จะเป็นเวรกรรมยิ่งกว่านั้นอีกหลายเท่า ผมจึงคิดว่าน่าจะเพิ่มหลักเกณฑ์ของผู้เป็นอัครพาดไว้อีกสักข้อหนึ่งว่า “บุคคลผู้ใดยุยงพระเจ้าพระสงฆ์ตลอดจนประชาชนให้เข้าใจผิดในทางที่จะเสื่อมเสียแก่พระวินัย หรือเสื่อมเสียแก่ผู้บริสุทธิ์อื่น ๆ ท่านว่าบุคคลนั้น ๆ เป็นอัครพาด” คุณจะเห็นชอบด้วยไหม ?

(ดำเนิน)

ท. ๐๘๐๘/๕๓๕๒

กระทรวงศึกษาธิการ

๓ มีนาคม ๒๕๐๗

เรื่อง ขอยุบห้องสมุดประชาชน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี

อ้างถึง หนังสือ ที่ ๓๔๕๘/๒๕๐๗ ลงวันที่ ๓๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๗

ตามที่จังหวัดได้ขออนุญาตยุบกิจการห้องสมุดประชาชน วัดเขมาภิรตาราม โดยขอโอนบรรณารักษ์ หนังสือและครุภัณฑ์ทั้งหมด ไปรวมกับห้องสมุดประชาชนจังหวัดนนทบุรี ตามเหตุผลที่ชี้แจงไป ความแจ้งแล้วนั้น

กรมสามัญศึกษาได้พิจารณาแล้ว อนุญาต ส่วนพระที่นั่งมูลมณเฑียร ซึ่งใช้เป็นห้องสมุดประชาชนวัดเขมาภิรตาราม และจังหวัดต้องการจะมอบให้โรงเรียน

กลาโหมอุทิศใช้ประโยชน์นั้น ขอให้จังหวัดดำเนินการติดต่อขออนุญาตกับทางวัด
เขมาภิรตารามโดยตรงต่อไป จึงเรียนมาเพื่อทราบ.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ช่วย แสงสุชาติ

(นายช่วย แสงสุชาติ)

รองอธิบดี ทำการแทน

อธิบดีกรมสามัญศึกษา

กองการศึกษาผู้ใหญ่

(ดำเนินา)

ตั้งเขปรายงาน

ของพลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ในพิธีเปิดโรงเรียนและห้องสมุดประชาชน วัดเขมาภิรตาราม

จังหวัดนนทบุรี

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๑๗

๑๓๑

ส่วนห้องสมุดประชาชน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมากในการเผยแพร่วิทยาการแก่มวล
ชนทั่วไป ก็ได้ส่งจ่ายเงิน ๕๘,๘๐๐ บาท ของคณะรัฐมนตรี ให้ปรับปรุงพระที่นั่ง
มุลมณเฑียร รวมทั้งสร้างอุปกรณ์ ซึ่งได้จัดตั้งเป็นห้องสมุดประชาชนวัดเขมาภิรตาราม
ในส่วนหนังสือสำหรับห้องสมุดชั้นแรกนี้ ได้จ่ายเงินอุดหนุนการศึกษาผู้ใหญ่ไปแล้ว
เป็นเงิน ๑๓,๔๕๒ บาท ๘๐ สตางค์ ในปีต่อไปก็จะได้จัดหาหนังสือเพิ่มเติมให้มากขึ้น
อนึ่ง ห้องสมุดนี้นอกจากประชาชนทั่วไปจะได้ใช้เป็นที่ศึกษาเพิ่มเติมแล้ว นักเรียน
โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม ก็ยังได้มีโอกาสใช้แสวงหาความรู้ประกอบด้วย จึงเป็น
สถานที่อำนวยประโยชน์ไพศาลให้แก่การศึกษาของชาติถึง ๒ ประการ.

๑๓๑

(คัดจากหนังสือ เขมานุสรณ์ ฉบับ สิงหาคม ๒๕๐๒)

ใครไป – ใครมา ?

ขอเสนอข่าวการแต่งตั้ง ย้าย เลื่อนชั้น ข้าราชการของจังหวัดนนทบุรี ให้
ท่านทราบ ดังนี้

การปกครอง

๑. แต่งตั้ง นายบุญมี นิยมวัน เสมียนตราอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ดำรง
ตำแหน่งเสมียนปกครองอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
๒. แต่งตั้ง นางเฉลิมศรี ชรรณวิมต เสมียนปกครองอำเภอบางกรวย จังหวัด
นนทบุรี ดำรงตำแหน่งเสมียนปกครองจังหวัดนนทบุรี
๓. แต่งตั้ง นายกิตติ สุวรรณปีณทะ เสมียนปกครองอำเภอไทรน้อย จังหวัด
นนทบุรี ดำรงตำแหน่งเสมียนตราอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

ศึกษาธิการ

๑. แต่งตั้ง ว่าที่ ร.ต. สวัสดิ์ ดวงจันทร์ ศึกษาธิการอำเภอโท อำเภอปากเกร็ด
ให้รักษาการในตำแหน่งศึกษาธิการอำเภอโท อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี อีกตำแหน่งหนึ่ง
๒. แต่งตั้ง นายสุพจน์ อินทศิริ เสมียนที่ทำการศึกษาธิการจังหวัดนนทบุรี ดำรง
ตำแหน่งผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
๓. แต่งตั้ง นายสงวน เกาะแก้ว ผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
ดำรงตำแหน่งเสมียนที่ทำการศึกษาธิการจังหวัดนนทบุรี
๔. แต่งตั้ง นายประยูร สุวรรณมนตรี ครูโรงเรียนศรีบุญยานนท์ จังหวัดนนทบุรี
ดำรงตำแหน่งเสมียนที่ทำการศึกษาธิการจังหวัดนนทบุรี
๕. แต่งตั้ง นายวิจิตร วราภรณ์ ครูโรงเรียนการช่างนนทบุรี ดำรงตำแหน่งครู
โรงเรียนเทคนิคพระนครเหนือ

๖. แต่งตั้ง นายป๋อน พุ่มชู ครูโรงเรียนการช่างนนทบุรี ดำรงตำแหน่งครูโรงเรียนเทคนิคพระนครเหนือ

๗. แต่งตั้ง นางสาวเรืองศรี คำภู่ ครูโรงเรียนสุนทรวิद्या จังหวัดนครราชสีมา ดำรงตำแหน่งครูโรงเรียนศรีบุญยานนท์ จังหวัดนนทบุรี

๘. แต่งตั้ง นางอรจิต ดวงอ่อนนาม ครูโรงเรียนปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ดำรงตำแหน่งครูโรงเรียนชุมแสง "ชุมแสงชนูทิศ" จังหวัดนครสวรรค์

๙. แต่งตั้ง นายเด่นอ อนุโรจน์ ครูโรงเรียนศรีบุญยานนท์ จังหวัดนนทบุรี ไปรักษาการในตำแหน่งครูใหญ่โรงเรียนชัยภูมิบุรี จังหวัดปทุมธานี

๑๐. แต่งตั้ง นางสาววันเพ็ญ ภาสบุตร ครูโรงเรียนทิวธาภิเชก จังหวัดพระนคร ดำรงตำแหน่งครูโรงเรียนรัตนาธิเบศร์ จังหวัดนนทบุรี

๑๑. แต่งตั้ง นางอรนุช ไชยสมุทร ครูโรงเรียนอนุบาลพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดำรงตำแหน่งครูโรงเรียนอนุบาลนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

๑๒. แต่งตั้ง นางม่องพรรณ ไชยเศรษฐี ครูโรงเรียนเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ดำรงตำแหน่งครูโรงเรียนวัดโชติการาม จังหวัดนนทบุรี

จังหวัดนนทบุรี ได้มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งสอบคัดเลือกได้ ให้ดำรงตำแหน่งครูโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดนนทบุรี ดังนี้

๑. นางสาวเพ็ญฟ้า เชื้อสุข อุฉิม ป.กศ. สูง ดำรงตำแหน่งครูตรีโรงเรียนวัดบางอ้อยช้าง อำเภอบางกรวย

๒. นางสาวประภาภรณ์ บุญแดง อุฉิม ป.กศ. สูง ดำรงตำแหน่งครูตรีโรงเรียนวัดพิศุณเงิน อำเภอบางใหญ่

๓. นางสาวสุทธิ งามสุทธา อุฉิม ป.กศ. สูง ดำรงตำแหน่งครูตรีโรงเรียนวัดศรีประวัดี อำเภอบางกรวย

๔. นางวันเพ็ญ เกาฏีระ อุฉิม พ.ม. ดำรงตำแหน่งครูตรีโรงเรียนวัดสังข์เหนือ อำเภอปากเกร็ด

๕. นางครุณี ผดุงชีวิต อุฒิ พ.ม. ดำรงตำแหน่งครูตรี โรงเรียนวัดโสมถะ อำเภอ
บางกรวย

๖. นางส้มจิต จิตตฤกษ์ อุฒิ พ.ม. ดำรงตำแหน่งครูตรี โรงเรียนวัดศรีประวัดี
อำเภอบางกรวย

๗. นายกมด นกแย้ม อุฒิ ป.กศ. สูง ดำรงตำแหน่งครูตรี โรงเรียนวัดราษฎร์นิยม
อำเภอไทรน้อย

๘. นางสาวนงลักษณ์ รอดอรินทร์ อุฒิ ป.กศ. ดำรงตำแหน่งครู โรงเรียนวัดท่าเกวียน
อำเภอปากเกร็ด

๙. นางศรีสว่าง สุขเกษม อุฒิ ป.กศ. ดำรงตำแหน่งครู โรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ
อำเภอเมืองนนทบุรี

๑๐. นายสมชาย สุทธิประเสริฐ อุฒิ ป.กศ. ดำรงตำแหน่งครู โรงเรียนวัดเฉลิม-
พระเกียรติ อำเภอเมืองนนทบุรี

๑๑. นางเทวี ปรัชศาสตร์ อุฒิ พ.ป. ดำรงตำแหน่งครู โรงเรียนวัดประชารังสรรค์
อำเภอเมืองนนทบุรี

๑๒. นางสาวบุญงาม วิสุทธิธรรม อุฒิ ป.กศ. ดำรงตำแหน่งครู โรงเรียนวัดชลอ
อำเภอบางกรวย

๑๓. นางสาวเชื้อ กฤษทรวง อุฒิ พ.ป. ดำรงตำแหน่งครู โรงเรียนวัดพิภุเงิน อำเภอ
บางใหญ่

๑๔. นางสาวพินทอง สิงห์โต อุฒิ ป.กศ. ดำรงตำแหน่งครู โรงเรียนสุเหร่า
ปากคลองตำรั อำเภอบางบัวทอง

๑๕. นางสาวจรรย์ พดัญการ อุฒิ ป.กศ. ดำรงตำแหน่งครู โรงเรียนวัดศรีประวัดี
อำเภอบางกรวย

๑๖. นายสงวน แวดวิริยะ อุฒิ ป.กศ. ดำรงตำแหน่งครู โรงเรียนวัดคันเขือก อำเภอ
บางใหญ่ □

สังคมนนทบุรี

■ เมื่อวันที่ ๓๒ สิงหาคม ๒๕๐๗ ซึ่งเป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษา ของ สมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ สมัชชิกและกรรมการเหล่ากาชาด จังหวัดนนทบุรี ซึ่งประกอบด้วย คุณสุรีย์ ปายะนันท์ (คุณนายท่านผู้ว่าราชการจังหวัด) คุณประพิศ น้าทิพย์ (คุณนายท่านผู้พิพากษาหัวหน้าศาล) คุณละออ รัตนรังคะ (คุณนายท่านปลัดจังหวัด) คุณถนิมรัตน์ เสาธานนท์ (คุณนายท่านอัยการจังหวัด) คุณมะลิ สักรวัตร (คุณนายท่านศึกษาราชการจังหวัด) คุณประนอมศรี สุทธิวาหนฤพุมิ (คุณนายท่านนายอำเภอเมือง ฯ) คุณจำเนียรสุข บุญอากาศ (คุณนายท่านคณบดีจังหวัด) และ คุณลัดดาวลัย นนทะนาคกร อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสตรีวัดปลัดพตา ได้พากันเข้าเฝ้าถวายพระพร และถวายของแด่สมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ณ พระที่นั่งอภิมหารมย์ สวนจิตรลดา เหตุการณ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ก่อนเดินทางไปถวายพระพร ได้ทราบแว่บ ๆ ว่า คณะกรรมการได้หารือกันเป็นการภายในว่า ในรอบปีนี้จะได้มีการแจกเครื่องเขียนแก่นักเรียนผู้ยากจนตามโรงเรียนต่าง ๆ เหมือนเช่นเคยอีกด้วย ■ หลังจากนั้นอีก ๒ วัน แอบได้ทราบว่า กระทรวงมหาดไทย ได้เชิญท่าน “พ่อเมือง” และ คุณสุรีย์ ปายะนันท์ ไปร่วมในงานต้นติบาตที่สวนอัมพร เนื่องในการเฉลิมฉลองวันพระชนมพรรษาของสมเด็จพระนางเจ้า ฯ อีกครั้งหนึ่ง พร้อมกับบรรดาพ่อเมืองและครอบครัว ของจังหวัดใกล้เคียง คือสมุทรปราการ

■ เมื่อ ๒๐ ต.ค. ๐๗ ท่านอาจารย์ใหญ่ชาย คือ อาจารย์ ส่ง่า ดีมาก แห่งโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม ได้จัดให้มีพิธีแจกประกาศนียบัตร แก่นักเรียนที่สำเร็จการศึกษา และแจกรางวัลแก่นักเรียนที่เรียนดีของโรงเรียน โดยได้เชิญ ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี เป็นประธานในพิธี และในงานนี้ ได้ทำพิธีประดับยศให้แก่ข้าราชการครูของโรงเรียนที่ได้รับการเลื่อนชั้น จากชั้นตรีเป็นชั้นโทหลายคน น่าสังเกตว่า ในจำนวนนี้เป็นครูสตรีมากกว่าครูชายเสียเท่าตัว ■

๕ และพอรุ่งขึ้นวันที่ ๒๓ ต.ค. ๑๗ ท่านอาจารย์ใหญ่หญิง คือ อาจารย์ ลัดดาวลัย นนทะนาคกร แห่งโรงเรียนสตรีวัดปดด้บบตา ก็ได้จัดให้มีการแข่งขันกรีฑาของโรงเรียนขึ้น เป็นปีที่ ๒ ให้ชื่อว่า “นนทะเกมต์” ณ ตำนามของโรงเรียนสตรีวัดปดด้บบตา โดยได้เชิญท่าน “พ่อเมือง” ไปเป็นประธานเปิดการแข่งขัน การแข่งขันกรีฑานักเรียนในวันนี้ แบ่งออกเป็น ๕ คณะ สำหรับโรงเรียนสตรีวัดปดด้บบตา มี ๓ คณะ คือ คณะดีฟ้า คณะดีเหลือง และคณะดีแดง คณะที่ ๔ คือโรงเรียนคณะราษฎรบำรุง จากปทุมธานี และโรงเรียนกตาไหมอุทิศ เป็นคณะที่ ๕ ซึ่งได้เอื้อเฟื้อมาร่วมในการแข่งขันด้วย การแข่งขันได้เริ่มตั้งแต่ ๘ น. ตลอดไปจนถึงเวลา ๑๒ น. เศษ ระหว่างการแข่งขัน ทางโรงเรียนได้จัดให้มีการแสดงพ้อนเล็บและพาเรด ของนักเรียนสตรีคณะต่าง ๆ ซึ่งแสดงได้อย่างสวยงามน่าชมมาก เมื่อเสร็จการแข่งขันแล้ว ท่านประธานได้ทำการแจกถ้วยคะแนนรวม และเหรียญรางวัลให้แก่ผู้ชนะ งานได้เสร็จลงด้วยความเรียบร้อยอย่างน่าชื่นชม ในความสามัคคีของคณะครูและนักเรียน ที่ได้เอาใจใส่ต่อการกีฬาเป็นอย่างดี ซึ่งเป็นผลให้โรงเรียนสตรีวัดปดด้บบตา ได้รับถ้วยชนะเลิศคะแนนรวมจากการแข่งขันกรีฑานักเรียน ประจำปี ๒๕๐๖ ณ กรีฑาสถานแห่งชาติ ถึง ๒ ถ้วย ขณะนั้นหวังว่า ในปีนี้คงจะนำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียน และจังหวัด ได้ดียิ่งขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา

๖ ในระยะนี้ เป็นเรื่องของการส่งเสริมการพัฒนาเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร หรือเรียกว่าง่าย ๆ ว่า ประชุมอบรม ท่านนายอำเภอของเราวม ๕ อำเภอ คือ คุณสอาด ทิริพัฒน์ ผู้สมัครและใจพระ แห่ง อ. ปากเกร็ด คุณสมบุญ นนทะชะลิว มหาบัณฑิตผู้ใจดี แห่ง อ. บางกรวย คุณประสาน วสุวัต นักพัฒนาคนชนชั้น แห่ง อ. บางบัวทอง คุณอินทรีย์เพชรสันทัด มหาแก้มผู้เป็นมหาบัณฑิตผู้ใจดีแห่ง อ. บางใหญ่ และ คุณสาร วุฒิเวทย์ เจ้าของโครงการดำคัญ แห่ง อ. ไทรน้อย ได้ไปรับการฝึกอบรม ในการฝึกอบรมปลัดจังหวัด และนายอำเภอที่วราชอาณาจักร วันที่ ๑๓ ณ ต.ดวงคินิวาส จังหวัดสมุทรปราการ ตั้งแต่ วันที่ ๔-๒๒ ต.ค. ๑๗ และในการฝึกอบรมคราวนี้ แวดข่าวว่า ท่านนายอำเภอ “สอาด” ของเรา ไปสร้างบรรยากาศของที่ประชุมให้ครึกครื้นอย่างสุดยอด ใครใคร่รู้ต้องไปกระซิบถามท่านดู แล้วอย่าเข็ดไป ๗ คุณชั้น รัตนรังคะ ปลัดจังหวัดคนักฟุตบอลมือเก่า และ

คุณปฐุม สุธิวาทนฤพูลิ นายอำเภอเมืองนนทบุรี มือปราบเก่า ก็กำลังเตรียมตัวที่จะไปเข้าฝึกอบรมปลัดจังหวัดและนายอำเภอทั่วราชอาณาจักร วันที่ ๑๒ ณ สว่างคนิวาส จังหวัดสมุทรปราการ อีกเช่นกัน โดยจะเริ่มตั้งแต่ ๓๑ ต.ค. - ๑๙ ก.ย. ๑๗ นี้ โดยเฉพาะท่านนายอำเภอปฐุมนี้ เพิ่งเสร็จจากการไปฝึกอบรมกองอาสารักษาดินแดนมาหยก ๆ กลับมาพักยังไม่ทันจะหายเหนื่อย ■ อีกท่านหนึ่งที่ต้องแก่ฝึกแก่อบรม คือ คุณจรัส สักรวัตร ศึกษาธิการจังหวัด ประเดี่ยวดูเรียกไปอบรมที่ไหน กลับมายังไม่ทันจะตั้งตัว ก็ต้องไปอบรมที่นั่น ฝึกที่นั่น เกี่ยวกับการศึกษาและดูเด็กอยู่ตลอดเวลา เพิ่งกลับมาจาก การไปฝึกอบรมยังจังหวัดต่าง ๆ ไม่ทันไร ก็ต้องไปเบ็ดอบรมลูกเดือที่บางบัวทอง อีกถึง ๒ วัน นำเหนื่อยแทน ■ เนื่องจากจวนจะสิ้นปีงบประมาณ จึงเห็นท่านคลังใหญ่ “คุณอานนท์ บุญอากาศ” ขึ้นทำงานตั้งแต่ ๒ โมงเช้า เปิดห้องคลังด้วยตนเอง เพื่อเร่งงาน ช่างขยันแท้ ๆ แต่ตอนกลางวันไปทานข้าวที่ไหนกับท่านสัสดีและคณะ ผมไม่บอก ฮีฮี ■ ท่านผู้พิพากษาหัวหน้าศาล “ดิเรก นาทิพย์” กำลังชอบใจ ที่ได้มีโทรศัพท์ภายในติดต่อกับห้องอัยการ และที่ทำการส่วนจังหวัดได้โดยสะดวก ด้วยความเอื้อเฟื้อของท่านผู้ว่าราชการจังหวัด บัดนี้ได้ส่งบทกวีอันเต็มไปดด้วยคติเตือนใจ มีข้อความตอนหนึ่งว่า “เกี่ยวกับใจเรานี้ มีสาม ย.” “สาม ย.” คืออะไร โปรดอ่านได้ในเล่มนี้ ขอรับรองว่าของท่านดีแน่ ๆ ■ มีข่าวว่าคุณวัฒน์ ผดุงจิตร ท่านผู้พิพากษาหนุ่ม ผู้มีการดีมาคมเป็นเลิศของเรา กำลังจะได้รับการพิจารณาเลื่อนชั้นในเร็ว ๆ นี้ ขอแสดงความยินดีด้วยครับ อย่าลืมพิมพ์ย่อคำพิพากษาฎีกาต่าง ๆ แจก “แมวมอง” บ้างนะครับ ■ นอกจากนี้จะเป็นศฤงคารที่ดีและใจเย็นแล้ว ยังได้ทราบว่าคุณธาดา วัชรานันท์ ผู้พิพากษาศาลจังหวัดนนท์ คนอารมณ์ดี ยังมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องการเกษตรเป็นอย่างดีอีกด้วย

■ คุณชุมพล บุญรัตน์ กระซิบบรรดาพวก ๆ พ้อง ๆ น่อง ๆ นุ่ง ๆ แห่งแผนกการปกครองจังหวัด ให้ไปรับประทานอาหารที่บ้านซอยสวนเงิน ในวันเสาร์ที่ ๒๙ ต.ค. นี้ นับว่ามั่งงานเลี้ยงรับขวัญอะไรดีก็อย่าง หรืออะไรทำของนี้แหละครับ ■ คุณลาภ แก้วศิริ ปลัดอำเภอโท อ. เมือง ๆ และรักษาการในตำแหน่งผู้ตรวจราชการส่วนท้องถิ่น ต้องเพี้ย

เดิมที เพราะว่าคุณต้องทำหน้าที่สองทาง ขณะนี้กำลังเร่งร่างงบประมาณ พอกลับถึงบ้านก็เกือบหมดแรง ■ ถึงแม้ว่าจะช่วยงานผู้ตรวจการอย่างเห็นคเห็น้อยเพียงไร แต่คุณลัดดา เรื่องหุ่นก็ไม่ยักกะซุบซอม แต่กลับอ้วนขึ้น ๆ ได้ยินคุณลัดดาบอกว่า ได้ลงสำรวจดำมะโนประชากรสัตว์ ที่บนศาลากลางจังหวัดนี้แล้ว กำลังมีที่ “อ้วน ๆ” เฉพาะที่ปรากฏแก่สายตาถึง ๑๑ คน จำแนกออกตามสังกัด คือ เทศบาล ๒ อ. เมือง ๑ การปกครอง ๔ สรรพากร ๓ ที่ดิน ๑ ใครอยากรู้ว่าเป็นใคร เชิญไปดูเอาเอง ■ ในระยะนี้ คุณวิศาล เจริญกิจช่างประจำจังหวัดหนุ่มโสดของเรา ได้รับจดหมายซองดีฟ้าจากบางแฉ่นเสมอ ๆ เฮ้อ! หนักใจจริง ๆ คนโสด ๆ เคียง ๆ เขาก็หันแต่งงานไปจนหมดแล้ว เห็นจะต้องเร่งจูงใจทั้งระเบิดปูพรมแบบอเมริกันเสียบ้างแล้ว ■ มีผู้กล่าวกันว่า คุณกัลยา ทองแจ่ม ทำหน้าที่โอเปอเรเตอร์ ได้อย่างเข้มแข็งและอ่อนหวานนึมนวล พอรับสายก็สนทนด้วยเสียงแจ่มแหวกว่าเฮดโต้? สวดดีห๊ะ ที่นี้ศาลากลางจังหวัดนนทบุรีห๊ะ... .. ต่อจากนั้นก็เดินตามใครต่อใคร ให้มารับสาย อย่างไม่รู้เห็นใครเห็น้อย ต่ครับได้บุญแน่ ๆ ■ น้องใหม่แห่งแผนกการปกครองจังหวัด ผู้มาทำงานแค่เช้าตรู่ก่อนเวลาดูและขยันขันแข็ง อีกคนหนึ่งคือ คุณวัชรินทร์ คุณะเกษม ■ คุณนคร เพชรไทย กติกรรมจังหวัด ได้กลับจากไปรับการอบรมที่เชียงใหม่แล้ว บอกกับพวกน้อง ๆ แต่ไม่ยอมบอกกับ “หม่อมเพสลา” ว่า ในการไปอบรมที่เชียงใหม่ ๓๐ วันนั้นรู้สึกเห็นคเห็น้อย เพราะต้องตรากตรำทั้งกลางวันกลางคืน ตลอดระยะเวลาอบรม แต่เป็นจะโอบี คึงม่วนแต่ มีน้ำเต่าฝ่ายผมไปถนัดใจ แลมาตายังดีเหลืออยู่ เสียด้วย ฟ้าเชียงใหม่คงจะดีเหลืออยู่ ■ คุณเที่ยง พิงพิง ผู้ช่วยสรรพากรจังหวัดคนขยัน และเป็นพี่พี่ของลูกน้องทั้งหลาย กำลังจัดระเบียบเพื่อให้การปฏิบัติราชการงานเมือง ได้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเสียอย่างเดี๋ยว ไม่ใคร่แข็งแรงเหมือนท่านหัวหน้าสรรพากรจังหวัด ■ ในระยะนี้ คุณวิฑูรย์ สุขมงคล พนักงานข่าวจังหวัด ต้องเห็นคเห็น้อยต่อการช่วยเหลือราษฎรชาวนาหาดายอำเภอ ในการปราบศัตรูข่าวตามท้องที่ต่าง ๆ เสมอ ๆ ■ มีข่าวที่น่าเสียใจว่า คุณหม่อมอำพร วิเศษแพทยา อนามัยจังหวัดผู้ดำมารถของเมืองนนท์ จะเบียดหมวกให้กับทางราชการเสียแล้ว

โดยจะไปกินตำแหน่งผู้จัดการบริษัทใหญ่ชายดม อะไม่ใช่ ชายแก่ดี และยางแอสฟัลต์
 เครื่องเดียวกับบริษัทซั่มมิต เมื่อไรจะเจียงดั่งดะครับ ❏

แมวมองตัวเด็กจากแผนกศึกษาแจ้งมาว่า ❏ เมื่อ ๒๘ ก.ค. ๖๗ ภายหลังพิธีปฏิญาณ
 คนของลูกเดือดำรองในโรงเรียนราษฎรอำเภอเมืองนนทบุรีแล้ว คุณจำรัส สักกรวัตร รอง
 ผู้อำนวยการลูกเดือจังหวัด ได้ประชุมชี้แจงเพื่อส่งเสริมให้ผู้บังคับบัญชาลูกเดือในจังหวัดนนทบุรี
 ได้รับเครื่องหมาย ๖๖๒ (ไม้ ๒ ต้น) จากศูนย์ฝึกอบรมลูกเดือนานาชาติ กิดเวด พาร์ค
 ประเทศอังกฤษ โดยทั่วถึงกัน สาธุ ❏ ระยะเวลา ท่านศึกษานิเทศก์จังหวัด ต้องเดินทางไป
 ประชุมอบรมที่ต่างจังหวัดบ่อยครั้ง แ่่งานของแผนก ๆ ก็ก้าวหน้าไปอย่างน่าภูมิใจ เป็นเพราะ
 ความเข้มแข็งเอาใจใส่ของ คุณวิวัฒน์ ศรีสุภาพ ผู้ช่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด มีหวัง๒ชั้น
 อีกปี ❏ อีกผู้หนึ่งที่เห็นดีเห็นงามมาก ingsานหตวงแ่งงานราษฎร คือ คุณวีรพล สุปัสสิ
 ฎุภาพบุรุษตัวเด็ก ใจใหญ่ ต้องดืม “ขำรุง ? ” ทุกวัน ๆ ๆ ❏ คล่องแคล่วในการคิดค้อ
 เพราะเลี้ยงดั่งฟั้งซัด ได้แก่ คุณทองดี ขุนอ่อน ขออวยพรให้ผ่านการสอบครูตรีชั้น
 ❏ มีหลายคนกระซิบถามกันว่า เมื่อไหร่ คุณสมวงศ์ ทรพรสุทธิ จะแจกการ์ดดีชมบุญเดี่ยวที่
 เพราะเพื่อน ๆ รุ่นเดียวกันสุขไส ๆ ไปเกือบหมดแล้ว ❏ ผู้ที่ไม่เป็นข่าว คือเจ้าหน้าที่
 การเงินทุกคนของแผนก ๆ เพราะจวนสิ้นปีงบประมาณ ต้องมีบัตรแข็งทุกวันเสาร์และอาทิตย์
 น่าชม ❏ คุณสมนึก อ่องเอิบ ผู้ได้รับประกาศนียบัตร ดีเก๋า ๖๖๒ (ไม้ ๒ ต้น) ถ้าตั้งจะ
 ได้รับการพิจารณา ให้เป็นรองผู้อำนวยการลูกเดือประจำจังหวัด ... ขอแสดงความยินดี
 ด้วยครับ ❏ คุณสวัสดิ์ ดวงจันทร์ ผู้กินตำแหน่งศึกษานิเทศก์อำเภอ ๒ อำเภอ คือ
 อำเภอปากเกร็ด และอำเภอบางใหญ่ กลายเป็นดวงจันทร์ที่ถูกจรวดยิงเสียแล้วโดยได้ยินยอม
 ส่งชีวิตโศกเดี่ยว ไปหมอบราบคาบแกวรับหน้าตั้งชุกกับเจ้าสาว คือ คุณพันธ์ทิพย์ วรระทรัพย์
 ครูสาวคนสวยแห่งโรงเรียนวัดสัตกเหนือ ที่คุรุสภา เมื่อวันที่ ๑๗ ต.ค. ๕ ... มีแขกเหรื่อมากมาย
 ท่าน “พ่อเมือง” ของเรา ก็ได้ไปร่วมอวยพรด้วยในฐานะผู้ใหญ่ฝ่ายชาย และ คุณวิกรม
 เมลาณนท์ ในฐานะผู้ใหญ่ฝ่ายหญิง ... ขอให้สู้ ๆ ๆ ที่น่อย่าชน ๆ ๆ ❏ คุณแอนก

จูนันท์ ครูใหญ่โรงเรียนการช่างนนทบุรี จะไปรับการอบรมผู้บริหารงานโรงเรียน ณ หอประชุมคุรุสภา ตั้งแต่ ๗ - ๑๘ ก.ย. นี้

“แมวมอง” จากห้องอนามัยแจ่มมาว่า เนื่องในการไปประชุมสัมมนาพัฒนาการอนามัยท้องถิ่นที่จังหวัดชลบุรี และสมุทรปราการ ของคณะเจ้าหน้าที่อนามัย และปลัดอำเภอ ฝ่ายบำรุงอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดเรา เมื่อเดือนที่แล้ว มีคนหลงอยู่มากหลาย แต่จะขอสาธยายแค่นี้โดยย่อ ๆ พอหอมปากหอมคอ ดังนี้ ... คุณประธาน จันทรประเสริฐ ตำรวจตรี สุชาติบาดโท เป็นผู้จัดรายการบันเทิง ปรากฏว่า นายแพทย์อุดม วีรวัฒน์ คุณวีระ ลำไยทอง ปลัดอำเภอศรี และ คุณแมน แสงทอง ต่างช่วยกันทำสถิติการบันเทิงด้วยดีติดๆ เฝ้ายอำเภออื่น ๆ อย่างขยันขันแข็ง โดยเฉพาะ คุณวีระ นั้น มีชื่อเสียงติดตลกไปทั่วถึงกับได้ชื่อว่าคุณชนะดีดึก ... ผู้พิชิตเมืองชล ฯ ... คุณเลิศ อัครรัตน์ ปลัดอำเภอศรีอำเภอบางใหญ่ ต้องเตะท่าทำบ่อเรือ เพราะที่ประชุมแต่งตั้งให้เป็นนายอำเภอถึงครึ่งชั่วโมง ... ส่วน คุณแมน ศรีสวัสดิ์ “ขุนช้าง” ปลัดอำเภอไทรน้อย นอกจากจะเป็นผู้กว้างขวางนำชาวนนทบุรีเที่ยวทุกตรอกซอกซอยแล้ว ยังเป็นผู้ที่สร้างบรรยากาศในที่ประชุมให้ครึกครื้นตลอดเวลาอีกด้วย ... แ่วว ๆ ว่าไปเจอเอาแม่ “พิมพ์พิลาไล” เขาก็เมืองชล ใช่ไหมครับ ? ... คุณวงษ์ คุ้มวินัย “ปลัดโกโก้” แห่งปากเกร็ด ก็มีที่เด็ดไม่น้อย เพราะตอนกลับแ่ววว่ามีใครคิดต่อหย้อยคามมาด้วย ระวังนะหุจะยาน - หุจะยาน ... คุณหมอมจรรุญ ธีรภักษ์พันธ์ ได้ฉายาว่า “จอมทรหด” ไปถูกเอาเชือกไวรด์ ที่เมืองชล ฯ เด่นเขาเป็นโซ่ค้ำเหล็กไปหลายวัน ... คุณประกาศ พูนทรัพย์ ปลัดอำเภอศรีบางกรวย ดูไม่ค่อยกระชุ่มกระชวย แต่กระฉับกระเฉงในทางออกไปบินเดี่ยวเสมอ ๆ ... คุณจำเนียร แยมภสิกร อนามัยอำเภอ บางใหญ่ ให้ชื่อว่า “จ้าวแห่งบทบาท” ... คุณจำลอง เวลาดี อนามัยอำเภอบางบัวทอง มักจะมีกิจธุระพิเศษในตอนเช้า ไม่ค่อยยอมออกจากห้องพักง่าย ๆ ต้องรอนั่งถึงพวก ๆ ไทรศัพท์เรียกตัวตงมาเสมอ ๆ ... คุณดำรงศักดิ์ พูนนาค ปลัดอำเภอบางบัวทอง บอกว่าเรื่องเที่ยวเรื่องเตร่ ไม่ขอยุ่งเกี่ยว แต่อยู่เมืองชลเพียงอาทิตย์เดียวก็ตระครันตะครอเหมือนเป็นไซ้ คงไปกินของแสดงเข้าให้ คุณแสวง ชำตะนะวิน อนามัยอำเภอปากเกร็ด บอกว่า

อาหารเมืองชลนี้ ด่วนแค่อาหารทะเลมีคุณภาพดีเด็ด กลับไปปากเกร็ดจะโฆษณาประชาสัมพันธ์
ให้บรรดาแฟน ๆ ทราบโดยทั่วกัน และในวันที่ ๑๖ ก.ค. ซึ่งเป็นวันสุดท้ายที่จะอยู่เมืองชล
ท่านพ่อเมืองชลบุรี “นารถ มนต์เสวี” ก็ได้เชิญคณะจังหวัดเรา และคณะของจังหวัดสมุทร-
ปราการ ไปดูอาหารที่จวนของท่าน ในฐานะที่ท่านเป็นชาวเมืองนนท์โดยกำเนิด และเป็น
ชาวสมุทรปราการ โดยท่านเคยรับราชการเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดอยู่ที่นั่น ฉะนั้น บรรยากาค่าจึง
เต็มไปด้วยอรรถาสัยไมตรีอันดียิ่ง และอย่างเป็นกันเอง ซึ่งพวกเราต่างก็ตั้งหน้าตั้งตากินกัน
อย่างเป็นด้าเป็นด้น ด้วยความเคารพนับถือ จนอ้อมหน้าดำราญไปตาม ๆ กัน

“แมวมอง” จากอำเภอบางกรวยแจ้งมาว่า ■ คุณสมบุรณ์ นนท์ชะลีรี นายอำเภอ
ไปรับการอบรม ที่จังหวัดสมุทรปราการ เมื่อวันที่ ๒๐ ก.ค. นี้ ดูว่าเรียงสดขึ้นเป็นพิเศษกว่า
ใคร ๆ มีผู้ซุบซิบว่า ท่านมีอะไรดี ๆ ที่นั่น โดยเฉพาะท่านชอบควักกระเป๋าเงินหนึ่งจรัช
จ่ายค่าอาหารให้ผู้ร่วมงานด้วยใบหน้าอันยิ้มระรื่น ว่าง ๆ ตะกี้ เดียง “แมวมอง” ดังมีอะครับ
ท่านนายอำเภอที่รักและเคารพ ■ ร.ต.อ. นิพนธ์ เครื่องพรรัตน์ ผบ.กอง ต้องปวดสมอง
จึงหายาหม่องทาหมับบ้อย ๆ เพราะนักข่าวพิเศษ ชอบกู่ข่าวอันเป็นมูตแห่งความเท็จ ไปตง
ข่าวหนึ่งดื้อพิมพ์ ทำให้ชาวประชาหลงเข้าใจผิด เช่นว่า บางกรวยเป็นแหล่งโจร หรือ เป็น
อำเภอที่ราษฎรเดือดร้อน ท่านผู้กองครับ ก็รู้ ๆ อยู่แต่ก็ครับว่าใครเป็นนักข่าวพิเศษ
จึงส่งยาหม่องไปให้เขาทาหมับบ้างเป็นยังงิ ■ คุณบัญญัติ ส. จันวงษ์ ศ.ร. อำเภอ ชอบ
ได้หมวกสักหลาดปีกใหญ่ รูปร่างลักษณะคล้าย ๆ นายอำเภอบางกรวย ■ หลวงพี่
จำเนียร เพชรวิเศษ ผู้ช่วย ศ.ร. อำเภอ เข้าดูร่วมกาฬาวพัสดุ์เดี่ยวแล้ว เมื่อ ๑๘ ก.ค. นี้
■ คุณสวัสดิ์ มหามิตร กลายเป็นปลัดรวม เพราะเป็นทั้งปลัดอำเภอ และปลัดตู้ซาภิบาล ต้อง
ทำงานเหมาหมดทั้งอำเภอ เพราะเหลือปลัดฯ เพียงคนเดียว เห็นเครื่องครุยอยู่กับโต๊ะถึงกับไม่ยอม
ตงไปทานกลางวัน น่าเห็นใจนะครับ ■ คุณเรียง มาแจ้ง แห่งแผนกศึกษา ๆ ทำไม
ใคร ๆ ก็ชอบเรียก “ป่าเรียง” ใครรู้ซุบซิบให้ฟังมั่งซี และขณะนี้กำลังเป็นไต่โผใหญ่วังเค้น
ช่วยหมอเพียร อย่างเต็มใจ เห็นจะเอาไว้ฟังพาอาศัยในวันหน้านะปะ ■ ใคร ๆ ก็พา

กันเห็นใจ คุณเฉลิมศรี ธรรมวิมล แผนกปกครองอำเภอ ต้องอยู่จ่ายลงเรือขจรไปช่วย
 ราชการที่ห้องเดิมย่านตราจังหวัด เมื่อไรจะได้กลับบางกรวยเดี๋ยวก่อนไม่รู้สิ ❊ คุณประกาศ
 พูลทรัพย์ ปลัดอำเภอ ตั้งแต่ไปอบรมที่เมืองชลบุรี พร้อมกับ คุณสงวน มิ่งเรือน อนามัย
 อำเภอ ไม่ยอมหลบควมแค้นมาบ้านช่องบ้างเลย เห็นท่าที่จะมีอะไรดี ๆ เป็นพิเศษ หรือซาบซึ้ง
 ในการอบรมเป็นอย่างดี ❊ คุณมลิวลีย์ ผ่องศิริ อาจารย์ใหญ่สาวสวย แห่ง โรงเรียน
 บางกรวย ผู้รวบรวมแฉ่งลัษมาทำงานแต่เช้าตรู่ “แมวมอง” แอบชำเลืองดูท่าทางการเดินของท่าน
 ว่างาม มีศักดิ์ศรีดั่งกับตำแหน่งจริง ๆจริง ขอให้ยังเป็นมิ่งขวัญชาวบางกรวยนาน ๆ นะครับ
 ❊ คุณบุญส่ง สุระวิญญู กับ คุณบุญมาก แก้ววิเชียร ถูกอกถูกใจกันจริงนะ ไป
 ไหนไปด้วยกัน ขอกระซิบบินให้รู้ลึกหน่อย ระวังนะ ! จะถูกคุณบุญส่งแต่งตั้งให้เป็นเจ้าของสวน
 ทูเรียน ไม่แห่งใดก็แห่งหนึ่งในบางกรวยนี้ ❊ คุณสงวน สุปสิน พี่สาวใหญ่แห่งแผนกปกครอง
 ที่ใคร ๆ ยอมรับกันว่า ไม่มีน้องคนไหนงามเท่า ยิ่งระยะนี้ดูงามผุดผาดยิ่งกว่าก่อน อย่าง
 รับรองได้เกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ เรื่องคู่แข่งหรืออนุอะนะ เป็นไม่มีแน่ ❊ มีผู้แอบตั้งข่าว
 มาว่า นับตั้งแต่ คุณขวัญใจ สงวนแก้ว พยายามสาวแห่งกรมอนามัย ย้ายมาประจำสถานี
 อนามัยปากเกร็ด ทำให้ชาวภรรยาอำเภอปากเกร็ด ดัดจริตมีจริตชั่วช้าอันอีกเป็นกอง คนหนุ่มใหญ่
 ก็กลายเป็นหนุ่มน้อย ถ้าไม่เชื่อก็ให้ “แมวมอง” ดองย่องไปดู... .. ถ้าจะดี ❊ ร.ต.อ.
 วิชัย สุขแสง ผบ. กองปากเกร็ด ได้ยกขบวนโปดิสทั้งหลาย ทั้งใหญ่ทั้งน้อย ย้ายมาอยู่
 ณ สถานีตำรวจแห่งใหม่ ที่ข้างอำเภอแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๘ ต.ค. นี้.

❊ คุณประสาน วสุวัต นายอำเภอบางบัวทอง ไปรับการฝึกอบรมที่ดวงคินิวาส
 สัมพรปราการเดี่ยหลายเพดา พอกลับมาก็เร่งรัดงานพัฒนาเป็นการใหญ่ ได้ยินปรารภแฉ่ง ๆ
 ว่า ปีหน้าจะสร้างสะพานข้ามคลองพระพิมดที่ตลาดเทศบาล ให้ดำเรีจจนได้ ❊ คุณอรรรดพล
 ศุภสวัสดิ์ ปลัดอำเภอศรี ควบคุมการทำงานได้มีดดันปรี่ แฉ่งว่ากำลังจะโชคดี อาจจะได้
 เดือนจากชนครี่เป็นชนโทในเร็ววันนี้ก็ได้ ❊ คุณสุภา เพ็งนาด เสมียนตราสาว แห่ง
 บางบัวทอง กำลังคิดวางโครงการเพื่อวันข้างหน้า ไม่ใช่เรื่องอย่างว่า ชาวภรรยาอย่าเพิ่งตกใจ

คุณเธอกำลังจะศึกษาชั้นปริญญาตรีครับ ❏ คนอำเภอตั้งข่าวมาว่า คุณเสาวนีย์ สละประ-
เวศน์ แห่งบางบัวทอง เป็นผู้หนึ่งที่ขยันขันแข็งในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี ❏ ระเบียบ คุณ
วิเชียร สังข์ทอง พนักงานชั่วคราวคนหนุ่มแห่งบางบัวทอง ต้องเห็นคเห็น้อยต่อการออกไปช่วย
เหลือชวานาปราบศัตรูชั่วคราวแทบทุกวัน ❏ คุณอมร อารยคุปต์ ปลัดอำเภอโท ได้บัตรแข็ง
พิเศษไม่ต้องกดับไปบ้าน เพราะทางการให้ออนเอร์ที่บางบัวทอง อาทิ คัด ๓ คิน คง
ขึ้นใจ ❏ เมื่อ ๑๖-๒๓ ต.ค. นี้ คุณวิเชียร แยมคำ ศึกษาธิการอำเภอบางบัวทอง
ได้เรียกบรรดาคุณครูพ่อเลื้อแม่เลื้อทั้งหลายของอำเภอ มาเข้าค่ายรับการอบรมดูเลื้อดำรงค์
ชั้น พ.ท.ช. ณ ค่ายโรงเรียนบางบัวทองและโรงเรียนวัดตะหาร อย่างเป็นทางการเอิกเกริก จำนวน
ถึง ๑๗๖ คน โดยมีท่านผู้ตรวจการศึกษภาค ๓ “สมเกียรติ พรหมสาขา ณ สกลนคร”
เป็นผู้อำนวยความสะดวกอบรม... .. พ่อเลื้อใหญ่ “จรัส สักรวตรี” ศึกษาธิการจังหวัดของเรา
ก็ต้องไปนอนค้างอ้างแรม ในฐานะพระอาจารย์ดูเลื้อ ผู้อบรมสั่งสอนสติปัญญาการให้พ่อเลื้อ
แม่เลื้อทั้งหลายในคราวนี้ ตลอดระยะเวลาอบรม

❏ คุณสาร วุฒิเวทย์ นายอำเภอไทรน้อย กำลังฝึกดำหรับดำรา เพื่อเตรียมตัว
สอบสัมภาษณ์ชั้นเอกในเร็ว ๆ นี้ ขอเชิญได้มที่ ❏ ชาวภาราอำเภอไทรน้อยต่างนิยม
ชม คุณไพโรจน์ ปรียารัตน์ ปลัดอำเภอตรี ที่ได้เอาใจใส่หมั่นออกเยี่ยมเยียนดูแลทุกข์
และการประกอบอาชีพของราษฎรเป็นอย่างดี ❏ หมุ่นเห็นคณะสหกรณ์ ๓ แรงแข่งขัน คือ
คุณประวิทย์ กุศลสร้าง สหกรณ์โท คุณสำราญ สามวัง และคุณบรรณสิทธิ์ พิมพ์พิเศษ
ออกไปประชุมตมาชิกสหกรณ์กลุ่มต่าง ๆ เต็มอ ๆ

❏ คุณประไพ ศันสยะวิชัย แห่งแผนกการปกครองจังหวัด บอกว่า ถ้าคราวนี้ได้
ดูชาก็เห็นที่จะพ่อ แต่ถายังเป็นหญิง จะไม่ยอมอ้อยอิ่ง จะต้องพยายามยิ่ง ๆ จะเร่งจะรัด
อย่างเคร่งครัดต่อไป จนกว่าจะได้ผู้ชาย คงจะไม่เกิน ๑ โหล นะครับ

“แมวมอง”

บรรณาธิการแถลง

“นันทบุรีสัมพันธ์” ของเราฉบับนี้ รู้สึกว่าจะกระชุ่มกระชวยขึ้น ภาพหน้าปก แสดงภูมิประเทศสวยสดงดงาม ทั้งภาพภายในก็มีดีสาระ เนื้อเรื่องดี ๆ ก็มีอยู่ไม่ใช่น้อย แม้จะ เด็กสตรีมาจากหนังสือต่าง ๆ แต่ก็ยังเป็นเรื่องที่หน้าอ่านทั้งดี เราจะได้พยายามรักษามาตรการ ให้อ่านได้ และจะพยายามปรับปรุงให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นอีก

บทนำของเล่มนี้คือ เรื่อง “แต่ข่าวเมืองนนท์คนหนึ่ง” เป็นเรื่องราวที่กล่าวถึง คนดีอันมีกำเนิดเป็นชาวเมืองนนท์คนหนึ่ง ซึ่งทำคุณประโยชน์ไว้ให้แก่ประเทศชาติ และ เมืองนนท์ของเราอย่างมากมาย ท่านผู้นั้น ณ บัดนี้ไม่อาจจะให้คุณหรือให้โทษแก่ใครได้อีกแล้ว นอกจากจะให้ความระลึกถึงในคุณงามความดีอันมีอยู่เป็นอนุสรณ์ประการ ชาวเมืองนนท์ผู้นั้น คือใคร ? โปรดอ่านได้จากเรื่องนี้

ถัดมาคือ เรื่อง “โฉมหน้ากรุงเทพฯ” และ “ขยายกรุง” เป็นบทความของ หนังสือพิมพ์ “พิมพ์ไทย” เกี่ยวกับเรื่องความเจริญของกรุงเทพฯ ในอนาคต เห็นของเขาดู จึงคัดลอกนำมาเสนอแก่ท่าน จากเรื่อง “เชื่อนภุมิพล” ท่านจะได้ทราบสติปัญญาอย่าง อันควรแก่การสนใจ และประโยชน์มหาศาลของเชื่อนภุมิพลของเรา ซึ่งมีศักดิ์ศรีใหญ่เป็นที่หนึ่งใน ภาคพื้นเอเชียอาคเนย์ สำหรับแผนกคำสอนและวัฒนธรรมของเล่มนี้ เราขอเสนอท่าน ด้วยเรื่องแปลก ๆ เป็นเรื่องของคนดีเมืองแขก คือเรื่อง “วิโนภา ภาเว ปล้นด้วยความรัก” อาจมีคนสงสัยอย่างไร คนอื่นเคยจึงรักนักรักหนา ขอเชิญอ่านดีตาของเขาได้ เรื่องเกี่ยวกับการตั้งเสริมอาชีพที่คณะเราได้คัดลอกมาเสนอท่านในเล่มนี้ ชื่อเรื่องฟังดูไม่ค่อยจะดี เหมือน ดั้งหนึ่งไม่มีตำรา คือ “เรื่องกล้วย ๆ” และ “เรื่องขม” แต่ถ้าท่านอ่านดู ก็จะรู้ว่า เป็นเรื่องดีมีสาระ บทกวี ของท่านผู้พิพากษาหัวหน้าศาล “ดิเรก นาวิกโยธิน” สำหรับเล่มนี้ เป็นของดีที่ต่อมาจากฉบับประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๐๗ รับรองว่าดีเด็ด จากเรื่องของท่านจะได้ ทราบว่า “สาม ย.” คืออะไร รวมทั้งได้แนะนำวิธีที่เขาสนใจชั้นดีจรรยาให้แก่ท่านด้วย

สำหรับแผนก “ท่านถาม ? — เราตอบ” เราได้ยกยอดจากเล่มก่อนเอามาบรรจุ ในเล่มนี้อย่างฉับปรี หลายเรื่องหลายรส ตอบกันให้หมดสงสัย อย่างถึงอกถึงใจ มีเรื่องอะไรบ้าง เชิญท่านอ่านเอาเองเถาะครับ.

บรรณาธิการ

คณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ “นนทบุรีสัมพันธ์”

คณะกรรมการที่ปรึกษา

- นายสอาด ปายะนันท์
- นายสวัสดิ์ เสาदानนท์
- พ.ต.อ. ยุทธ เกษรมาลา
- นายนอบ ยุกตะนันท์
- นายจรูญ ไตรลาศ
- นายถวิล ธรรมนิรันดร
- นายอานนท์ บุญอากาศ
- นายไพศาล พาณิชตระกูล
- นายแพทย์ วิรัช โรจนวงศ์
- นายณัฐ อ่อนโยน
- นายวิฑูรย์ สุขมงคล
- นายนคร เพชรไทย
- ร.อ. อัมพร บุญวานิช
- นายชนัน รัตนรงค์
- นายปฐม สุทธิวาทีนฤพตม์
- นายประสาน วสุวัต
- นายสอาด ศิริพัฒน์
- นายสมบูรณ์ นนท์ชะศรี
- นายอินทรีย์ เพชรสันทัด
- นายสารี วุฒิเวทย์

คณะกรรมการประจำกองบรรณาธิการ

- นายชนัน รัตนรงค์
- นายจรัส สักวัต
- นายแพทย์ อัมพร วิเศษแพทยา

เจ้าหน้าที่ประจำกองบรรณาธิการ

- นายพิเชียร อิมสุวรรณ
- นายเขารัตน์ ศันสยะวิชัย
- นายบรรพต อัมพวานนท์

- ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี
- อัยการจังหวัดนนทบุรี
- ผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี
- สรรพากรจังหวัดนนทบุรี
- เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดนนทบุรี
- สรรพสามิตจังหวัดนนทบุรี
- คลังจังหวัดนนทบุรี
- สหกรณ์จังหวัดนนทบุรี
- ผู้อำนวยการโรงพยาบาลนนทบุรี
- สัตวแพทย์จังหวัดนนทบุรี
- พนักงานข่าวจังหวัดนนทบุรี
- กสิกรรมจังหวัดนนทบุรี
- สัสดีจังหวัดนนทบุรี
- นายกเทศมนตรีเมืองนนทบุรี
- นายอำเภอเมืองนนทบุรี
- นายอำเภอบางบัวทอง
- นายอำเภอปากเกร็ด
- นายอำเภอบางกรวย
- นายอำเภอบางใหญ่
- นายอำเภอไทรน้อย

- ปลัดจังหวัดนนทบุรี
- ศึกษาธิการจังหวัดนนทบุรี
- อำนวยการจังหวัดนนทบุรี

- ผู้ตรวจราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรี
- จำจังหวัดนนทบุรี
- ปลัดอำเภอโท อำเภไทรน้อย

วัตถุประสงค์

“นนทบุรีสัมพันธ์” มีวัตถุประสงค์ เพื่อ :-

- โฆษณาเผยแพร่ผลงานที่ฝ่ายปกครองดำเนินการอยู่ในจังหวัดนี้ ให้ประชาชนทราบ
- ชี้แจงแถลงข่าวให้ประชาชนทราบ เพื่อความเข้าใจอันดี ตามนโยบายของรัฐบาล และกระทรวงมหาดไทย
- ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ ระหว่างทางราชการกับประชาชน
- รับฟังความคิดเห็น ข้อติชม ในการบริหารงานของทางราชการ หรือการบริการ ที่ทางราชการปฏิบัติแก่ประชาชน
- ส่งเสริมความรู้แก่ประชาชน

ระเบียบการ

สำนักงาน : ศาลากลางจังหวัดนนทบุรี

กำหนดออก : เดือนละ ๑ เล่ม

การเผยแพร่ : แจกแก่หน่วยราชการต่าง ๆ โรงเรียนทุกโรงเรียน และวัดทุกวัด ในจังหวัดนนทบุรี โดยไม่คิดมูลค่า

การติดต่อ : กองบรรณาธิการ แผนกการปกครองจังหวัดนนทบุรี หรือ ฌ ที่ว่าการอำเภอ ทุกอำเภอ ในจังหวัดนนทบุรี.

